

10

МІЖНАРОДНИЙ ФЕСТИВАЛЬ
ДОКУМЕНТАЛЬНОГО КІНО
ПРО ПРАВА ЛЮДИНИ

INTERNATIONAL HUMAN RIGHTS
DOCUMENTARY FILM FESTIVAL

DOCU
DAYS
UA

22-28
03/13

к а т а л о г
с а т а л о г

БУДИНОК КІНО вул. Саксаганського, 6
КІНОПАНОРАМА вул. Шота Руставелі, 19

CINEMA HOUSE vul. Saksahanskohe, 6
KINOPANORAMA vul. Shota Rustaveli, 19

www.docudays.org.ua

DOCU DAYS UA

МІЖНАРОДНИЙ ФЕСТИВАЛЬ
ДОКУМЕНТАЛЬНОГО КІНО
ПРО ПРАВА ЛЮДИНИ

INTERNATIONAL HUMAN RIGHTS
DOCUMENTARY FILM FESTIVAL

К А Т А Л О Г
С А Т А Л О Г

З М І С Т

CONTENTS

4	ОСОБЛИВА ПОДЯКА
ACKNOWLEDGEMENTS	27	ДОСУ/ПРАВО
DOCU/RIGHT
6	КОМАНДА ФЕСТИВАЛЮ
FESTIVAL TEAM	35	ДОСУ/ЖИТТЯ
DOCU/LIFE
8	ПРИВІТАННЯ
GREETINGS	43	ДОСУ/КОРОТКО
DOCU/SHORT
16	ЖУРІ
JURY	59	ВИБІР Є!
THERE IS A CHOICE
16	КОНКУРС ДОСУ/ПРАВО
DOCU/RIGHT COMPETITION	65	АРАБСЬКА ВЕСНА
ARAB SPRING
18	КОНКУРС ДОСУ/ЖИТТЯ
DOCU/LIFE COMPETITION	71	ПРОЩАВАЙ, КІНО!
A FAREWELL TO CINEMA
20	КОНКУРС ДОСУ/КОРОТКО
DOCU/SHORT COMPETITION	79	НАЙКРАЩІ ФІЛЬМИ DOCUDAYS UA
THE BEST OF DOCUDAYS UA
22	СТУДЕНТСЬКЕ
STUDENTS'		
25	ФІЛЬМ-ВІДКРИТТЯ
OPENING FILM		

87

DOCU/АНИМА
DOCU/ANIMA

97

DOCU/АРТ
DOCU/ART

103

РЕТРОСПЕКТИВА АУДРІУСА СТОНИСА
AUDRIUS STONYS RETROSPECTIVE

107

СПЕЦІАЛЬНІ ПОДІЇ
SPECIAL EVENTS

108 АНТОН ТУТ ПОРЯД
ANTON'S RIGHT HERE

109 ЧАС ЖИТТЯ ОБ'ЄКТА В КАДРІ
LIFE SPAN OF THE OBJECT IN FRAME

111 РОМСЬКА МРІЯ
ROMA DREAM

114 ПОЗА ЄВРО
BEYOND THE EUROS

116 ДОКУМЕНТАЛЬНИЙ АЛЬМАНАХ
«ВІДКРИТИЙ ДОСТУП»
DOCUMENTARY ALMANAC
OPEN ACCESS

119

ФІЛЬМ-ЗАКРИТТЯ
CLOSING FILM

123

ПОКАЖЧИКИ
INDEXES

124 РЕЖИСЕРИ
DIRECTORS

126 ФІЛЬМИ
FILMS

129

ОРГАНІЗАТОРИ І ПАРТНЕРИ
ORGANIZERS AND PARTNERS

ОСОБЛИВА ПОДЯКА

Міря Петерсон, Ольга Сандакова
Посольство Швеції в Україні

Роман Романов
Програма «Верховенство права»
Міжнародного фонду «Відродження»

Інна Підлуська
Міжнародний фонд «Відродження»

Сергій Решетов
Посольство США в Україні

Йоанна Рогозинська
Національний фонд підтримки демократії

**Катерина Копилова, Лідія Клименко,
Станіслав Притула, Олеся Лавроненко,
Олена Вакуленко**
Державне агентство України з питань кіно

Сергій Тримбач, Сергій Гречановський
Національна спілка кінематографістів України

Вера Багаліантц, Ніна Гончаренко
Goethe-Institut в Україні

Ярослав Годун, Олена Бабій, Тетяна Артушевська
Польський інститут у Києві

Дагмар Остржанська
Чеський центр в Києві

Лубош Весели
Посольство Чеської Республіки в Україні

Інна Царькова
Посольство Канади в Україні

Дайва Дапшене
Посольство Литви в Україні

Антельм Відо
Французький інститут в Україні

Туро Маттіла
Посольство Фінляндії в Україні

Андрій Халпахчі, Денис Нікітенко, Ігор Шестопалов
Київський міжнародний кінофестиваль «Молодість»

Іван Козленко
Національний центр Олександра Довженка

Єгор Соболев
Бюро журналістських розслідувань «Свідомо»

Марічка Падалко
Телеведуча, журналіст

Наталія Гуменюк
Незалежний журналіст-міжнародник

Світлана Сидорова
Друг Міжнародного фестивалю документального кіно
про права людини Docudays UA

Кірілл Шувалов
Художник

Макс Афанасьєв
Художник

Юлія Сердюкова
Фотограф, куратор

Олексій Плиско
Фотограф

Катя Слонова
Художник

Ірина Зайцева
Перекладач

Олександр Коуров, Максим Коуров
Друзі Міжнародного фестивалю документального кіно
про права людини Docudays UA

Уляна Ковальчук
Всеукраїнська молодіжна громадська організація
«Студентське братство»

Олег Яценко
Інформаційно-аналітичний центр «Логос»

ACKNOWLEDGEMENTS

Mirja Peterson, Olga Sandakova

Embassy of Sweden to Ukraine

Roman Romanov

Rule of Law Program

International Renaissance Foundation

Inna Pidluska

International Renaissance Foundation

Serhii Reshetov

Embassy of the United States to Ukraine

Joanna Rohozinska

National Endowment for Democracy

**Kateryna Kopylova, Lidia Klymenko,
Stanislav Prytula, Olesia Lavronenko,
Olena Vakulenko**

Ukrainian State Film Agency

Serhii Trymbach, Serhii Hrechanovsky

National Union of Cinematographers of Ukraine

Vera Bagaliantz, Nina Goncharenko

Goethe-Institut in Ukraine

Jarosław Godun, Olena Babij, Tetiana Artuszevska

Polish Institute in Kyiv

Dagmar Ostranska

Czech Center in Kyiv

Lubos Vesely

Embassy of the Czech Republic to Ukraine

Inna Tsarkova

Embassy of Canada to Ukraine

Daiva Dapšienė

Embassy of Lithuania to Ukraine

Anthelme Vidaud

French Institute in Ukraine

Turo Mattila

Embassy of Finland to Ukraine

Andriy Khalpakhchi, Denys Nikitenko, Igor Shestopalov

Molodist Kyiv International Film Festival

Ivan Kozlenko

Oleksandr Dovzhenko National Centre

Igor Soboliev

Svidomo, the Bureau of Journalistic Investigations

Marichka Padalko

TV anchor, journalist

Nataliya Gumenuyk

Independent journalist specializing in foreign affairs

Svitlana Sydorova

Friend of the Docudays UA

International Human Rights Documentary Film Festival

Kirill Shuvalov

Artist

Maks Afanasyev

Artist

Yuliya Serdyukova

Photographer, curator

Oleksiy Plysko

Photographer

Katya Slonova

Artist

Iryna Zaytseva

Translator

Oleksandr Kourov, Maksym Kourov

Friends of the Docudays UA

International Human Rights Documentary Film Festival

Uliana Kovalchuk

Student Fraternity

National Youth Public Organization

Oleh Yatsenko

Logos Information and Analytical Center

КОМАНДА ФЕСТИВАЛЮ

Світлана Смаль

голова Організаційного комітету

Алла Тютюнник

член Організаційного комітету,
член правління Української Гельсінської спілки
з прав людини

Володимир Яворський

член Організаційного комітету,
член правління Української Гельсінської спілки
з прав людини

Геннадій Кофман

програмний директор

Дар'я Аверченко

PR-директор

Олеся Мигаль

PR-менеджер

Вікторія Лещенко

програмний координатор /
координатор гостьового сервісу

Дар'я Бассель

програмний координатор /
менеджер із виробництва

Ольга Бірзул

редактор сайту / координатор журі

Марина Говорухіна

координатор правоосвітніх програм

Богдан Васильків

координатор волонтерів

Ігор Кофман

технічне забезпечення

Наталя Довга

фотограф

Марина Дихуха

дизайнер

Варвара Перекрест

дизайнер

Ксенія Харченко

модератор конкурсу DOCU/ЖИТТЯ

Максим Буткевич

модератор конкурсу DOCU/ПРАВО

Ірина Танцюра

модератор конкурсу DOCU/КОРОТКО

Оксана Карпович

координатор DOCU/КЛАС

ФІНАНСОВИЙ ВІДДІЛ

Денис Костюнін

фінансовий директор

Анна Коваленко

бухгалтер

ВІДБІРКОВА РАДА

Геннадій Кофман

програмний директор Міжнародного фестивалю
документального кіно про права людини Docudays UA

Алла Тютюнник

письменник, кінодраматург, правозахисник, президент
Херсонського обласного фонду милосердя і здоров'я

Роман Бондарчук

режисер

Дар'я Аверченко

сценарист, PR-директор Міжнародного фестивалю
документального кіно про права людини Docudays UA

Аркадій Бущенко

виконавчий директор Української Гельсінської спілки
з прав людини

КАТАЛОГ, ГАЗЕТА

Ксенія Харченко

редактор каталогу

Віктор Глонь

редактор газети

Галина Балабан

коректор

Джим Тодд

редактор

Анна Масовець, Галина Курило

переклад

Олександр Коуров

дизайн, верстка

СПЕЦІАЛЬНІ ПРОГРАМИ

Наталя Бімбірайте

керівник проекту «Ромська мрія»

Олександра Назарова

координатор «Живої бібліотеки»

Егор Соболев

модератор програми «Вибір є!»

Наталя Гуменюк

модератор програми «Арабська весна»

FESTIVAL TEAM

Svitlana Smal

chairman of the Organizing Committee

Alla Tyutyunnyk

member of the Organizing Committee,
member of the Board of the Ukrainian Helsinki
Human Rights Union

Volodymyr Yavorsky

member of the Organizing Committee,
member of the Board of the Ukrainian Helsinki
Human Rights Union

Gennady Kofman

program director

Dar'ya Averchenko

PR director

Olesya Mygal

PR manager

Viktoriya Leshchenko

program coordinator / guest service coordinator

Darya Bassel

program coordinator / production manager

Olha Birzul

web managing editor / jury coordinator

Maryna Hovorukhina

human rights educational programs
coordinator

Bohdan Vasylykiv

volunteer coordinator

Ihor Kofman

technical support

Nataliya Dovha

photographer

Maryna Dykukha

designer

Varvara Perekrest

designer

Kseniya Kharchenko

moderator of DOCU/LIFE

Maksym Butkevych

moderator of DOCU/RIGHT

Iryna Tantsiura

moderator of DOCU/SHORT

Oksana Karpovych

coordinator of DOCU/CLASS

FINANCIAL DEPARTMENT

Denys Kostyunin

chief financial officer

Anna Kovalenko

financial manager

SELECTION COMMITTEE

Gennady Kofman

program director of the Docudays UA International
Human Rights Documentary Film Festival

Alla Tyutyunnyk

writer, screenwriter, human rights activist, president
of the Kherson Oblast Fund for Health and Charity

Roman Bondarchuk

film director

Dar'ya Averchenko

scriptwriter, PR director of the Docudays UA International
Human Rights Documentary Film Festival

Arkadiy Bushchenko

executive director of the Ukrainian Helsinki Human
Rights Union

CATALOG, NEWSPAPER

Kseniya Kharchenko

catalog editor

Viktor Hlon

newspaper editor

Halyna Balaban

copy-editor

Jim Todd

proofreading

Anna Masovets

Halyna Kurylo, translation

Oleksandr Kourov

design, make-up

SPECIAL PROGRAMS

Nataliya Bimbiraite

Roma Dream project manager

Oleksandra Nazarova

Living Library coordinator

Igor Soboliev

moderator of the *There is a Choice* program

Natalya Gumenyuk

moderator of the *Arab Spring* program

Геннадій Кофман

Програмний директор Міжнародного фестивалю документального кіно про права людини Docudays UA

Десять років тому, коли все тільки починалось, я вже мав досвід проведення фестивалів. Однак ми навіть уявити не могли, що це буде аж так складно. Можливо, саме тому нам усе вдалося. Втім, і тоді – десять років тому – ми навіть не мріяли про таких чудових партнерів і друзів фестивалю, котрі, одного разу захопившись нашим ентузіазмом, а може, й довірившись авантюризму, залишаться з нами на всі ці роки. І я щиро вдячний усім тим, хто допомагав і допомагає робити наш фестиваль. Хіба ж могли ми мріяти майже про сотню організацій-партнерів з усієї країни, які проведуть Мандрівний фестиваль у найвіддаленіших куточках України? Нині це справжня неформальна мережа Docudays UA.

Сьогодні точаться дискусії про майбутнє кінофестивалів у добу інтернету. Проте, гадаю, саме наш фестиваль не піде у віртуальний простір, адже для наших глядачів важливе спілкування після перегляду, а режисерам та продюсерам, як і нам – організаторам, треба бачити обличчя, очі людей у залі. Втім, як засвідчує досвід, зараз Docudays UA – це ще й

середовище, котре допомагає пробудити в наших співвітчизниках почуття власної гідності, надихнути людей на активні дії щодо захисту своїх прав.

Якось непомітно змінилася епоха. Тепер у команді Docudays UA – чудова молодь, для якої документальне кіно є способом спілкування зі світом і водночас способом життя. А ще ці молоді люди аж ніяк не хочуть зрозуміти і прийняти, що часом перед нами постають завдання, які неможливо виконати. І нам усе вдається.

І, можливо, найбільша несправедливість, якої нам ніколи не вдасться подолати, – це те, що останній тиждень березня фізично не може вмістити всі найкращі стрічки, які ми хотіли б показати глядачеві.

Фільми, які добирає Docudays UA, представляють світ набагато складнішим і багатограннішим, ніж телевізійні програми. Тому я вже традиційно не бажаю нам приємного перегляду. Хороших нам фільмів і ласкаво просимо в простір Docudays UA!

Gennady Kofman*Program Director**of the Docudays UA International Human Rights Documentary Film Festival*

Ten years ago, when everything was just beginning, I had already had experience of organizing festivals. But we couldn't even have imagined how hard this one would be. Maybe this is why everything worked out in the end. And yet, even back then – ten years ago – we couldn't even dream about finding such wonderful partners and friends of the festival who, having shared our enthusiasm one day, or maybe having trusted our adventure spirit, have stayed with us throughout all these years. I am deeply grateful to all of those, who have helped and are helping us make this festival happen. Could we even have dreamt about finding almost a hundred partner-organizations from the entire country, who will hold the Traveling Festival in the furthest corners of Ukraine? Today, we have a real, strong informal network of Docudays UA.

Currently, there are numerous discussions about the future of film festivals in the era of the Internet. But I think our festival will not be one of those that goes into the virtual world, because for our audience it is important to communicate after the screening, and because the directors and producers – just as it is

for us, the organizers – need to see the faces and the eyes of the audience. Also, as experience tells us, Docudays UA is now also an environment, which helps our compatriots awaken their feeling of self-respect, and inspires people to actively defend their rights.

The new epoch came about quite inconspicuously. Now the Docudays UA team has wonderful young people on it, for whom documentary films are both a way of communicating with the world, and a way of life at the same time. And also, these young people simply do not want to understand and accept that sometimes there are impossible tasks. And so, all our endeavors are successful.

Maybe the greatest injustice we will never be able to overcome is that the last week of March is physically too little time for all the excellent films that we would love to show our audience.

The films that Docudays UA selects represent the world in a more complex and multi-sided way than television programs. That is why I traditionally do not make the wish to 'enjoy the show'. I simply wish us all 'good films', and welcome to the Docudays UA environment.

Мір'я Петерсон

*Радник, керівник відділу співпраці заради реформ
Посольства Швеції в Україні*

Насамперед, як представник Посольства Швеції, хочу зауважити, що можливість поділитися міркуваннями, котрі, на мою думку, є вагомими — це велика честь для мене.

Дуже приємно констатувати те, що Міжнародний фестиваль документального кіно про права людини Docudays UA уже став важливим щорічним форумом, який просуває права людини в Україні.

У 2013 році його проведуть вде-сяте, тож це нагода влаштувати свято і подякувати всім, хто допомагав фестивалю Docudays UA зростати впродовж цих років. За цим успіхом стоїть віддана та досвідчена команда, яка розуміє значущість поширення документального кіно і залучення нової аудиторії.

Праця цих людей дає змогу щодалі більшому колу глядачів побачити, часто — краще зрозуміти, а іноді — навіть долучитися до справи. Новітні підходи допомогли знайти конкретні засоби, які уможливають таке співробітництво.

Права людини для Швеції є пріоритетом не лише у зовнішній політиці, а й у

співпраці з метою розвитку. У повсякденному житті захисту потребують такі основні права й свободи, як свобода слова, коли лунають погрози на адресу засобів масової інформації; свобода мирних зібрань, якщо її зневажають правоохоронці; рівні можливості, коли участь жінок у суспільному житті вимагає сприяння та охорони; права дітей та зупинення дитячої експлуатації. Перелік довгий, і нещодавно наш уряд також додав до цього списку інтернет, підкреслюючи, що права людини необхідно поважати не лише в реальному житті, а й у режимі онлайн. Порушення прав людини набувають нових форм через ретельно продумані технології.

У всіх нас багато роботи. Міністр закордонних справ Швеції Карл Більдт під час виступу на засіданні Ради з прав людини у Женеві торік закликав: «Берімося до роботи! Боротьба за свободу, справедливість, за гідність та права людини закінчиться іще не скоро».

Швеція пишається тим, що підтримує X Міжнародний фестиваль документального кіно про права людини Docudays UA.

Mirja Peterson

*Counsellor, Head of Reform Cooperation with Ukraine,
Embassy of Sweden*

I am honoured to have this possibility to take up a few issues that I, as a representative for the Embassy of Sweden, find it is important to communicate.

First of all, it gives me pleasure to be able to say that the Docudays UA International Human Rights Documentary Film Festival has developed into an important annual forum for promoting human rights in Ukraine.

In 2013 it will be held for the tenth time, which gives us a reason to celebrate and thank all those who during the previous years have contributed to the growth of the Festival. Behind the success is a committed and experienced team who understands the importance of taking the documentaries to new regions and to new audiences.

This has given an increasing number of people a chance to see them; in many cases a chance to understand better, and in some cases to become engaged. Innovative approaches have contributed to finding concrete ways to show this involvement.

Sweden puts a high priority on human rights in its foreign policy relations, as well as in its development cooperation. Human rights and fundamental freedoms need protection in everyday life – freedom of expression because of threats against the mass media, freedom of peaceful assembly when this is not respected by law enforcement, equal treatment when women's participation in public life is in need of promotion, or children's rights, in order to stop exploitation. The list is long. Recently, our Government has added the internet to the list, underlining that human rights principles apply both offline and online. Human rights abuses are taking new shapes with the help of sophisticated technology.

There is a lot to do for all of us. To quote Sweden's Minister for Foreign Affairs, Mr. Carl Bildt, when he spoke at the Human Rights Council in Geneva last year, "Let's get to work. The fight for freedom, for justice, for dignity and for human rights is nowhere near over."

Sweden is proud to support the 10th Docudays UA International Human Rights Documentary Film Festival.

Євген Бистрицький
Виконавчий директор
Міжнародного фонду «Відродження»

Міжнародному фестивалю документально-го кіно про права людини Docudays UA, який традиційно відбувається навесні в Києві, виповнюється десять років. Міжнародний фонд «Відродження» стояв біля його витоків і весь цей час підтримував проведення цього фестивалю.

Відтоді Docudays UA з аматорського малобюджетного заходу виріс до події не лише національного, а й міжнародного масштабу. Через ознайомлення з творчістю найкращих документалістів світу фестиваль дає змогу українським громадянам побачити та зрозуміти цінність прав людини, долучитися до міжнародного руху на їх захист та обстоювання людської гідності.

Правозахисні організації України також мають нагоду безпосередньо спілкуватися із зацікавленою, переважно молодіжною, аудиторією кінофестивалю. Однією з особливостей Docudays UA є створення постійної мережі кіноклубів в усіх регіонах України та щорічне проведення Мандрівного фестивалю, який демонструє фільми основної програми у понад 100 територіальних громадах країни. Цього року програма «Верховенство права» Міжнародного фонду «Відродження» спільно з партнерами влаштовує на фестивалі дві тематичні події, присвячені захисту права на доступ до публічної інформації та посиленню правових можливостей ромів. Я певен, що якісні документальні роботи, важливі теми й знані промовці зацікавлять гостей та учасників фестивалю.

Yevhen Bystrytsky
Executive Director
of the International Renaissance Foundation

The Docudays UA International Human Rights Documentary Film Festival, which is traditionally held every spring in Kyiv, is celebrating its 10th year. The International Renaissance Foundation witnessed the festival at its conception and has been supporting it ever since.

During this time, Docudays UA has grown from a low-budget activity into an important national and international event. By showing the work of the best documentary makers in the world, the festival provides an opportunity for the Ukrainian public to see and understand the value of human rights, and to join the international advocacy movement to protect human dignity.

Ukrainian human rights organizations have an opportunity to interact directly with the interested and mostly young festival audience. One of the festival's special features is the creation of a permanent network of film clubs in all regions of Ukraine, as well as the annual organization of a traveling festival that brings the films from the principal program to more than 100 local communities all over the country. This year, the *Rule of Law* program, devised by the International Renaissance Foundation in collaboration with its partners, is organizing two thematic events, dedicated to the promotion of rights of access to public information and building up the Roma people's legal opportunities. I am confident that the top-quality documentaries, important topics, and well-known speakers will be of interest to the festival's guests and participants.

Джон Ф. Теффт
Посол США в Україні

Сполучені Штати Америки вважають своїм обов'язком сприяти розвитку свободи і демократії, а також захисту прав людини в усьому світі. Ми підтримуємо бажання кожного жити у вільному суспільстві з демократичним урядом, який захищає загальноприйняті права людини. Майбутнє молоді залежить від того, як добре ми навчатимемо наших дітей цих прав, а також від того, як нинішні лідери оберігатимуть ці права та сприятимуть їх розвитку.

Десятий щорічний Міжнародний фестиваль документального кіно про права людини Docudays UA є підтвердженням неминущої значущості прав людини та доказом того, як сказав Президент Барак Обама, що суспільства всього світу чітко прямують до майбутнього, де лідерів обирають чесно і відкрито; де кожен може здобути освіту і забезпечити собі належний рівень життя; де жінкам і дівчатам не загрожує насильство і де вони мають рівні можливості з чоловіками та хлопцями; де голос людини лунає голосно і впевнено. На цьому шляху Сполучені Штати Америки йдуть поряд із ними – ми завжди готові захищати їхню гідність і права людини. Ми також підтримуємо наших партнерів, які використовують могутні засоби кіно для досягнення цієї мети та поширення цих цінностей серед іще більшої кількості глядачів. Гарного вам перегляду!

John F. Tefft
United States Ambassador to Ukraine

The United States is committed to promoting freedom and democracy and protecting human rights around the world. We support the right of people everywhere to live in free societies and under democratic governments that safeguard universally accepted human rights. The future of young people around the world will be shaped by how well we teach our children about these rights, as well as how well today's leaders promote and protect them.

The 10th annual Docudays UA International Human Rights Film Festival is an expression of the continuing importance of human rights, and evidence that – as President Obama has said – societies across the globe are reaching toward a future where leaders are fairly and duly elected; where everyone can get an education and make a good living; where women and girls are free from violence, as well as free to pursue the same opportunities as men and boys; and where the voice of the people rings clear and true. As they do, the United States stands with them, ready to uphold basic decency and human rights. And we stand with our partners who are using the powerful medium of cinema to embrace these goals and share these values with an ever wider audience. Enjoy the films!

Карл Гершман
*Президент Національного фонду
підтримки демократії*

Національний фонд підтримки демократії пишається тим, що вже кілька років поспіль допомагає у проведенні цього надзвичайного фестивалю. Стежити за його розвитком в умовах сильного занепаду засобів масової інформації – справжнє задоволення. Ваша робота особливо важлива на тлі регресу в дотриманні демократичних принципів і поваги до прав людини в Україні після Помаранчевої революції. Ми неабияк занепокоєні тим, що у час правління нинішнього уряду помітне вибіркоче переслідування високопоставлених політиків-опозиціонерів, крім того, Україна не виконує своїх міжнародних зобов'язань щодо прав людини (від захисту прав шукачів притулку до запобігання експлуатації дитячої праці). Український уряд заявив про намір приєднатися до Європи, але така інтеграція можлива лише за умови поваги до прав людини і дотримання демократичних принципів – основи сучасних міжнародних відносин.

Docudays UA, як і раніше, відіграє провідну роль у дискусії на тему прав людини, демонструючи українській громадськості сотні захоплюючих та сміливих документальних фільмів по всій країні. Вільне обговорення є одним із наріжних каменів демократії. Національний фонд підтримки демократії й надалі сприятиме українському народові у розбудові демократичного суспільства і системи правління, яка відповідає б його надіям та сподіванням.

На цій ноті висловлюю щиру солідарність і бажаю успіху фестивалю, який піднесе ваш дух і додасть сил для подальшого розвитку.

Carl Gershman
*President, National Endowment
for Democracy*

We at the National Endowment for Democracy are proud to have supported this exceptional festival for several years. Following its progress during a period of strong decline for the media has been a real pleasure. Your work is especially important against a background of regression in the observance of democratic principles and respect for human rights in Ukraine since the Orange Revolution. We are very concerned that the current government has undertaken the selective prosecution of senior opposition politicians, and also that Ukraine has not fulfilled its international human rights obligations (from the protection of asylum seekers up to preventing the exploitation of child labor). The Ukrainian government has announced its intention to join Europe, but such integration is only possible by ensuring respect for human rights and democratic principles - the foundation of modern international relations.

As before, Docudays UA is playing a leading role in the debate on human rights, showing the Ukrainian public hundreds of exciting and challenging documentaries throughout the country. Free discussion is one of the cornerstones of democracy. The National Endowment for Democracy will continue to support the Ukrainian people in building a democratic society and a system of government that will meet their hopes and dreams.

On that note, I express my sincere solidarity with you, and good luck for your festival, which will raise your spirits and give you strength to develop further.

Маріанна Каат
Режисер і продюсер
документального кіно

Я звертаюся до своїх друзів і колег зі словами любові та вдячності за вашу працю й відданість! Упевнена, що документалістів усього світу об'єднує дещо особливе. Не знаю, що саме, але чомусь, щоразу опиняючись серед людей, котрі знімають або пропагують документальне кіно, я відчуваю: справжнє життя тут! Нам не треба час, аби розкачатися – ми в якийсь дивовижний спосіб одразу розпізнаємо одне одного. Що це? Одна група крові? Один «кут зору»? Загострено уважне й обережне ставлення до загальнолюдських цінностей? Може бути все разом і дещо інше. Взаємне розпізнавання та довіра виникають на якомусь космічному рівні, незалежно від того, в якій системі ми живемо, хто ми за народженням і якої національності.

Я вдячна долі за те, що торік вона звела мене з фестивалем Docudays UA. Рішення приїхати до Києва далось важко: не всім в Україні хотілося, щоб мій фільм «Шахта № 8» про долі дітей з містечка Сніжне був показаний на фестивалі. Опір посилювався що не день... Та щойно я зайшла до кімнати, де облаштувався штаб фестивалю, мої сумніви розвіялись. Зі мною сталося те саме, що й завжди в товаристві істинних документалістів: я опинилася в центрі життєвої енергетики, серед близьких друзів, і зрозуміла – ми все зможемо!

Дякую Docudays UA за громадянську позицію та мужність, дякую за любов і віру в документальне кіно!

Marianna Kaat
Director and producer
of documentary films

I address my friends and colleagues with words of love and gratitude for your work and commitment! I am sure that documentary filmmakers from all over the world are united by something exclusive. I cannot quite say why, but somehow, in the midst of people who make or advocate documentary films, I feel: real life is here! We do not need time to loosen up – in some amazing way we recognize and know each other instantaneously. What is this? The same blood type? The same perspective? Our sharply attentive and cautious attitude to general human values? Maybe all of these things together, as well as something else. Communal recognition and credence emerge at a certain cosmic level, regardless of the system we live in, who we were born as and what nationality we are.

I am grateful to my destiny that last year it acquainted me with the Docudays UA festival. The decision to come to Kyiv wasn't an easy one: not everybody in Ukraine wanted my film *Pit No 8*, about the lives of children from the town of Snizhne, to be shown at the festival. The resistance kept getting stronger every day... But the moment I entered the room where the headquarters of the festival was established, all my doubts vanished. The same thing happened to me which happens every time in the presence of true documentary makers: I was in the middle of vital energy, among close friends, and I knew then – we can do everything!

Thank you, Docudays UA, for your civic activism and courage, thank you for your love and faith in documentary film!

Мрідула Гош
Індія

Народилася 1961 року в Колкаті. Правозахисник, політолог, історик-міжнародник, поет, перекладач, журналіст. Працювала у представництві ООН, була головним редактором журналу Eastern Economist, членом правління Міжнародного фонду «Відродження». Очолює Східноєвропейський інститут розвитку, який здійснює проекти у галузі прав людини. Автор першого перекладу творів української літератури мовою бенгалі. У 2011 році була видана антологія «Україна альпона – Український візерунок», до якої увійшли твори 28 українських поетів від давніх часів до сучасності. 2012 року вийшов друком переклад драми-феєрії Лесі Українки «Лісова пісня». Мрідула Гош володіє багатьма мовами, мистецтвом індійського класичного танцю і театру, є постановником-хореографом і режисером. Ініціатор створення Центру Тагора в Україні та численних мистецьких проєктів. У травні-липні 2012 року вела серію авторських програм «Про світ» на телеканалі ТВі. Активно виступає за діалог і розмаїття культур.

Mridula Ghosh
India

Born in 1961 in Kolkata. Human Rights activist, expert in international relations and history, poet, translator and journalist. She worked at the United Nations, was editor-in-chief of the Eastern Economist magazine, and was a board member of the International Renaissance Foundation. She chairs the East European Development Institute, which implements human rights projects. She is the author of the first ever translation of Ukrainian literature into Bengali. The year 2011 saw the publication of her anthology 'Ukraine Alpona – Ukrainskyi Vizerunok', containing works of 28 Ukrainian poets from ancient till modern times. In 2012, she published a translation of Lesya Ukrainka's drama 'Lisova Pisnya' (Forest Song). Mridula Ghosh speaks many languages, is well versed in the art of Indian classical dance and theatre, is a choreographer and director. As one of the founders of the Tagore Center, she has launched many artistic projects. During May-July 2012, she devised and hosted a weekly live TV show 'Pro Svit' (About the World) on the TVi channel. She is a passionate advocate of intercultural dialog and diversity.

Павел Левінаў
Білорусь

Народився 1961 року у Вітебську. Правозахисник, представник Республіканського правозахисного громадського об'єднання «Білоруський Гельсінський комітет» у Вітебському регіоні. 1987 року закінчив Всесоюзний заочний політехнічний інститут у Москві. 2007 року закінчив програму міжнародного права з прав людини, організовану Мережею Будинків прав людини. Учасник сотень судових справ, громадських дій із захисту прав і свобод громадян, котрі стали жертвами репресій та сваволі влади. Був неодноразово заарештований, на знак протесту оголошував голодування. Виграв справу проти Республіки Білорусь у Комітеті ООН з прав людини, що визначив систематичне порушення білоруською владою статті 19 Міжнародного пакту про громадянські та політичні права – права на вільне вираження поглядів.

Орва Нирабія
Сирія

Народився 1977 року. У 1999 році закінчив Вищу школу драматичного мистецтва в Дамаску зі спеціальності «акторство». Разом із дружиною та партнером Діаною Ель Джейроуді започаткував Міжнародний фестиваль документального кіно DOX BOX на початку 2008 року. Через репресивні заходи сирійського уряду проти повстанців довелося скасувати п'ятий фестиваль, запланований на березень 2012-го. Натомість Нирабія подбав про те, щоб сирійські документальні фільми були показані на фестивалях у всьому світі під назвою Dox Box Global Day. 23 серпня 2012 року Нирабія за наказом сирійської влади заарештували і відпустили 12 вересня. У 2002 році він став співзасновником Proaction Film – незалежної компанії з виробництва та розповсюдження фільмів у Сирії. Початком кар'єри для нього стало спільне виробництво документальної стрічки «Ляльки – жінка з Дамаска» Діани Ель Джейроуді (Silver Wolf Competition – IDFA 2007). Нині Орва продовжує роботу як продюсер і співпродюсер документальних та художніх фільмів.

Orwa Nyrabia
Syria

Born in 1977. He graduated in 1999 with a degree of acting from the Higher Institute for Dramatic Arts in Damascus, Syria. He and his partner and wife, Diana El Jeiroudi, launched the DOX BOX International Documentary Film Festival in early 2008. The fifth edition of the festival, planned for March 2012, was cancelled in protest of the Syrian government's crackdown on protesters during the on-going Syrian uprising. Instead, Nyrabia advocated for Syrian documentary films to be shown in festivals around the world in what was termed the 'Dox Box Global Day'. Nyrabia was reportedly arrested by the Syrian authorities on 23 August 2012 and released on 12 September. In 2002, he co-founded Proaction Film, the first independent film production and distribution company in Syria. His career really got into gear with the international co-production documentary *Dolls – A Woman from Damascus* directed by Diana El Jeiroudi (the Silver Wolf Competition – IDFA 2007). Today Orwa continues to produce and co-produce documentary and fiction films.

Pavel Levinau
Belarus

Born in 1961 in Vitebsk. Human rights activist, representative of the National Human Rights Public Association Belarusian Helsinki Committee in the Vitebsk region. He graduated in 1987 from the All-Union Extramural Polytechnic Institute in Moscow. In 2007 he completed an international human rights program organized by the Human Rights House Network. He has participated in numerous court cases and community actions dedicated to human rights advocacy for victims of repression and abuses of power by the authorities. He has been arrested multiple times and conducted hunger strikes. He won a case against Belarus in the UN Committee on Human Rights which identified a systematic violation of Article 19 of the International Covenant on Civil and Political Rights by the Belarusian authorities (the right to hold opinions without interference).

Тве Стін Мюллер
Данія

Народився 1947 року. Понад 20 років працював над короткометражними та документальними фільмами в Національній раді з питань кіно Данії. Автор статей для національних та міжнародних газет і журналів. Співзасновник фестивалів кіно й телебачення Balticum, Filmkontakt Nord і Documentary of the EU (Документальне кіно ЄС). Проводив навчальні курси й семінари з документалістики у понад 40 країнах. Від заснування у 1996 році до 2005 року був директором Європейської мережі документального кіно. З 2006 року працює як незалежний консультант і викладач у Данії та інших країнах Європи, а також як очільник програми Studies at Ex Oriente в Празі (до 2008 року). Голова пітчінг-комісії на фестивалі DOCSBarcelona. Програмний консультант фестивалів Magnificent7 у Белграді, DoxBox у Дамаску, DOKLeipzig та «Послание к человеку» в Санкт-Петербурзі. Викладач у школі документального кіно ZeLIG в Больцано. Куратор навчальних програм Archidoc та DocStories Black Sea. Веде блог на www.filmkommentaren.dk.

Tue Steen Müller
Denmark

Born in 1947. Worked with short and documentary films for over 20 years at the Danish Film Board, and has written articles for national and international newspapers and magazines. He is the co-founder of the Balticum Film- and TV-Festival, Filmkontakt Nord, and the Documentary of the EU project. He has given documentary courses and seminars in over 40 countries. He was a director of the EDN (European Documentary Network) from its beginning in 1996 until 2005. From 2006 to 2008 he was a freelance consultant and teacher, including Head of Studies, in Danish and European documentary matters at Ex Oriente, Prague. He is a head of the Pitching Forum of DOCSBarcelona, and program consultant for various festivals: Magnificent7 in Belgrade, DoxBox in Damascus, DOKLeipzig and Message to Man, St. Petersburg. He is a teacher at the Zelig documentary film school in Bolzano, Italy, and a tutor on training programs such as Archidoc and DocStories Black Sea. He writes at www.filmkommentaren.dk.

Любов Аркус
Росія

Народилась у Львові 1960 року. 1984-го закінчила сценарно-кінознавчий факультет Всеросійського державного інституту кінематографії (ВГИК). Працювала літературним секретарем Віктора Шкловського та редактором кіностудії «Ленфільм». Засновник і головний редактор журналу «Сеанс». З 1993 року є засновником і головним редактором видавництва «Сеанс». З 2010 року – художній керівник майстерні «Сеанс». Від 2006-го – співавтор телепрограми «Закритий показ» на Першому каналі (Росія). З 2006 до 2011 року викладала в Санкт-Петербурзькому державному університеті кіно і телебачення. Ініціатор та упорядник семитомної Енциклопедії новітньої історії вітчизняного кіно 1986–2000 років. Лауреат численних премій.

Аудрюс Стоніс
Литва

Народився 1966 року у Вільнюсі. Кінорежисер і продюсер, член Європейської мережі документального кіно та Європейської кіноакадемії. Представляє Литву в складі правління Європейського фонду на підтримку кіно Eurimages. Створив 20 фільмів як незалежний режисер та продюсер. Лауреат численних міжнародних нагород у галузі кіно, зокрема, призу глядацьких симпатій у Ніоні, гран-прі у Спліті, відзнак на фестивалях у Борнхольмі, Нойбранденбурзі, Більбао, Флоренції, Обергаузени та Сан-Франциско. 1992 року стрічка «Земля сліпих» здобула нагороду Європейської кіноакадемії «Фелікс» як найкращий документальний фільм року. У 2004–2005 роках викладав документальне кіно в Європейському кіноколеджі в Данії. Виступав із лекціями в Інституті кіно та телебачення імені Сат'яджити Рая в Колкаті (Індія), Університеті Помпеу Фабра в Барселоні (Іспанія), Університеті Васеда в Токіо (Японія), у Стенфордському університеті та Каліфорнійському університеті в Берклі (США). Ретроспективи і майстер-класи в Ізраїлі, Росії, Німеччині, США, Іспанії, Бельгії, Туреччині, Індії, Чехії, Франції та Японії.

Audrius Stonys
Lithuania

Born in 1966 in Vilnius. Film director and producer, member of the European Documentary Network and the European Film Academy. Represents Lithuania on the board of the European Cinema support fund Eurimages. He has made 20 films as an independent filmmaker and producer, and won numerous international film awards, including the Public prize in Nyon, the Grand Prix in Split, and prizes in Bornholm, Neu Brandenburg, Bilbao, Florence, Oberhausen and San Francisco. His 1992 film *Earth of the Blind* won the FELIX European Film Academy award for Best European Documentary Film of the Year. In 2004–2005 he worked as a teacher of documentary film at the European Film College, Denmark. He has been a guest lecturer at Kolkata's Satyajit Ray Film and Television Institute (India), the Pompeu Fabra University in Barcelona (Spain), Waseda University in Tokyo (Japan), and Stanford and Berkeley universities (USA). He has organized retrospectives and workshops in Israel, Russia, Germany, USA, Spain, Belgium, Turkey, India, the Czech Republic, France and Japan.

Lyubov Arkus
Russia

Born in Lviv, Ukraine in 1960. In 1984 she graduated from the Russian State Institute of Cinematography (VGIK) with a degree in screenwriting and film studies. She worked as a literary secretary for Viktor Shklovsky, and as a screenplay editor at Lenfilm Studios. She is the founder and editor-in-chief of *Séance* magazine. Since 1993, she has been the founder and chief editor of the *Séance* publishing house. Since 2010, she has been artistic director of the *Séance Workshop* [*Masterskaya Séance*] company. In 2006, she co-created the TV program *Private Screening* [*Zakryty pokaz*] on Channel One (Russia). From 2006 to 2011 she was a lecturer at the Saint Petersburg State University of Film and Television (SPBGUKIT). Originator and compiler of the 7-volume film encyclopedia *A Modern History of Russian Film, 1986–2000* [*Noveishaya istoriya otechestvennogo kino, 1986–2000*]. She has won numerous professional awards.

Маріанна Каат
Естонія

Народилася 1957 року в Таллінні. Визнаний у світі продюсер і режисер, один із найуспішніших естонських документалістів. Закінчила Санкт-Петербурзьку державну академію театрального мистецтва, здобула ступінь кандидата наук. За час тривалої роботи в галузі кіно працювала як сценарист-редактор, режисер, а також менеджер із закупівель на естонському телебаченні. 1998 року заснувала незалежну продюсерську компанію Baltic Film Production і відтоді є продюсером і режисером документального кіно, телесеріалів та художніх фільмів для міжнародного ринку. Документальні стрічки «Робоча назва: Вундеркінд» (2012), «Шахта № 8» (2011), «Лоботомія» (2010), «Площа Каліновського» (2007), «Останні фантоми» (2006) є одними з найуспішніших її робіт, що були відзначені численними національними та міжнародними нагородами. Викладач Baltic Film and Media School. 2009 року Маріанна Каат здобула премію MIPDOC European Trailblazer («Європейський піонер») як один із семи документалістів з різних куточків світу.

Marianna Kaat
Estonia

Born in 1957 in Tallinn. An internationally recognized producer and director, one of Estonia's most successful documentary filmmakers. She graduated from the St. Petersburg State Theatre Arts Academy in Russia with a PhD, and during her long career in the industry she worked as a script editor and director, and thereafter as the acquisition manager for Estonian Television. In 1998 she founded independent production company Baltic Film Production (BFP), and since then she has produced and direct documentaries, TV serials and feature films for the international market. Her most successful productions, the documentary features Working Title: *Wunderkind* (2012), *Pit No 8* (2011), *Lobotomy* (2010), *Kalinovsky Square* (2007), and *The Last Phantoms* (2006) have received numerous national and international awards. She also occasionally teaches at the Baltic Film and Media School. Marianna has been honored at MIPDOC 2009 as a European Trailblazer, one of seven documentary filmmakers to be selected from different regions of the world.

Олександр Балагура
Україна-Італія

Народився 1960 року в Любомлі. Закінчив історичний факультет Київського державного університету. У 1989–1998 роках працював як режисер Української студії хронікально-документальних фільмів та телевізійних проєктів. З 1998 року мешкає в Італії з дружиною і трьома дітьми. Незалежний режисер, автор близько 20-ти документальних фільмів – учасник міжнародних кінофестивалів у Києві, Парижі, Турині, Торонто, Тампере, Флоренції, Тальякоццо та ін. Перша самостійна робота «Нашим братам і сестрам» (1990) здобула гран-прі на фестивалі у Флоренції. Серед найновіших стрічок – «Крила метелика» (2008) та «Час життя об'єкта у кадрі» (2012).

Кшиштоф Копчинський
Польща

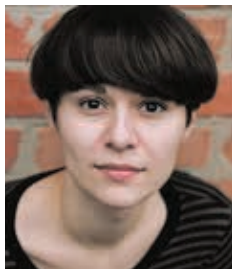
Народився 1959 року у Варшаві. Доцент Варшавського університету. Автор сценаріїв та продюсер численних фільмів, зокрема, 50 документальних стрічок, освітніх передач і телепрограм для каналів TVP S.A., ARTE, ZDF, Canal+, SFB1. 1997 року заснував компанію Eureka Media Production. Його фільми були показані у понад 70 країнах і здобули більше 130 нагород. Лауреат премії Краківського кінофестивалю як найкращий продюсер польських короткометражних та документальних фільмів у 2006 і 2007 роках. Нагороджений Російською національною премією «Лаврова гілка» (2007) та премією Тижня критиків у Локарно (2008). Режисер відзначеного численними нагородами документального фільму «Кам'яна тиша» (2007). Член Європейської мережі документального кіно, Європейської кіноакадемії, Міжнародної документальної асоціації та Асоціації польських кінематографістів. До 2011 року працював експертом Польського інституту кінематографії.

Krzysztof Kopczyński
Poland

Born in 1959 in Warsaw. Associate Professor at the University of Warsaw. He has written and produced a number of films, including over 50 documentaries, educational and TV programs for TVP S.A., ARTE, ZDF, Canal+, SFB1. In 1997 he established the Eureka Media Production Company. His films have been screened in more than 70 countries and received over 130 awards. He won awards for Best Producer of Polish short and documentary films at the Krakow Film Festival in 2006 and 2007. He won the Laur Russian National Award (2007) and the Locarno Critics' Week Award (2008). He directed the multiple award-winning documentary *Stone Silence* (2007). He is a member of the European Documentary Network, the European Film Academy, the International Documentary Association and the Polish Film-makers Association, and also worked as an expert at the Polish Film Institute until 2011.

Oleksandr Balahura
Ukraine-Italy

Born in 1960 in Luboml. Graduated from the Faculty of History of Kyiv State University. From 1989 to 1998, he worked as a director at the Ukrainian Studio of Chronicle and Documentary Films and TV Projects. Has been living in Italy since 1998 with his wife and three children. He is an independent director, who has made over 20 documentaries which have been shown at international film festivals in Kyiv, Paris, Toronto, Florence, Tagliacozzo, etc. His first independent work, *To Our Brothers and Sisters* (1990) won the Grand Prix of the Florence festival. Among his latest works are *Wings of a Butterfly* (2008) and *Life Span of the Object in Frame* (2012).

Дарина Пирогова
Україна

Народилася 1988 року в Гадячі. 2011 року закінчила Національний університет «Києво-Могилянська академія» як магістр соціології, зараз продовжує свої наукові пошуки як аспірантка. Разом із колегами реалізувала студентське документальне дослідження про мешканців аварійних будинків. У Київському міжнародному інституті соціології як аналітик займається проектами, що стосуються проблем міста, мистецького маркетингу та медіа. Працювала волонтером на Київському МКФ «Молодість» у 2010–2012 роках, організувала та модерувала покази «Відлуння Молодості» у Кіноклубі НаУКМА. Завдяки фестивалю Docudays UA відкрила для себе актуальне документальне кіно, тепер планує зняти власний фільм і показати його на захисті дисертації.

Daryna Pyrohova
Ukraine

Born in 1988 in Hadyach. In 2011 she graduated from the National University Kyiv-Mohyla Academy with a Master's degree in sociology. She is currently continuing her scientific search as a postgraduate student. Together with her colleagues, she has led a documentary investigation about people inhabiting houses on the point of collapse. At the Kyiv International Sociology Institute, as an analyst, she works with projects connected with the problems of the city, art marketing and media. She worked as a volunteer at the Kyiv IFF Molodist festival in 2010–2012, and organized and moderated the *Echoes of Molodist* shows at the NaUKMA Film Club. Thanks to Docudays UA, she discovered topical documentary film, and she now plans to make her own film and show it for her future thesis defense.

Аліса Коваленко
Україна

Народилася 1987 року в Запоріжжі. З 2005-го навчалася в Інституті журналістики Київського національного університету імені Тараса Шевченка, працювала журналістом у київських ЗМІ. Зараз студентка третього курсу Київського національного університету кіно і телебачення ім. І. К. Карпенка-Карого, факультет режисури документального фільму, майстерня Олександра Ковалю. Як режисер брала участь у документальному польсько-українському кінопроекті – майстерні «Київ від світанку до заходу» в рамках міжнародного проекту «Світ від світанку до заходу сонця» (2011) та в документальному кіноальманасі – лабораторії «Поза Євро» (2012) з короткометражним фільмом «Зося і Запара».

Alisa Kovalenko
Ukraine

Born in 1987 in Zaporizhzhya. Since 2005 she has been studying at the Taras Shevchenko Institute of Journalism of the Kyiv National University. She has worked as a journalist in Kyiv media. Currently she is a third-year student at the Karpenko-Karyy National Film and Television University in Kyiv, in the Oleksandr Koval studio of the department of documentary film direction. As a filmmaker, she took part in the Polish-Ukrainian documentary film project workshop Kyiv from Sunrise to Dawn as part of the international project *World from Sunrise to Dawn* (2011), as well as in the documentary film laboratory *Beyond the Euros* (2012) with her short documentary *Zosya and Zapara*.

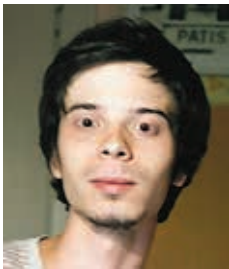

Ольга Макар
Україна

Народилася 1989 року в Івано-Франківську. Закінчила бакалаврат з філології Національного університету «Києво-Могилянська академія». Зараз продовжує навчання на другому курсі магістерської програми з журналістики. Пише на соціальні теми. Від 2008 року – волонтер міжнародного руху Comunità di Sant'Egidio, допомагає бездомним, літнім людям та інвалідам у будинку престарілих. Улітку 2012 за програмою DREAM працювала в центрі харчування для дітей у Мозамбіку.

Olha Makar
Ukraine

Born in 1989 in Ivano-Frankivsk. She graduated with a Bachelor's degree from the philological department of the National University Kyiv-Mohyla Academy. Currently she is continuing her studies as a second-year student of the Master's program in journalism. She writes articles on social topics. Since 2008 she has been volunteering in the international movement Comunità di Sant'Egidio, helping the homeless, elderly and disabled at a nursing home. In summer 2012, as part of the DREAM program, she worked at a food center for children in Mozambique.

Дмитро Абрамов
Україна

Народився 1993 року в Хмельницькому. Поєднує навчання в Національному технічному університеті України «КПІ» зі спеціальності «менеджмент інноваційної діяльності» з вивченням німецької мови та літератури в Національному педагогічному університеті ім. М. П. Драгоманова. Активно займається науковою діяльністю, виступаючи на міжнародних та всеукраїнських конференціях. Автор дев'яти наукових публікацій. З 2012-го керує кіноклубом НТУУ «КПІ». Працював на волонтерських засадах на міжнародних кіно- і поетичних фестивалях, як-от: «КіноЛев», MERIDIAN CZERNOWITZ, «Молодість», Berlinale та Docudays UA.

Dmytro Abramov
Ukraine

Born in Khmelnytskyi in 1993. Combines studying at the KPI National Technical University of Ukraine, specializing in innovation management, with studying German language and literature at the Drahomanov National Pedagogical University. He is actively engaged in scientific activity, and takes part and makes presentations at national and international conferences. He is the author of nine scientific publications. Since last year he has managed a film club at KPI NTUU. He has worked as a volunteer at international film and poetry festivals, including KinoLev, MERIDIAN CZERNOWITZ, Molodist, Berlinale and Docudays UA.

Уляна Ковальчук
Україна

Народилася 1994 року у Львові. Вчиться на факультеті психології Львівського національного університету імені Івана Франка. Активістка Всеукраїнської молодіжної громадської організації «Студентське братство», а також керівник проекту «Школа правової свідомості та громадської активності для старшокласників шести областей України», який здійснює Молодіжна громадська організація «Учнівське братство» за підтримки Міжнародного фонду «Відродження».

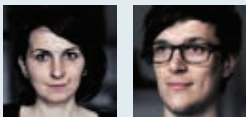
Uliana Kovalchuk
Ukraine

Born in 1994 in Lviv. Uliana is a student at the Psychology department of the Ivan Franko National University in Lviv. She is an activist in the *Student Fraternity* National Youth Public Organization, as well as the leader of the project School of Legal Awareness and Civic Activism for High School Students in Six Oblasts of Ukraine, implemented by the *Student Fraternity* Youth Public Organization with the support of the International Renaissance Foundation.

DOCU DAYS UA

Твердия / Fortress..... 26

Ф І Л Ь М - В І Д К Р И Т Т Я
O P E N I N G F I L M

Режисери / Directors:

Клара Тасовська, Лукаш Кокеш /
Klára Tasovská, Lukáš Kokeš

Виробництво / Production:

nutprodukce, Tomáš Hrubý, Pavla Kubečková,
Umělecká 7, Prague 7, Czech Republic,
+420 731 163 041, +420 605 256 190,
tomas@nutprodukce.cz,
pavla@nutprodukce.cz, www.nutprodukce.cz

Дистрибуція / Sales:

Taskovski Films, 7 Granard Business Centre,
Bunns Lane, London NW7 2DQ, festivals@
taskovskifilms.com, www.taskovskifilms.com

Нагороди / Awards:

«Чеська радість» – найкращий чеський
документальний фільм на фестивалі в Іглаві /
CZECH JOY – best Czech documentary in Jihlava

Клара Тасовська народилася 1980 року.

Закінчила відділення новітніх ЗМІ в Академії
мистецтв у Празі (AVU) і зараз навчається на
відділенні документального кіно у Чеській
кіноакадемії (FAMU). Учасниця таких інтер-
нет-проектів, як artycok.tv, edata-base.net,
k-r-o-n-i-k-a.net

*Фільмографія: Baniček (2006), Клантик (2007),
Дерево (2007), Перевудова (2007), НаСан (2008),
Відтворити у пам'яті (2008), Твердиня (2012)*

Лукаш Кокеш народився 1983 року. Під час
навчання в Остберверні (Німеччина) органі-
зував кінофестиваль. Навчався на відділенні
кінематографії в Карловому університеті й
на відділенні документального кіно у Чеській
кіноакадемії (FAMU). Дописувач кіножурналу
Cinepur.

*Фільмографія: Безпечні місця (2007), Irene
(2007), Mittweidekabarett (2008), Намаання спо-
кути майстра з ремонту телевізорів Йозефа
Лавічки у дев'яти сценах (2008), Радість (2009),
59/184/84 (2009), Твердиня (2012)*

Klára Tasovská was born in 1980. She gradu-
ated from the New Media department at the
Prague Art Academy (AVU) and is currently
studying at the Documentary department at
FAMU. She is collaborating on internet projects
such as artycok.tv, edata-base.net, k-r-o-n-i-k-a.net

*Filmography: Baniček (2006), A Scrap (2007),
Tree (2007), Reconstruction (2007), НаСан (2008),
Memory recall (2008)*

Lukáš Kokeš was born in 1983. He organized
a film festival during his studies in Ostbevern,
Germany. He is a student at the film studies
department of Charles University and the docu-
mentary department of FAMU. He contributes
to the film magazine Cinepur.

*Filmography: Safety Grounds (2007), Irene (2007),
Mittweidekabarett (2008), Redemption Attempt of
TV Repairman Josef Lávička in Nine Scenes (2008),
Joy (2009), 59/184/84 (2009)*

УКРАЇНЬСЬКА ПРЕМ'ЄРА
UKRAINIAN PREMIERE

**ФІЛЬМ-ВІДКРИТТЯ
OPENING FILM**

Твердиня / Pevnost / Fortress

Чехія / Czech Republic / 2012 / 70' / HD

Уявіть місце, де час ніби завмер. Час завмер, і
життя застигло у вічній подобі Радянського Со-
юзу. Люди тут якось призвичаїлися до пануван-
ня таємної поліції та жилися зі страхом, що за
ними постійно стежать.

Придністровська Молдавська Республіка. Про-
паганда авторитарного насильницького режи-
му президента Ігоря Смірнова у радянському
стилі перетворила більшість жителів республіки на простих робітників, геть не свідомих
того, наскільки нестерпна ситуація, в якій вони
опинилися. Смірнов керує цією неіснуючою
країною вже понад двадцять років.

Фільм зосереджено на кількох характерних
рисах цього геополітичного провалля між
Європейським Союзом та Росією, між минулим
і теперішнім, злочинністю і добросердечністю,
занепадом і надією на майбутнє. Дія стрічки
розгортається під час президентських виборів.
Режисери аналізують «неіснуючу державу» та
правила життя в ній.

Imagine a space where time has frozen. Time
has stopped here and life's got stuck in a shape
resembling the era of the Soviet Union. Some-
how, people have become used to the reign of
the secret police and the fear of being spied on.
The Transdnistrian Moldavian Republic. The
Soviet-style propaganda of the authoritative,
power-based regime of President Igor Smirnov
has turned most of the TMR residents into sim-
ple workers, without any desire to understand
how unbearable their situation is. Smirnov has
been leading this non-existent country for over
twenty years.

The film focuses on a couple of characters who
are stuck in this geo-political gap, between the
European Union and Russia, between the pres-
ent and the past, crime and decency, decadence
and hope for change. Framed by the period of
the presidential election, the film analyzes the
organization of the 'non-state' and the rules of
everyday life within it.

DOCU DAYS UA

Дівчина з Півдня / The Girl from the South.....	28
Ісландія: нульовий рік / Iceland, Year Zero	29
Пам'ятник, який сподобається всім / A Monument to Please Everyone.....	30
Після Вріцена / Beyond Wriezen	31
Синдром панка / The Punk Syndrome	32
Як ми зіграли революцію / How We Played the Revolution	33
½ революції / ½ Revolution.....	34

D O C U / П Р А В О
D O C U / R I G H T

Режисер та продюсер / Director and Producer:

Хосе Луїс Гарсія / José Luis García

Дистрибуція / Sales:

Taskovski Films, 7 Granard Business Centre,
Bunns Lane, London UK NW7 2DQ,
festivals@taskovskifilms.com,
www.taskovskifilms.com

Хосе Луїс Гарсія народився у Буенос-Айресі 1965 року. Навчався на курсах кінорежисури (TERCINE), організованих професіоналами аргентинської кіноіндустрії у 1982–1985 роках. З 1984 до 1987 року був учнем режисера Рікардо Бехера, з 1985 до 1988-го – оператора Фелікса Монті. Працював як оператор і режисер рекламних роликів та відеокліпів. Лауреат численних професійних нагород. *Фільмографія (вибране):* Кандідо Лопес, поле битви (2005), Дівчина з Півдня (2012)

José Luis García was born in Buenos Aires in 1965. He studied at TERCINE (Workshop of Studies and Cinematographic Direction), which was set up by professionals of the Argentine cinematography industry between 1982 and 1985. From 1984 to 1987 he studied under director Ricardo Becher, and the director of photography Félix Monti from 1985 to 1988. He worked as a DoP and director in advertising and music promos. He has won numerous professional awards.

Filmography (selected): Cándido López, the Battle Fields (2005), The Girl from the South (2012)

DOCU/ПРАВО
DOCU/RIGHT

Дівчина з Півдня / The Girl from the South / La chica del sur

Аргентина / Argentina / 2012 / 94' / HD

У 1989 році Хосе Луїс Гарсія брав участь у Світовому фестивалі молоді та студентства в Пхеньяні (Північна Корея). Цей політичний захід, профінансований СРСР, відбувся через три тижні після бієйні на площі Тяньаньмень у Пекіні й за чотири місяці до падіння Берлінського муру. Там режисер зустрівся з Лім Су Кьон, молодою активісткою, яка таємно прибула із Сеула, щоб представляти студентів Південної Кореї, котрі вимагали мирного возз'єднання нації. Через двадцять років режисерові не дають спокою розбиті ілюзії молодості, й він, згадуючи «Квітку возз'єднання», вирушає в дорогу. Вона натомість страждає в суспільстві, що досі перебуває у стані війни. Несподівано виявляється, що між «Квіткою» та незнайомцем, котрий прибув із протилежного кінця світу, існує глибокий зв'язок.

In 1989, José Luis García participated in the World Youth and Students Festival taking place in Pyongyang, North Korea. A political event sponsored by the USSR, just three weeks after the massacre at Tiananmen Square and four months before the fall of the Berlin Wall. He meets Lim Sukyung, a young activist, who arrived clandestinely from Seoul representing the students of South Korea, demanding the peaceful reunification of her nation. Twenty years later, the collapse of youthful illusions guides the quest of the filmmaker, fascinated by the memory of the 'Flower of Reunification'. Always beset by the onslaught of a society still at war, Lim ends up revealing the unexpected and profound link that bonds her to a complete stranger who has arrived from the far ends of the earth.

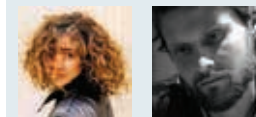
DOCU/ПРАВО
DOCU/RIGHT

Ісландія: нульовий рік / Iceland, Year Zero / Islande, année zéro

Ісландія, Чехія, Франція / Iceland, Czech Republic, France / 2012 / 52' / HD

У жовтні 2008 року три провідних банки Ісландії зазнали краху, що призвело до банкрутства всієї нації, втрати робочих місць, заощаджень – та надії. Що людям, котрі досі жили в одній з найбагатших і найрозвиненіших країн капіталістичного світу, робити в умовах загального економічного колапсу? Хто насправді винний у падінні загребущої банківської системи в країні, де заможність – це чеснота? Чи, можливо, зневіра у капіталістичних цінностях – найкраще, що могло трапитися з Ісландією? Стрічка «Ісландія: нульовий рік» не є економічним аналізом банкрутства країни – це фільм про наслідки та їх вплив на людей, котрим доводиться виживати в умовах фінансових економічних катастроф. Це універсальний портрет нації наших часів.

In October 2008, the three main banks in Iceland collapsed, driving a nation into bankruptcy, causing thousands of people to lose their jobs, their personal savings – and their hope. How does a nation, once one of the richest and most developed countries in the capitalist world, react to a total economic collapse? In a landscape where 'to be rich' used to be a virtue, who is really to blame for the collapse of a far-too-fast-and-greedy banking system? Or rather, could the decline of the capitalist values be the best thing that could have happened to Iceland? Iceland: Year Zero is not an economic analysis of the bankruptcy of a nation, but rather a film about the aftermath; the impact on the people who have to deal with these economic catastrophes. It is a universal portrait of a nation of our times.

Режисери / Directors:

Арманд Шоля-Намі,
Сігурдур Халлмар Магнуссон /
Armande Chollat-Namy,
Sigurður Hallmar Magnússon

Виробництво / Production:

Jade production/France, Nadim Cheikhrouha,
8, rue Godillot, 93400 Saint-Ouen, nadim@
screenrunner.eu; Axman Production, Veronika
Janatková / Czech Republic, Rybná 683/17, 110
00 Praha 1, veronika@axmanproduction.com;
Landmark Kvikmyndagerð, Laugarnesvegi 104,
105 Reykjavík, dui@landmarkfilm.com

Дистрибуція / Sales:

DR International Sales / Denmark, Emil Holms
Kanal 20, 0999 Copenhagen C, cgma@dr.dk

Арманд Шоля-Намі навчалася у Празькій школі кіно й телебачення при Академії мистецтв (FAMU) з 2000 до 2002 року. У 2003–2008 роках Арманд продовжила навчання в Université Paris VIII (магістратура на кіновідділенні: режисюра/фотозйомка та мультимедія). З 2004 року працює оператором і режисером монтажу на студії Art Park Productions у Франції.

Фільмографія (вибране): Фарко (2005), CO2 (2009), Ісландія: нульовий рік (2012)

Сігурдур Халлмар Магнуссон навчався Празькій школі кіно й телебачення при Академії мистецтв (FAMU) з 2000 до 2002 року. У 2003–2008 роках продовжив навчання в Université Paris VIII (магістратура на відділенні кіно: режисюра). З 2004 року працює режисером, оператором і режисером монтажу на студії Art Park Productions у Франції.

Фільмографія (вибране): Фарко (2006), Поруч із колею (2006), Ісландія: нульовий рік (2012)

Armande Chollat-Namy studied at the FAMU Academy of Performing Arts, Prague, Czech Republic from 2000 till 2002. From 2003-2008 she continued her studies at Université Paris VIII (Masters-Cinema department: Directing / Still Photography and Multimedia). Since 2004 she has worked as a camera operator and editor for Art Park Productions, France.
Filmography (selected): Farco (2005), CO2 (2009), Iceland, Year Zero (2012)

Sigurður Hallmar Magnússon studied at the FAMU Academy of Performing Arts, Prague, Czech Republic from 2000 till 2002. From 2003-2008 he continued his studies at Université Paris VIII (Masters-Cinema department: Directing). Since 2004 he has worked as a director, cameraman and editor for Art Park Productions, France.
Filmography (selected): hmstrf (2006), Pres des rails (2006), Iceland, Year Zero (2012)

Режисер / Director:

Крістіна Норман / Kristina Norman

Виробництво та дистрибуція /

Production and Sales:

Rühm Pluss Null, Erik Norkroos, Gonsiori 21,
10147, Tallinn, Estonia, +372 5067585,
film@plussnull.ee

Крістіна Норман народилася 1979 року. Магістр у галузі візуальних мистецтв. У колі її зацікавлень – питання колективної пам'яті та ідентичності. Крістіна реалізувала кілька мистецьких проєктів і знімала документальні фільми про різні пам'ятники в Естонії та Фінляндії. Її роботи виставлялися, серед іншого, на Венеційській бієнале сучасного мистецтва (2009) та Берлінській бієнале сучасного мистецтва (2008).

Фільмографія: Прибалти (2006), Моноліт (2007), Ми не самі у всесвіті (2010), Пам'ятник, який сподобається всім (2011), 0,8 кв. м (2012)

Kristina Norman was born in 1979. She holds an MA in visual arts. Her main interest is issues of collective memory and identity. She has created several art projects and documentary films about different monuments in Estonia and Finland. Among other places, her artwork has been exhibited at the Venice Biennial for Contemporary Art (2009) and the Berlin Biennial for Contemporary Art (2008).

Filmography: The Pribalts (2006), Monolith (2007), We Are Not Alone In the Universe (2010), A Monument to Please Everyone (2011), 0.8 Square Metres (2012)

DOCU/ПРАВО
DOCU/RIGHT

Пам'ятник, який сподобається всім / A Monument to Please Everyone / Et meeldiks kõigile

Естонія / Estonia / 2011 / 87' / DigiBeta

У той час, коли в країні посилюються націоналістичні настрої, Міністерство оборони Естонії доручає двом молодим інженерам звести найважливіший пам'ятник в історії країни – статую, присвячену боротьбі за незалежність. Герої, які зазнають політичного й соціального тиску, опиняються в різноманітних трагікомічних ситуаціях і що не день долають випробування. Усі ці обставини й події складаються в строкату мозаїку – історію створення символу під час фінансової кризи в Естонії.

In an atmosphere ripe with nationalism, two young engineers are commissioned by the Estonian Ministry of Defense to erect the country's most important monument – a statue commemorating the War of Independence. Under strong political and social pressure, the heroes find themselves in many tragicomic situations and a constant row of ordeals. All of this paints a colorful and unique picture of the creation of a symbol during a time of financial crisis in Estonia.

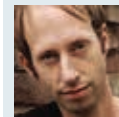
DOCU/ПРАВО
DOCU/RIGHT

Після Вріцена / Beyond Wriezen / Nach Wriezen

Німеччина / Germany / 2012/ 88' / DCP

У цій документальній стрічці режисер Даніель Абма стежить за долею трьох молодих злочинців – Імо (22 роки), Яно (17 років) та Марселя (25 років) – від того дня, коли їх випускають із тюрми Вріцен у Бранденбурзі (Східна Німеччина), і протягом трьох наступних років. Ми спостерігаємо за народженням дітей, трошенням меблів, уроками водіння на свинофермі та купівлею наркотиків на площі Александерплац у Берліні. Чого вимагає від кожного з нас життя в суспільстві? Що потрібне для того, аби бути незалежним та успішним? Чи звільнення з тюрми є шансом почати все спочатку, чи ти залишишся злочинцем назавжди? «Після Вріцена» показує життя очима підлітків – ми дізнаємося про їхні сподівання, думки, приводи для гордості й страхи.

Daniel Abma's documentary accompanies three young offenders – Imo (22), Jano (17) and Marcel (25) – on the day they are released from Wriezen prison in Brandenburg, Eastern Germany, and over the three years that follow. We see children being born, furniture torn to pieces, driving lessons on a pig-farm and drug deals in Berlin's Alexanderplatz. What does life in our society ask of each of us? What do we need in order to live an autonomous, successful life? Is release day a chance to start afresh, or do you stay a jailbird forever, unable to cope with the challenges of everyday life? *Beyond Wriezen* observes life through the perspective of the adolescents, and shows their hopes, pride, thoughts and fears.

Режисер / Director:
Даніель Абма / Daniel Abma
Виробництво та дистрибуція /
Production and Sales:
Hochschule für Film und Fernsehen „Konrad Wolf“ Potsdam-Babelsberg, Marlene-Dietrich-Allee 11, 14482 Potsdam, +49 (0)331.6202-0, distribution@hff-potsdam.de, www.hff-potsdam.de

Даніель Абма народився 1978 року в Нідерландах. Він навчався на вчителя молодших класів і працював із молоддю в Берліні та Бранденбурзі. З 2008 року вивчає кінодокументалістику в Університеті кіно та телебачення «Конрад Вольф» у Потсдамі.
Фільмографія: Лотар Ерדманн (2010), Офіційно неофіційно (2011), Ханнес, про татусів та силачів (2011), Траєкторії (2012), Після Вріцена (2012)

Daniel Abma was born in 1978 in the Netherlands. He previously studied primary-school education and worked as a youth worker in Berlin and Brandenburg. Since 2008, he has been studying film directing at the HFF (Konrad Wolf University of Film and Television in Potsdam, Germany), specializing in documentaries.
Filmography: Lothar Erdmann (2010), Officially Unofficially (2011), Hannes, About Papas and Power Rangers (2011), Trajectories (2012), Beyond Wriezen (2012)

Режисери / Directors:

Юкка Карккайнен, Яні-Петтері Пассі /
Jukka Kärkkäinen, Jani-Petteri Passi

Виробництво / Production:

Mouka Filmi Oy, Vilhonvuorenkatu 11 A,
00500 Helsinki, Finland, +358 (0) 9 428 60640,
mouka@mouka.fi

Дистрибуція / Sales:

Autlook Filmsales, A-1070 Vienna,
Spittelberggasse 3/14, +43 720 34 69 34,
welcome@autlookfilms.com

Юкка Карккайнен народився 1972 року. Він знімає документальне кіно з 2003 року. Окрім кінорежисури, працював на будівництві. Його фільм «Вітальня нації» був показаний на більш ніж 30 міжнародних фестивалів та отримав нагороду Jussi як найкращий документальний фільм 2010 року. Юкка є співзасновником продакшн-компанії Mouka Filmi.

Фільмографія (вибране): Завтра було вчора (2009), Вітальня нації (2009), Ти все ще пам'ятаєш Хільму Лімпері (2009), Синдром панка (2012)

Яні-Петтері Пассі (Я-П Пассі) народився 1974 року. Одразу після закінчення Інституту мистецтв і творчості в Оулу 2000 року почав знімати фільми. Пассі співпрацює з продакшн-компанією Mouka Filmi з моменту її створення у 2006 році. У стрічці «Синдром панка» він уперше виступив як режисер.

Фільмографія (вибране): Завтра було вчора (2009), Вітальня нації (2009), Продавці, що малюють (2010), Синдром панка (2012)

Jukka Kärkkäinen, born in 1972, has been making documentary films since 2003. Aside from filmmaking, he has been working as a construction worker. His film *The Living Room of the Nation* has traveled to over 30 international festivals and won a Jussi for Best Documentary in 2010. He is a co-founder of the Helsinki-based production company Mouka Filmi.

Filmography (selected): Tomorrow Was Yesterday (2009), The Living Room of the Nation (2009), Do You Still Remember Hilma Limperi (2009), The Punk Syndrome (2012)
Jani-Petteri Passi (J-P Passi), born in 1974, graduated from Oulu's Institute of Arts and Crafts in 2000 and immediately started working as a cinematographer. Passi has been a regular collaborator with Mouka Filmi since the company's inception in 2006. With *The Punk Syndrome*, he shares a directing credit for the first time.

Filmography (selected): Tomorrow Was Yesterday (2009), The Living Room of the Nation (2009), The Painting Sellers (2010), The Punk Syndrome (2012)

УКРАЇНЬСКА ПРЕМ'ЄРА
UKRAINIAN PREMIERE

DOCU/ПРАВО
DOCU/RIGHT

Синдром панка / The Punk Syndrome / Kovasikajuttu

Фінляндія / Finland / 2012 / 85' / DCP, 35 mm

Головними героями стрічки «Синдром панка» є члени найкрутішого панк-рок-гурту Фінляндії Pertti Kurikan Nimipäivät. Учасники групи – Перті, Карі, Тоні та Самі – попри вади психічного розвитку грають свою музику гордо й піднесено. Режисери разом із музикантами проходять шлях від нікому не відомої дивної групи до шаленої популярності. Ми бачимо, як вони лаються, закохуються та переживають сильні емоції. Сміються, плачуть, п'ють і сваряться за місце на передньому сидінні автобуса. Потім настає час миритись і розмовляти з людьми, розказувати їм, яка чудова їхня група. Їхні пісні – про проблеми в суспільстві, а також про речі, з якими ці люди стикаються щодня: як тупо робити педикюр і як сумно жити в гуртожитку. Панк-рокери також діляться своїми думками із політиками й тими, чиє ставлення до людей із розумовими вадами потребує суттєвого вдосконалення.

The Punk Syndrome features Finland's most kick-ass punk rock band, *Pertti Kurikan Nimipäivät*. The band members, Pertti, Kari, Toni and Sami, are mentally handicapped and they play their music with a lot of attitude and pride. The directors follow these professional musicians on their journey from obscurity to popularity. We watch them fight, fall in love and experience strong emotions. They laugh, cry, drink and fight over who gets to sit in the front on the tour bus. Then it's time to make up and go talk to the people in the audience, and tell them how great their band is. Their songs are about problems in society as well as about things that they face in their everyday life: how going to the pedicurist sucks and the misery of living in a group home. The guys give a piece of their mind to both the politicians and people whose attitudes towards people with intellectual disabilities need improving.

DOCU/ПРАВО
DOCU/RIGHT

Як ми зіграли революцію / How We Played the Revolution / Kaip mes zaideme revoliucija

Литва / Lithuania / 2011 / 67' / HD

Історія цієї стрічки почалася 1984 року – враз із перебудовою в СРСР. Група молодих архітекторів вирішила жартома організувати музичний гурт для однієї вечірки в Каунасі. Експеримент вийшов настільки вдалим, що нова неймовірна рок-група ANTIS була у всіх на вустах. Яскравий грим та костюми, стилізоване шоу і тексти являли собою карикатуру на радянську пропаганду. Невдовзі ANTIS влаштували справжню диверсію: їхня інтелектуальна клоунада переросла в рок-марші, в яких брали участь тисячі людей. Ці виступи, своєю чергою, переросли у величезні демонстрації за незалежність Литви, які пізніше назвали Співочою революцією.

The story of the film begins in 1984, the very beginning of perestroika in USSR, when a group of architects decided to organize a one-night music band as a New Year's party joke in Kaunas, Lithuania. The joke proved to be so good that rumors about the new exciting rock band ANTIS spread by word of mouth. Imposing make-up and props, stylized show, and lyrics created a pervasive caricature of Soviet propaganda, perfectly discrediting the absurdity of the Soviet reality. Soon their intellectual clowning grew into the Rock Marches – massive events involving thousands of people – that transformed into the big meetings for Lithuanian Independence which were later named the Singing Revolution.

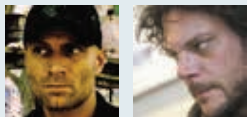

Режисер / Director:
Гієдре Жицкіте / Giedrė Žickytė
Виробництво та дистрибуція /
Production and Sales:
Just a moment, Dagne Vildziunaite,
Pylimo g. 9-13, LT-01118 Vilnius, Lithuania,
+370 686 88980, dagne@justamoment.lt,
www.justamoment.lt

Гієдре Жицкіте народилася 1980 року. Вивчала журналістику, кіно- й телережисуру, завершила навчання як магістр відеомистецтв у Художній академії у Вільнюсі. Працює у сфері кіно, телебачення та реклами з 2003 року. *Фільмографія (вибране): BARAS (2010), Повстанці (2010, документальний серіал), Як ми зіграли революцію (2011)*

Giedrė Žickytė was born in 1980. She has studied journalism, film and TV directing and completed her studies with a Master's degree in visual arts at Vilnius Art Academy. She has worked in film, TV and commercial fields since 2003.

Filmography (selected): BARAS (2010), Rebels (2010, documentary series), How We Played the Revolution (2011)

Режисери / Directors:

Омар Шарґаві, Карім Ель Хакім /
Omar Shargawi, Karim El Hakim

Виробництво / Production:

Globus Film Produktion ApS, Begoniavej 9A,
2820 Gentofte, Denmark, 0045 22138828

Дистрибуція / Sales:

LevelK sales, Denmark, tine@levelk.dk,
www.levelk.dk

Омар Шарґаві народився 1974 року в Данії. Його мати – данка, а батько – палестинець. Омар починав як фотограф і як режисер-документаліст дебютував із дуже особистим фільмом «Мій батько з Хайфи», за який він здобув спеціальну нагороду журі Muhr Arab Documentary та приз глядацьких симпатій на фестивалі в Дубаї, а також нагороду Данської кіноакадемії «Роберт». У 2012 році Омар отримав нагороду Nordic Film – найважливішу відзнаку для кінематографістів у Данії.

Фільмографія (вибране): *Йди з миром, Джамілю (2008), Мій батько з Хайфи (2009), Не забувай мене, Стамбуле (2011), ½ революції (2012)*

Карім Ель Хакім працює як режисер та оператор, є лауреатом численних нагород. Тематика його робіт – соціальні проблеми Близького Сходу. Карім активно виступає в кайрському кінопросторі, знімаючи та продюсуючи незалежні короткометражні фільми. Карім є американцем єгипетського походження. Він закінчив Університет Тафтса у 1991 році як бакалавр мистецтв та історії мистецтв.

Фільмографія (вибране): ½ революції (2012)

Omar Shargawi was born in 1974 in Denmark of a Danish mother and a Palestinian father. He started his career as a photographer. *My Father from Haifa* was the director's personal documentary debut. It won the Muhr Arab Documentary Special Jury Prize and the people's choice award at Dubai, and the Film Academy of Denmark's "Robert". In 2012 Omar was rewarded with the Nordic Film award, the most important talent award in the Danish Film Industry.

Filmography (selected): *Go with Peace Jamil (2008), My Father from Haifa (2009), Do Not Forget Me Istanbul (2011), ½ Revolution (2012)*

Karim El Hakim is a multi-award winning director and cinematographer, closely focused on social-issue content emanating from the Middle East. Karim is also highly active on the Cairo cinema scene, having shot and produced a handful of short independent films. Karim is Egyptian/American and graduated from Tufts University in 1991 with a BA in Art & Art History.

Filmography (selected): ½ Revolution (2012)

DOCU/ПРАВО
DOCU/RIGHT

½ революції /
½ Revolution

Данія, Єгипет / Denmark, Egypt / 2012 / 72' / HDcam

Січень 2011 року, центр Каїра. Група друзів-активістів намагається вижити і втриматися разом у той час, коли зовсім поряд, у їхньому районі неподалік площі Тахір наростають хвилі протестів. У Єгипті починається революція. На озброєнні в режисерів Омара Шарґаві та Каріма Ель Хакіма – лише відеокамери й залізна рішучість. Вони самі виходять на вулиці, аби зафіксувати історичні події, недоступні для світових ЗМІ. Результат їхньої роботи – це вражаючий заклик до єдності. У жорстокий і непевний час квартири Каріма та його молодого родини перетворюється на епіцентр подій. Друзі й сусіди гуртуються, намагаючись вижити під час контрударів поліції та озброєних банд головорізів, які рвуться на вулиці під їхнім балкономом.

January 2011, downtown Cairo. A close-knit group of activist friends struggle to stay alive and stick together as waves of protests escalate around them in their neighborhood near Tahrir Square during the first chaotic days of the Egyptian Revolution. Armed with cameras and focused determination, directors Omar Shargawi and Karim El Hakim take to the streets to capture the historic events out of view of the world's media. What emerges is an astonishing cry for unity. As the violence and uncertainty build, Karim and his young family's apartment becomes ground zero. Friends and neighbors flock together, fighting to survive the counterpunches thrown by police and the armed gangs of thugs swarming the streets below their balcony.

DOCU DAYS UA

Виродок співає найсолодше / The Bastard Sings the Sweetest Song.....	36
Документаліст / The Documentarian.....	37
Драґан Венде – Західний Берлін / Dragan Wende – West Berlin.....	38
Машина, яка змушує все зникати / The Machine Which Makes Everything Disappear.....	39
Ноосфера / Noosfera.....	40
Польські ілюзії / Polish Illusions.....	41
Розмови на серйозні теми / Conversations on Serious Topics.....	42

D O C U / Ж И Т Т Я
D O C U / L I F E

Режисер / Director:

Крісті Гарленд / Christy Garland

Виробництво / Production:

Murmur Film / Final Cut for Real DK, Christy Garland / Anne Kohncke, +16476869303, christy@murmurfilm.com, www.murmurfilm.com

Дистрибуція / Sales:

Cargo Film & Releasing, David Piperni, 611 Broadway Suite 630, New York 10012, USA, (212) 995-8139, dpiperni@cargofilm-releasing.com, www.cargofilm-releasing.com

Крісті Гарленд народилася 1968 року. Лауреат численних кінопремії. Знімає фільми в Канаді, Південній Америці та Індії. Її стрічки демонструвалися на каналах CBC, Channel 4, Canal+ та інших міжнародних телеканалів. *Фільмографія (вибране): Сліпа пляма (1997), Подвійне громадянство (2008), Виродок співає найсолодше (2012)*

Christy Garland was born in 1968. She is an award-winning filmmaker who has worked in Canada, South America and India. Her films have been broadcast on CBC, Channel 4, Canal+, and other international broadcasters.

Filmography (selected): Blind Spot (1997), Dual Citizen (2001), Doormat (2008), The Bastard Sings the Sweetest Song (2012)

ДОКУ/ЖИТТЯ
DOCU/LIFE

Виродок співає найсолодше / The Bastard Sings the Sweetest Song

Канада, Данія / Canada, Denmark / 2012 / 71' / HD

Пол на прізвисько Силач дуже зайнята людина. Він добре знається на середньому класі й сподівається підняти рівень життя своєї родини до нього. Його вихованці потребують постійного нагляду, адже Силач заробляє на життя, вирішуючи бійцівських півнів і співочих птахів. Крім того, він докладає всіх зусиль, аби витягти свою матір Мері з пияцтва. Їй 75, та вона раз у раз подається на пошуки випивки, натомість зазнаючи поранень. Вона п'є, щоб забути й залити ніч, якої боїться не просто так. Утім, вона все ще читає напам'ять власні вірші, які родина слухає з любов'ю та захопленням. Мері опирається усім спробам Силача, а він таки гне своєї – аж поки не вдається до рішучіших дій.

Paul 'Muscle' is very busy. He has his eye fixed firmly on the middle class, hoping to pull his family up with him. His birds need constant attending, as he ekes out a living raising fighting cocks and songbirds. And he's trying, not very successfully, to get his mother Mary off the booze. At 75, Mary's hurt herself on her frequent sojourns out on the road, searching for drink. She drinks to forget and to drown out the night, which she has good reason to dread. She still recites some of her moving poems by heart, to her family who listen with love and admiration. But her determination to thwart Muscle, and his flawed attempts to control her drinking, has led her son to take more drastic action.

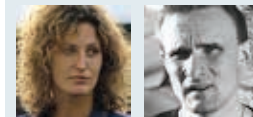
DOCU/ЖИТТЯ
DOCU/LIFE

Документаліст / The Documentarian / Dokumentālists

Латвія / Latvia / 2012 / 82' / HD

Інта – різка, жорстка жінка, котра живе сама край мальовничого болота. Одного дня межі її ізольованого світу порушує режисер-документаліст. У його очах Інта – надзвичайний потенційний головний герой стрічки, та здивувана жінка радше прокляне кіношника, ніж дозволить себе знімати. Утім, наполегливість кінорежисера нарешті розтоплює лід у серці Інти... лише для того, щоб незабаром його розбити.

Inta is a brusque, crusty woman who lives alone on the edge of a picturesque marsh. One day her solitude is intruded upon by the arrival of a documentary filmmaker. In his eyes Inta is an outstanding would-be film protagonist, but the wild woman would rather put a curse on the importunate intruder than let herself be filmed. But the filmmaker's persistence finally succeeds in melting the ice of Inta's heart... just in order to break it soon afterwards.

Режисери / Directors:

Іварс Звієдріс, Інесе Кļава /
Ivars Zviedris, Inese Kļava

Виробництво / Production:

VFS Films / Latvia, Lapu 17, Rīga LV-1002,
aija@vfs.lv

Дистрибуція / Sales:

Taskovski Films, 7 Granard Business Centre,
Bunns Lane, London NW7 2DQ,
festivals@taskovskifilms.com,
www.taskovskifilms.com

Інесе Кļава народилася 1976 року. Вивчала журналістику й кінематографію в Ризі. Її дипломна робота EX AMEN принесла нагороду за найкращу дебютну стрічку на Латвійському національному кінофестивалі у 2005 році.
Фільмографія: Досить (2003), Кінець (2004), EX AMEN (2005), Готово і зроблено (2006), Документаліст (2012)

Іварс Звієдріс народився у 1967 році. Випускник відділення кінорежисури Латвійської академії культури 2001 року. У його роботах виявляється глибоке зацікавлення потаємними почуттями й думками героїв та майстерне вміння передати побачене. Стрічки «Течія» та «Документаліст» здобули нагороди за найкращий повнометражний документальний фільм і приз глядацьких симпатій у 2009 та 2012 роках. Іварс є членом Латвійської Національної ради телебачення та радіо.

Фільмографія (вибране): Голова Куко (2001), Уривок (2003), Пісенний фестиваль (2004), Еріку, йди сюди! (2005), Течія (2009), Документаліст (2012)

Inese Kļava was born in 1976. She studied journalism and cinematography in Riga. Her diploma work, the documentary EX AMEN, won her the award for Best Debut Film at the Latvian National Film Festival in 2005.

Filmography: Enough (2003), The End (2004), EX AMEN (2005), Ready and Done (2006), The Documentarian (2012)

Ivars Zviedris was born in 1967. He graduated in film directing at the Latvian Academy of Culture in 2001. His films display a genuine interest in the innermost hidden feelings and sensibilities of his protagonists, and a masterful skill in capturing them on film. *Tide* and *The Documentarian* won the best feature length documentary and audience awards in 2009 and 2012. He is a member of the Latvian National Television and Radio Board.

Filmography (selected): Cocco's Head (2001), Scrap (2003), Song Festival (2004), Com' Erik! (2005), Tide (2009), The Documentarian (2012)

Режисери / Directors:

Драган фон Петровіч, Лена Мюллер /
Dragan von Petrovic, Lena Müller

**Виробництво та дистрибуція /
Production and Sales:**

von.muller.film, Lena Müller, Skalitzerstr.
69, Berlin, Germany, +49 176 680 888 25,
lenamuller@gmail.com

Драган фон Петровіч народився 1978 року. Вивчав філософію в університеті Белграда та працював спортивним журналістом на телеканалі Studio B. Закінчив Школу кінорежисури AFC у Белграді, згодом вступив на відділення кіномонтажу на факультет драматичного мистецтва Белградського університету. Працює як режисер монтажу документальних і художніх фільмів, а також як режисер, котрий за допомогою монтажу «лікує» проблемні документальні фільми.

Фільмографія (вибрано): La Casa de Asterion (2004), Драган Венде – Західний Берлін (2013)

Лена Мюллер народилася 1978 року. Вивчала філософію, політологію та економіку в Оксфорді, працювала у мозковому центрі з прав людини в Белграді, де розробляла масштабні проекти для розбудови громадянського суспільства. У Берліні Лена заснувала кіно- і театральну трупу, працювала в документальному кіновиробництві, відтак створила von.muller.film. Працює у міжнародній службі BBC. *Фільмографія (вибрано): ЖВП – жінки в понеділок, несправжня документалістика (2009), Драган Венде – Західний Берлін (2013)*

Dragan von Petrovic was born in 1978. He studied philosophy at the University of Belgrade and worked as a sports journalist for the TV station Studio B. Finished the AFC Film Directing School before enrolling in the Film Editing Department at the Faculty of Dramatic Arts in Belgrade. He works as a freelance film editor on creative documentaries and fiction feature films, as well as an editing doctor on documentary films.

Filmography (selected): La Casa de Asterion (2004), Dragan Wende – West Berlin (2013)
Lena Müller was born in 1978. She studied Philosophy, Political Science and Economics at Oxford University; worked for a human rights think-tank in Belgrade devising large-scale civil society projects. She founded a theatre and film collective in Berlin, worked for documentary companies, and founded von.muller.film. She works for BBC Worldwide.

Filmography (selected): FAM – Frauen am Montag, fake documentary (2009), Dragan Wende – West Berlin (2013)

ДОСУ/ЖИТТЯ
DOCU/LIFE

Драган Венде – Західний Берлін / Dragan Wende – West Berlin

Сербія / Serbia / 2013 / 87' / DV,HD

Колись він був королем, але тепер зійшов зі сцени. У цій трагікомічній балканській стрічці молодий белградський оператор Вук стежить за долею свого дядька Драгана Венде – вуличного короля гедоністичної дискосцени у Західному Берліні 1970-х. Йому, як югославу, існування Берлінського муру також було на руку. Нині дядько Вука – старий швейцар у борделі, що живе за рахунок соціальної допомоги і мріє про повернення старих часів. Очима його племінника ми бачимо мікросвіт «жертв змін», котрі будують справжні стратегії виживання в місті, яке все ще не є єдиним цілим.

Once he was King, now he is invisible. In this Balkan tragicomical documentary set in West-Berlin, the young cameraman Vuk from Belgrade embarks on the trail of his uncle Dragan Wende who used to be the street king of West Berlin's hedonistic 1970s disco scene. Being Yugoslav, he also profited from the Berlin Wall. Today, Vuk's uncle is an aged bordello doorman who lives off social welfare and wants the Wall back. Seen through his nephew's eyes, a microcosm of underdogs and their survival strategies unfolds in this family tale about the *Losers of Change* in a still-divided city.

DOCU/ЖИТТЯ
DOCU/LIFE

Машина, яка змушує все зникати / The Machine Which Makes Everything Disappear / Manqana, romelic kvelafers gaaqrobs

Грузія, Німеччина / Georgia, Germany / 2012 / 97' / HD

Грузія, 2011 рік. Режисерка оголошує кастинг серед молоді віком 15–23 років. Пошуки заводять її до різних місцин – і в селлах, і у містах. Тут чимало людей, які радо відгукуються на пропозицію: дехто хоче знятися в кіно, інші готові поділитися сентиментальними історіями або ж шукають підтримки для виконання своїх великих обіцянок...

Найцікавіші персонажі стають героями фільму: за ними стежать під час різних драматичних ситуацій. Цей фільм про те, яким гарним може бути життя, і яким важким, коли мрієш стати героєм. Персонажі цієї стрічки живуть і мріють про героїзм – чи то вони тікають від реальності, чи стають лицем до лица з нею. Вони старі й водночас геть молоді – їхнє життя тільки починається. І всіх єднає поетика пошуку.

Georgia 2011. A film director announces a casting call for young people aged between 15 and 23. This search brings her to different locations: villages and cities. Here are many people who answer the call: some are interested in becoming part of a film, others are ready to share their sentimental stories, or to seek the strength to carry out their major resolutions...

Those who prove to be interesting enough are followed through various dramatic situations. A film about how beautiful life can be, and how difficult it is when you dream of being a hero. The protagonists of this film live and dream this heroism, whether they are running from reality or facing it head-on. They are old and they are very young, just beginning their lives. But they are all united in the poetry of searching.

Режисер / Director:

Тінатін Гурчіані / Tinatin Gurchiani

Виробництво / Production:

Alethea and TTFilm / Georgia, Tamuna Gurchiani

Дистрибуція / Sales:

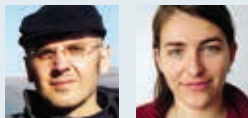
Deckert Distribution / Germany, Heino Deckert, Marienplatz 1, 04103 Leipzig, Germany, +49 341 2156638, info@deckert-distribution.com, www.deckert-distribution.com

Тінатін Гурчіані народилася 1973 року в Тбілісі. Вивчала малювання, танці та психологію. Після закінчення Тбіліського державного університету імені Іване Явахішвілі з відзнакою здобувала післядипломну освіту на факультеті психології в Університеті Альберта-Людвіга у Фрайбурзі (Німеччина) та Університеті Граца (Австрія). Відтак вивчала кіно- та телережисуру в Університеті кіно та телебачення «Конрад Вольф» у Потсдамі (Німеччина), який закінчила з відзнакою 2010 року. Лауреат премії DAAD 2007 року за художню та соціальну активність у кіно.

Фільмографія: Неділя в Берліні (2003), Зображення жінок (2008), Час душ (2007), Sxvagan – геть! (2011), Машина, яка змушує все зникати (2012)

Tinatin Gurchiani was born in 1973 in Tbilisi, Georgia. She studied painting, dance and psychology. After completing a diploma with honors at the Ivane Javakishvili Tbilisi State University and a postgraduate study at the Faculty of Psychology at Albert-Ludwigs University, Freiburg, Germany and the University of Graz, Austria, she studied Film and TV Directing at the Konrad Wolf Film and Television University (HFF), Potsdam-Babelsberg, Germany, obtaining a diploma with honors in 2010. She won the DAAD Award in 2007 for Artistic and Social Engagement in Film.

Filmography: Sunday in Berlin (2003), Frauenbilder (2008), Time of Souls (2007), Sxvagan – Away (2011), The Machine Which Makes Everything Disappear (2012)

Режисери / Directors:

Арçил Хетагурі, Ілеана Станкулеску /
Arçhil Khetagouri, Ileana Stanculescu

Виробництво та дистрибуція /

Production and Sales:

Ileana Stanculescu, ART-DOC / Romania, strada
Macedonski 8, Sector 1, 010591 Bucharest,
+40-724.466.065, ile_stancu@hotmail.com,
www.art-doc.ro

Арçил Хетагурі народився 1970 року. Навчався у школі режисури в Голландській академії кіно й телебачення. Після закінчення Арçил повернувся додому, в Тбілісі, де зняв стрічку «Ахметелі, 4», що відзначена нагородою Prix Regards Neufs як найкращий дебют на Visions du Réel МДКФ.

Фільмографія (вибрано): Близькі туплі (2001), Спащина (2003), Ахметелі, 4 (2007), Ноосфера (2011)

Ілеана Станкулеску народилася 1976 року. Після закінчення Université Paris X у Франції навчалася на відділенні написання сценаріїв та кінорежисури в Університеті кіно та телебачення «Конрад Вольф» у Потсдамі (Німеччина). Її стрічка «Міст» здобула нагороду First Appearance на IDFA, а фільм «Селище шарпеток» було номіновано на Joris Ivens Award.

Фільмографія (вибрано): Міст (2004), Селище шарпеток (2006), Ноосфера (2011)

Arçhil Khetagouri was born in 1970. He has studied in the Directing Class of the Netherlands Film and Television Academy. After his graduation, Arçhil moved back to his hometown, Tbilisi, where he directed *Akhmeteli 4*, which won the Prix Regards Neufs for the best debut at the Visions du réel Film Festival in Nyon. *Filmography: Shining Shoes (2001), Heritage (2003), Akhmeteli 4 (2007), Noosfera (2011)*

Ileana Stanculescu was born in 1976. After graduating from the University of Paris X in France, she studied in the script and film-dramaturgy department of the Konrad Wolf Film and Television University (HFF), Potsdam-Babelsberg, Germany. She received the First Appearance Award for *The Bridge* at IDFA, and a Nomination for the Joris Ivens Award for *Village of Socks*.

Filmography: The Bridge (2004), Village of Socks (2006), Noosfera (2011)

DOCU/ЖИТТЯ
DOCU/LIFE

Ноосфера / Noosfera

Румунія / Romania / 2011 / 56' / DV-CAM

Справжня любов існує. Ось чого навчає своїх студентів професор соціології Ніколае Думітру. Але де її шукати? Учений розробив теорію на основі наукових досліджень та передбачень майбутнього. Однак практика в його власному житті часто-густо розходиться з теорією. Кожен наступний нещасливий шлюб зменшує його квартиру відповідно до апетитів колишніх дружин. Коли ж він нарешті зустрічає своє справжнє кохання, теорія все-таки знаходить підтвердження... Проте життя знову повертає у звичне річище. «Ноосфера» – це портрет чоловіка, який ніколи не здається й шукатиме свою ідеальну любов та розуміння.

True love is possible. This is what the Romanian sociology professor Nicolae Dumitru preaches to his students. But how can we achieve it? The professor has developed his own theory, based on scientific research and on his predictions for the future. However in his private life, things often went in a different direction, and his theory has not always been useful. Every failure in his marriages also affected the size of his apartment, which got smaller and smaller with each divorce. When he finally encounters true love, his theory seems to come true... until life takes its own course again. *Noosfera* is a portrait of a man who never gave up, and continues to search for perfect love and understanding.

DOCU/ЖИТТЯ
DOCU/LIFE

Польські ілюзії / Polish Illusions / Pomorskie iluzje

Польща, Німеччина, Данія, Франція / Poland, Germany, Denmark, France / 2012 / 79' / HD

Американський пілот гелікоптера у відставці Марк Буллер після завершення військової служби у Франкфурті переїхав до Польщі. Тут він шукає нову домівку для своєї чималої колекції військового транспорту, і для повноти картини йому бракує лише одного – дружини. Місцевий юнак Міхал Невчас, або ж Майк, як він любить себе називати, стає відданим шанувальником і помічником Марка й допомагає втілити йому в життя мрію про ідеальну пенсію. На іншому кінці міста 82-річний чарівник Ян Константинов геть не збирається відходити від справ. Та після призначення нового директора тамтешнього культурного центру йому доводиться боротися за своє місце під сонцем. Схоже, у кожного в голові існує свій ідеальний світ, та чи може ілюзія зробити людину щасливішою?

After his military service in Frankfurt, retired American helicopter pilot Mark Buller has moved to Poland to find a new home for his growing collection of army vehicles, and the final missing piece—a wife. He finds a helper and admirer in the young local Michał Niewczas – or ‘Mike’, as he prefers to be called. Mike engages in helping Mark realize his dream retirement. At the other end of town, Jan Konstantynow – the community’s 82-year-old magician – does not plan retirement at all. But when the local cultural center appoints a new director, Jan is forced to fight for his place in the spotlight. It seems that everyone here has shaped the world in their own heads, but can a comfortable illusion make you a happier person?

Режисери / Directors:

Якоб Даммас, Хельге Реннер /
Jacob Dammas, Helge Renner

Виробництво / Production:

graniza, Jacob Dammas, Helge Renner,
Grochowska 341/80, 03-822 Warsaw, Poland,
jacob.dammas@graniza.pl, www.graniza.pl

Якоб Даммас народився 1979 року. Він виріс у Копенгагені в родині польських євреїв, які стали біженцями внаслідок заворушень 1968 року. Випускник програми документалістики Школи режисерської майстерності Анджея Вайди у Варшаві. Закінчив Університет Роскільде як магістр з теорії комунікації, вчився також в Політехнічному університеті Рєрсона (Торонто), Університеті Конкордії (Монреаль), де вивчав історію документального кіно і пропаганди, та в Університеті Гумбольдта в Берліні, де вивчав соціологію ЗМІ.

Фільмографія: *Креденс* (2007), *Кіноабетка* (2009), *Польські ілюзії* (2012)

Хельге Реннер народився 1972 року. Кінорежисер і продюсер, живе в Берліні. Вивчав дизайн комунікацій в Університеті Ессена, культурологію, соціологію, політологію і філософію в Університеті Гумбольдта в Берліні та комунікації в Університеті Роскільде у Данії. Співзасновник мережі з кіновиробництва graniza.

Фільмографія: *Ein Verrissenes Ding* (2004), *Шлях Міку* (2005)

Jacob Dammas was born in 1979 and raised in Copenhagen as the son of Polish-Jewish refugees of the March 1968 disturbances. He is a graduate of the documentary program at the Andrzej Wajda School of Film Directing in Warsaw. He has also completed an MA in Communication Studies at Roskilde University, after having spent several semesters at Ryerson Polytechnic University (Toronto), at Concordia University (Montreal) studying documentary film history and propaganda, and at Humboldt University in Berlin, studying media sociology. *Filmography:* *Kredens* (2007), *ABCinema* (2009), *Polish Illusions* (2012)

Helge Renner was born in 1972. He is a Berlin-based filmmaker and producer. He has studied Communication Design at the University of Essen; Cultural Studies, Sociology, Political Science and Philosophy at the Humboldt University of Berlin; and Communication Studies at the Roskilde University in Denmark. He is a co-founder of the production network graniza. *Filmography:* *Ein Verrissenes Ding* (2004), *Mika's Way* (2005)

Режисер / Director:

Гієдре Бейноруте / Giedrė Beinoriūtė

Виробництво та дистрибуція /

Production and Sales:

VšĮ MONOKLIS, Jurga Gluskinienė,
Kęstučio 55-7, Vilnius, +37068790681,
jurga@monoklis.lt, www.monoklis.lt

Гієдре Бейноруте народилася 1976 року.

Закінчила факультет кіно й телебачення Литовської академії музики і театру як магістр аудіовізуальних мистецтв. З 2007 року викладає написання сценаріїв та режисуру. Її стрічки «Вулканівка. Після «великого кіно»» та «Дідусь і бабуся» здобули чимало нагород на фестивалях в Україні, Білорусі, Португалії, Канаді та Литві. Гієдре у 2005 і 2007 роках отримувала премію Литовської спілки кінематографістів.

Фільмографія (вибране): Місто тролейбусів (2002), Вулканівка. Після «великого кіно» (2005), Дідусь і бабуся (2007), Експерт (2012)

Giedrė Beinoriūtė was born in 1976. She graduated from the Lithuanian Academy of Music and Theater, Film and TV with a MA in audiovisual arts. Since 2007 she has been teaching script writing and film directing at the Lithuanian Academy of Music and Theater. Her films *Vulkanovka. After the Grand Cinéma* and *Grandpa and Grandma* won awards at film festivals in Ukraine, Belarus, Portugal, Canada, Lithuania, and were also awarded Lithuanian Filmmakers Union prizes in 2005 and 2007.

Filmography (selected): City of Trolleybuses (2002), Vulkanovka. After the Grand Cinéma (2005), Grandpa and Grandma (2007), An Expert (2012)

УКРАЇНСЬКА ПРЕМ'ЄРА
UKRAINIAN PREMIERE

ДОКУ/ЖИТТЯ
DOCU/LIFE

Розмови на серйозні теми /
Conversations on Serious Topics /
Pokalbiai rimtomis temomis

Литва / Lithuania / 2012 / 64' / DCP

«Розмови на серйозні теми» – це фільм, у якому немає зовнішньої дії, реквізиту, пейзажів та спецефектів. Головні герої – 8-16-річні діти й підлітки, котрі по-особливому описують усе, що їх оточує. Щирі розмови з ними відкривають картину сучасного світу – інколи меланхолійного, подекуди комічного, а часом і драматичного. Знятий у дусі мінімалізму, цей фільм порушує питання самотності, любові, Бога, світу та людських взаємин. «Світ – це люди». «Ви що, не вірите у Бога? Я можу навчити вас вірити...»

Conversations on Serious Topics is a film without exterior action, props, landscapes or special effects. Its main characters are children and teenagers aged from 8 to 16, with a special ability to describe the surrounding world. Intimate conversations with them reveal an image of the modern world – at times melancholic, at times comical, at times dramatic. Shot in a minimalist fashion, the film raises questions about loneliness, love, God, the world and human relations. “The world is people.” “Don’t you believe in God? I can teach you how to start believing...”

DOCU DAYS UA

Абетка / ABC.....	44
Вирок / The Verdict.....	45
Власті голуби / Pouters.....	46
Край електросміття / E-WASTELAND.....	47
Людина нафти / Oilman.....	48
Мовчазний хаос / The Silent Chaos.....	49
Мрія / The Dream.....	50
Незграбною ходою / Galumphing.....	51
...Нехай життя наше в інших триває / ...Let our lives continue in others.....	52
Перукарська воля / Cutting Loose.....	53
Рогалик / Rogalik.....	54
Сери та сеньйори / Sirs and Misters.....	55

D O C U / K O P O T K O
D O C U / S H O R T

Цвіт крізь сльози / Blossom with Tears.....	56
Що написано пером / Written in Ink.....	57
24 відра, 7 мишей, 18 років / 24 buckets, 7 mice, 18 years.....	58

Режисер / Director:

Мадлі Ляене / Madli Lääne

Виробництво та дистрибуція /

Production and sales:

Detailfilm, Henning Kamm, Fabian Gasmia,
Memhardstr. 8, 10178 Berlin, Germany,
+49 (0)30 60981248, info@detailfilm.de,
www.detailfilm.de

Мадлі Ляене – документаліст-фрилансер з Естонії. Її документальна стрічка «На старт! Увага! Марш!» була визнана найкращим естонським короткометражним фільмом 2007 року. Мадлі також працює як режисер монтажу художніх і документальних стрічок. Вона закінчила Балтійську школу кіно та ЗМІ як магістр і зараз викладає монтаж. Мадлі також вивчала документалістику в Міжнародній школі кіно і телебачення на Кубі (EICTV) та Міжнародній кіношколі в Німеччині (IFS).
Фільмографія: Springtime Wonderband (2004), На старт! Увага! Марш! (2007), Майн і Нейл (2009), Кольори островів (2012), Абетка (2012)

Madli Lääne is a freelance documentary film-maker from Estonia. Her documentary Ready! Steady! Go! won the award for Best Estonian Short Film in 2007. Madli also works as an editor on both documentaries and fiction. She has a MA in Film Art from the Baltic Film and Media School, where she is now working as an editing lecturer. Madli has studied documentary film-making in Cuba (EICTV) and film editing in Germany (IFS).

Filmography: Springtime Wonderband (2004), Ready! Steady! Go! (2007), Mile and Nate (2009), The Colours of Islands (2012), ABC (2012)

УКРАЇНЬСЬКА ПРЕМ'ЄРА
UKRAINIAN PREMIERE

DOCU/КОРОТКО
DOCU/SHORT

Абетка / ABC

Німеччина / Germany / 2012 / 12' / HDCAM

Веле – 17 років. Усе, чого вона прагне, – це навчитися читати й писати, щоб не відставати від своєї семирічної доньки. Навіть те, що вона може самостійно написати власне ім'я, після довгих років громадянської війни в Ліберії означає крок до незалежності – подалі від болісного минулого, до кращого майбутнього.

Vele is 17 years old and all she wants is to learn how to read and write – to keep up with her seven-year-old daughter. After the endless years of the Liberian civil war, her ability to sign her own name means the next big step towards independence – away from the painful past, into a brighter future.

УКРАЇНЬСЬКА ПРЕМЕРА
UKRAINIAN PREMIERE

DOCU/КОРОТКО
DOCU/SHORT

Вирок / The Verdict / Presuda

Хорватія / Croatia / 2013 / 10' / HD

Як багато звичайна людина може знати про те, що відбувається на війні? Як багато можуть знати люди, котрі воювали, про те, що відбувалося на війні? Як багато можуть знати люди, які керували воєнними діями, про те, що відбувалося на війні? Як багато можуть знати судді, котрі розглядають воєнні злочини, про те, що відбувалося на війні?

How much can an ordinary man know about what is happening in the war? How much can people who were a part of the war know about what is happening in the war? How much can the people who led the war know about what is happening in the war? How much can the prosecutors of war crimes know about what happened in the war?

Режисер / Director:

Джуро Гавран / Duro Gavran

Виробництво та дистрибуція /

Production and Sales:

Pipser, Tibor Keser, Zoricicev trg 5, Zagreb, Croatia, +385 98 16 88 358, tkeser@gmail.com, info@pipser.hr, www.pipser.hr

Джуро Гавран народився 1982 року в місті Б'єловар в Хорватії. У 2007 році закінчив факультет графічного дизайну Загребського університету, а пізніше – факультет кіно-і телережисури Академії драматичного мистецтва у Загребі. Його графічні роботи експонувалися на трьох персональних і близько тридцяти національних та міжнародних групових виставках, а фільми демонструвалися на багатьох кінофестивалях. Стрічка «Великий день» брала участь у регіональному конкурсі на фестивалі ZagrebDox у 2012 році, а також здобула гран-прі на 21-му фестивалі «Дні хорватського кіно». Співзасновник компанії Pipser і об'єднання «Природа і суспільство», що пропагують природні, соціальні та культурні цінності. Живе і працює в Загребі у сфері мультимедіа.

Фільмографія: *Боян (2010), Ми хотіли мати робочих, а отримали людей (2011), Кельти (2011), Великий день (2012), Вирок (2013)*

Duro Gavran was born in 1982 in Bjelovar, Croatia. In 2007 he graduated from the Faculty of Graphic Design in Zagreb, and then took an MA in documentary film at the Academy of Dramatic Arts in Zagreb, Department of Film and TV Directing. He has exhibited his work at three solo and around thirty domestic and international exhibitions, and participated at a dozen film festivals. His film *The Big Day*, screened at the ZagrebDox 2012 Regional Competition, won the Grand Prix at the 21st Days of Croatian Film. He is one of the founders of the Pipser production company and the Priroda i društvo association, promoting natural, social and cultural values. He lives and works in Zagreb as a freelance multimedia artist.

Filmography: *Bojan (2010), We Wanted Workers, We Got People (2011), Celts (2011), The Big Day (2012), The Verdict (2013)*

Режисер / Director:

Пол Фіган / Paul Fegan

Виробництво / Production:

Better Days, Paul Fegan, 17 Bruce Road,
G41 5EE, Glasgow, +44 (0) 7899 841 888,
paulfegan@betterdays.co.uk

Дистрибуція / Sales:

Scottish Documentary Institute, Finlay Pretsell,
78 West Port, Scotland EH1 2LE,
+44 0131 651 5873, finlay@scotdoc.com,
www.scottishdocinstitute.com

Пол Фіган народився 1973 року, виріс на західному узбережжі Шотландії. У 1992 році переїхав до Глазго й працював промоутером в одному з нічних клубів. 1998 року він спільно з партнером Нілом Моватом заснував компанію Better Days. Протягом наступних десяти років вони займалися проведенням і рекламою деяких найцікавіших музичних подій у Великій Британії. У 2009 році Пол знову почав усе спочатку й присвятив себе документальному кіно.

Paul Fegan, born in 1973, was raised on the west coast of Scotland. He moved to Glasgow in 1992 and started promoting events in one of the city's nightclubs. In 1998, he established the *Better Days* company along with his partner Neil Mowat. They spent the following 10 years creating, producing and promoting some of the UK's most existing and creative music events. In 2009 he decided to start afresh with a new career challenge, and immersed himself in documentary filmmaking.

ДОСУ/КОРОТКО DOCU/SHORT

Воласті голуби / Pouters

Шотландія / Scotland / 2012 / 17' / HD/SLR

Близько тисячі шотландців, здебільшого чоловіків, влаштовують «втечу голубів», перетворюючи її на змагання. Цим видом спорту займаються переважно в бідних регіонах країни, де на полях удосталь місця для розміщення голубників із хитромудрими пастками для птахів конкурентів. Героями цієї короткометражної стрічки стали двоє чоловіків, котрі живуть у робітничому районі Глазго. Реб і Денні ведуть запеклі бої вже 25 років. Глядач щиро сміється, бачачи двох людей, які імітують шлюбні сигнали й гнівне туркотіння голубів і триумфують, коли вдається упіймати цінного птаха. Навіть під час інтерв'ю, розповідаючи про свій спорт і нескінченне суперництво, кожен із цих двох чоловіків раз у раз бодай одним оком поглядає на небо.

It is estimated that around 1000 Scottish people, mostly men, engage in "doo fleein," a highly competitive hobby that involves stealing each other's pigeons. The sport is practised mostly in the poorer areas, where fallow land offers ample space for imposing dovecotes equipped with ingenious mechanisms to trap their competitors' birds. This short documentary focuses on two of these men living in a working-class neighborhood in Glasgow. Rab and Danny have been battling it out for 25 years. Hilarity ensues when we follow them during their hunt, with the two men exchanging mating calls and foul-mouthed diatribes with their birds, and celebrating triumphantly when they manage to catch a prized bird. Even during the interviews, in which the heavily-accented duo speak about their sport and their never-ending rivalry, they always have at least one eye pointed at the sky.

УКРАЇНЬСЬКА ПРЕМЕРА
UKRAINIAN PREMIERE

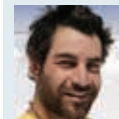
DOCU/КОРОТКО
DOCU/SHORT

Край електросміття / E-WASTELAND

Австралія / Australia / 2012 / 20' / HDV, 16:9 PAL

Чи ви колись замислювалися над тим, що відбувається з електронікою, яка відслужила своє? Щороку у світі накопичується майже 50 мільйонів тонн електронного сміття. Значну частину вживаних і непотрібних електротоварів із розвинених країн звозять до країн третього світу. Більшість із них нелегально експортується як секонд-хенд, хоча насправді це непотріб. Цей фільм – без діалогів та авторських коментарів – являє собою дослідження нерегульованого повторного використання електронного сміття у Гані. Тут, у Західній Африці, електроніка геть не така, якою ми звикли бачити її на прилавках магазинів.

Have you ever wondered what happens to your electronics at the end of their life? Almost 50 million tons of e-waste (electronic waste) are generated worldwide every year. A large volume of second-hand and condemned electronic goods arrive in developing countries from the 'developed' world, with a significant quantity arriving as e-waste, exported illegally as 'second-hand goods'. Without dialogue or narration, this film presents a visual portrait of unregulated e-waste recycling in Ghana, West Africa, where electronics are not seen for what they once were, but rather for what they have become.

Режисер / Director:

Девід Федель / David Fedele

Виробництво / Production:

David Fedele Films, 4 Wattamolla Ridge, Donvale, Victoria 3111, Australia, 00613 9873 2182, david@david-fedele.com, www.david-fedele.com

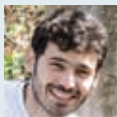
Дистрибуція / Sales:

Ronin Films, PO Box 680, Mitchell ACT 2911, Australia, 00612 6248 0851, orders@roninfilms.com.au, www.roninfilms.com.au

Девід Федель народився 1977 року. Режисер-документаліст з Австралії, лауреат численних нагород. Увійшов у світ документального кіно завдяки своїй любові до подорожей та вивчення різних культур. Подорожував Австралією, Європою, Близьким Сходом, Південною Америкою та Африкою. Зазвичай сам продюсує та фінансує власні проекти. Особливо зацікавлений у дослідженні культурних, загальнолюдських та соціальних питань. Його фільми брали участь у конкурсній програмі багатьох фестивалів у всьому світі й демонструвалися на міжнародних телеканалах.
Фільмографія: Формат PNG / Рефлексія (2010), Вікрела Вагарар (Велика шкода) (2011), Край електросміття (2012)

David Fedele, born in 1977, is an award-winning documentary filmmaker from Australia. He entered the world of documentary film-making through a love of travel and exploring different cultures, having traveled extensively throughout Australasia, Europe, the Middle East, South America and Africa. Generally working alone, self-producing and self-funding his projects, David is particularly interested in exploring cultural, humanitarian and social justice issues. His films have been screened at numerous film festivals around the world, and screened on international television.

Filmography: PNG Style / Reflections (2010), Bik-pela Bagarap (Big Damage) (2011), E-WASTELAND (2012)

Режисер / Director:

Сейран Махмудоглу / Seyran Mahmudoglu

Виробництво / Production:

OD Media-Production, Seyran Mahmudoglu and Esmira Ayyub, Azerbaijan, Baku, Kichik Gala 124, apt. 18, (+994 12) 437 1765, (+994 55) 266 9810, office@odmediapro.com, Odmediapro.com

Сейран Махмудоглу народився 1983 року. У 2007 році закінчив Азербайджанський державний університет культури і мистецтв. Працював для азербайджанських телеканалів ANS TV та SPACE TV, Reuters News Service, PIK TV (Грузія), OD Media-Production (Азербайджан). Знімав рекламні ролики для Nokia, Colgate, Azerfone-Vodafone, Ontex, Kimberly-Clark, Sultan Su (азербайджанська мінеральна вода).

Фільмографія: Стукіт (2012), Людина нафти (2012)

Seyran Mahmudoglu was born in 1983. In 2007, he graduated from the Azerbaijan State Culture and Arts University. He worked for ANS TV (Azerbaijan), SPACE TV (Azerbaijan), Reuters News Service, PIK TV (Georgia), and OD Media-Production (Azerbaijan). He has also created commercials for Nokia, Colgate, Azerfone-Vodafone, Ontex, Kimberly-Clark, Sultan Su (a mineral water from Azerbaijan).

Filmography: Knock (2012), Oilman (2012)

ДОСУ/КОРОТКО
ДОСУ/SHORT

Людина нафти / Oilman / Neftin adamı

Азербайджан / Azerbaijan / 2012 / 26' / HD, 16:9 PAL

Він заробляє на нафті, але він не магнат. Він приймає нафтову ванну, але не для задоволення – для лікування. З його пальців скрапує нафта. Він пише свої твори нафтою. Нафта вливається в його життя зусбіч. Він «Людина нафти» – художник Сабір Чопуроглу.

He earns his living by oil, but he is not a tycoon. He's taking an oil bath not for pleasure but to recover his health. Oil flows down his hands. He is creating pieces of art from oil. Oil leaks into his life from everywhere. He is an *OILMAN* – the painter Sabir Çopuroğlu.

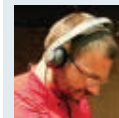
DOCU/КОРОТКО
DOCU/SHORT

Мовчазний хаос / The Silent Chaos

Демократична Республіка Конго, Італія / Democratic Republic of Congo, Italy / 2012 / 44' / XDCAM HD

Попри міжнародні угоди, спрямовані на припинення кровопролитної війни, що триває вже понад десять років, у Демократичній Республіці Конго мир так і не настав. Постійні соціальні потрясіння змушують першими здаватись найслабших, наприклад, глухих людей, котрі живуть у місті Бутембо. Відірвані від суспільства вигнанці, покинуті власними родинами, вони живуть немов примари, приречені на оглушливу тишу. Крик загублених людей проривається крізь існування безголосих. Ці люди надто налякані минулим, щоб дивитися в майбутнє з надією. Однак вони не припиняють боротьби за власну гідність і не збираються боротися з нещастям.

Notwithstanding the international agreements that put an end to the bloody warfare which lasted more than ten years, the Democratic Republic of Congo seems not to have found peace yet. In this environment of social turmoil, the weakest are doomed to succumb first: this is the case of the deaf people who live in the town of Butembo. Marginalized from society, shunned by the people, banished by their families, the deaf people live like ghosts among the humans, sentenced to a stunning silence. The yell of a lost population rises through the exceptional statement of the voiceless. A population too frightened by the past to face the future with hope. Nevertheless, a population that never gives up fighting for its own dignity and does not want to submit to unhappiness.

Режисер / Director:

Антоніо Спано / Antonio Spanò

Виробництво / Production:

Office Number Four, Democratic Republic of Congo, Antonio Spanò and Francesco Picciolo, Strada di S. Vittore 8, 53100, Siena, 0039 3488756305, officenumberfour@gmail.com, www.officenumberfour.com

Антоніо Спано народився 1981 року в Мілані. Він є одним із чотирьох незалежних документалістів, які 2000 року заснували компанію «Офіс номер чотири». Їхній дебютний фільм «Наше небо, наша земля» про геноцид курдів, здійснений режимом Саддама Хусейна наприкінці 1980-х, здобув Приз миру ЮНІСЕФ у 2010 році (італійська нагорода). Живе і працює в Італії.
Фільмографія: Наше небо, наша земля (2010), Мовчазний хаос (2012)

Antonio Spanò was born in 1981 in Milan. He is one of the four independent documentary filmmakers who co-founded Office Number Four and started making films in 2000. Their debut film *Our Sky, Our Land*, about the Kurdish genocide perpetrated by Saddam Hussein's regime at the end of the 1980s, was awarded the UNICEF Prize for Peace 2010 (Italian Prize). He lives and works in Italy.
Filmography: Our Sky, Our Land (2010), The Silent Chaos (2012)

Режисер і продюсер / Director and Producer:
Дар'я Дрюченко / Daria Driuchenko
dariadriuchenko@mail.ru

Дар'я Дрюченко народилася 1991 року в Олександрії. 2012 року закінчила факультет режисури телебачення Київського національного університету театру, кіно та телебачення імені І. К. Карпенка-Карого. У 1997–2008 роках займалася співом у студії «Нові імена». Багато разів ставала призером, лауреатом і дипломантом міжнародних та всеукраїнських конкурсів. Брала участь у численних кінофестивалях як режисер.

Фільмографія: Парад (2010), No Comments (2010), Грішник (2011), Мрія (2012)

Daria Driuchenko was born in 1991 in Oleksandriia. In 2012, she graduated from the Ivan Karpenko-Kary National Theatre, Cinema and Television University in Kyiv. From 1997 to 2008, she attended the *Novi Imena* singing studio. She has won prizes at many international and Ukrainian competitions, and she has also participated in many film festivals as a film director.

Filmography: Parade (2010), No Comments (2010), Sinner (2011), The Dream (2012)

СВІТОВА ПРЕМ'ЄРА
WORLD PREMIERE

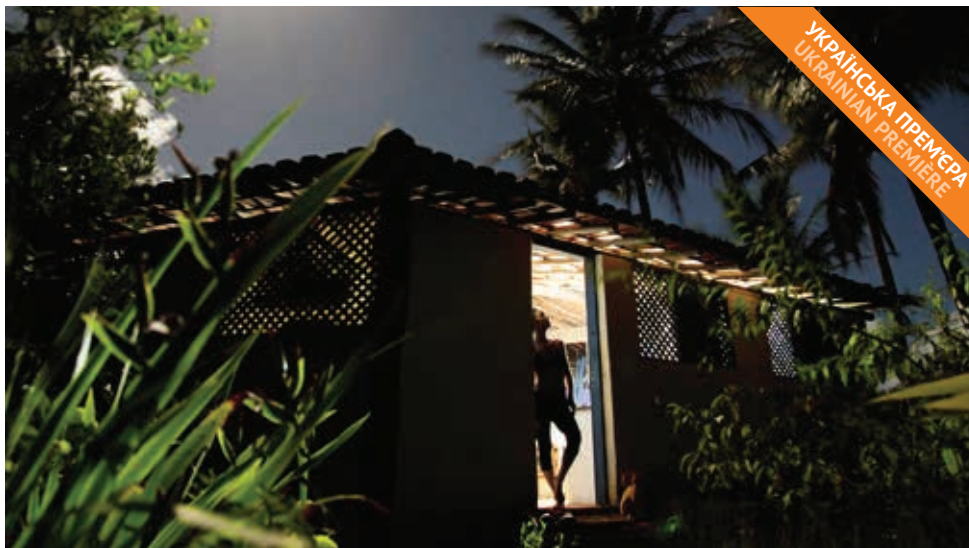
DOCU/КОРОТКО DOCU/SHORT

Мрія / The Dream

Україна / Ukraine / 2012 / 20' / DVD

Це фільм-портрет музичного керівника школи-інтернату для глухих дітей Тетяни Радченко, мрія якої – мати власний дах над головою. На жаль, між поняттями творити добро, займатися улюбленою справою і бути щасливою в житті не завжди стоїть знак рівності. Історія Тетяни – це драма талановитої, некорисливої людини, котра жертвує собою заради щастя й радості глухих дітей. Адже лише завдяки їй ці дітлахи можуть почути світ.

A film portrait of Tatyana Radchenko, who teaches music in a boarding-school for deaf children and dreams of having her own home. Unfortunately, in life there isn't always an equal sign between doing the right thing, doing your favorite thing and being happy. Tanya's story is a drama of a talented, generous person, who gives herself away for the happiness of deaf children. It is only due to this generosity that these little ones can hear the world.

DOCU/КОРОТКО
DOCU/SHORT

Незграбною ходою / Galumphing

Польща / Poland / 2012 / 41' / DigiBeta

«Система весь час вигадує непотрібні речі. Ми працюємо по десять годин на добу, аби купити те, що нам не треба. Це неймовірно», – каже Данна Арабаяна. «Незграбною ходою» – це стрічка-портрет аргентинської художниці, яка відмовляється жити в Системі. Уже понад десять років Данна одним одна мешкає у віддаленому куточку Бразилії, далеко від цивілізації. Вона створила власний світ, у якому внутрішні переживання вимальовує на полотні. Що змусило її до такого радикального кроку? Як їй вдається виживати там самій? Чого їй бракує?

“The system is inventing things that we don't need all the time. You work 10 hours per day to buy things that you don't need? It's incredible.” Galumphing is a portrait of Danna Arabahiana, an Argentinian artist who has rejected life according to the System. For over 10 years she has been living alone in a remote part of Brazil, far away from civilization. She has her own world and the emotions that are inside her, which she expresses on canvas. What made her take this radical step? How does she cope with life there all alone? What does she miss?

Режисер і продюсер / Director and Producer:

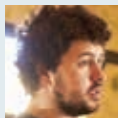
Каміля Юзефовіч / Kamila Józefowicz

Дистрибуція / Sales:

Krakow Film Foundation, Katarzyna Wilk, Basztowa 15/8a, 31-143 Krakow, Poland, +48122946945, katarzyna@kff.com.pl, www.kff.com.pl

Каміля Юзефовіч народилася 1981 року. Кінорежисер, оператор і режисер монтажу короткометражних документальних і художніх стрічок. Випускниця Академії кіно та телебачення й факультету режисури художніх фільмів Школи відеомистецтва та новітніх ЗМІ у Варшаві. У 2010 році Каміля вирішила втекти до маленького риболовецького поселення у Бразилії, де провела півтора року. Зараз вона живе у Варшаві, працює над новим документальним фільмом. Обожаю фотографувати.

Kamila Józefowicz, born in 1981, is a film director, director of photography and editor of short features and documentaries. A graduate of the Academy of Film and Television and the faculty of feature film directing at the Visual Arts and New Media School in Warsaw. In 2010 she decided to escape to a small fishing village in Brazil, where she spent 18 months. Currently she lives in Warsaw where she is working on her new documentary. She is passionate about photography.

Режисер / Director:
Георгій Молодцов / Georgiy Molodtsov
Виробництво та дистрибуція /
Production and Sales:
Ostrov Studio, Sergey Miroshnichenko,
Brusov per. 2/14 b. 8, office 318, Moscow, Russia,
125009, +74959830335,
studio@ostrovstudio.com,
www.ostrovstudio.com

Георгій Молодцов народився 1986 року. Закінчив Всеросійський державний інститут кінематографії (ВГИК) 2008 року. Креативний директор РА «Лабораторія соціальної реклами» з 2006 року, володар понад 40 нагород за соціальні рекламні кампанії. З 2008 року – координатор, відбірник документальної програми «Вільна думка» в рамках Московського МКФ. Від 2010 року – закупник, лінійний продюсер, редактор циклу програм «Дивимися. Обговорюємо» на телеканалі «Культура».
Фільмографія: I AMsterdam (2005), Сліди (2006), Інші кольори (2007), Голова КаЕс (2008)

Georgiy Molodtsov was born in 1986. He graduated from VGIK (the All-Russian State Institute of Cinematography) in documentary filmmaking in 2008. Since 2006 he has been creative director of the Laboratory For Social Advertising agency, where he has received more than 40 awards for social advertising campaigns. Since 2008 he has been a programmer and coordinator of the Free Thought documentary program as part of the Moscow International Film Festival. Since 2010 he has been a buyer and editor on the Watch and Discuss talk show for Kultura TV.
Filmography: I AMsterdam (2005), The Traces (2006), Other Colors (2007), President of CC (2008)

DOCU/КОРОТКО
DOCU/SHORT

...Нехай життя наше в інших триває /
...Let our lives continue in others /
...Пусть в других наша жизнь повторится

Росія / Russia / 2012 / 37' / HD

Ця стрічка розповідає про матір режисера, яка приїздить до Абхазії, щоб поставити надгробок на занедбаній могилі свого батька-грузина. Її зведеним брату і сестрі заборонено в'їжджати до країни, котру вони покинули як біженці після грузинсько-абхазької війни 1992–1993 років. Тоді 250 тисяч грузинів (понад 60 % населення) були змушені полишити батьківщину. Своїх брата й сестру Гюзелла не бачила 18 років і випадково знайшла у соціальній мережі. Тож вона їде до Абхазії, де їй вдається зібрати всю родину на 75-річчя від дня народження батька.

A novella about the director's mother, who comes to Abkhazia to erect a monument on the nearly abandoned grave of her Georgian father. Her half-brother and sister are forbidden to enter the country, as they left it as refugees after the 1992-1993 war between Georgia and Abkhazia, when 250,000 Georgians (over 60% of the population) had to leave their motherland. Guzella is visiting Georgia to meet her brother and sister, after knowing nothing about their fate for 18 years and finding them by chance on a social network. After that she comes to Abkhazia, making it possible to unite the family on the 75th anniversary of their father's birth.

УКРАЇНЬСЬКА ПРЕМЕРА
UKRAINIAN PREMIERE

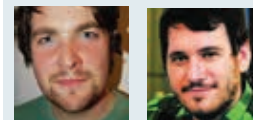
DOCU/КОРОТКО
DOCU/SHORT

Перукарська воля / Cutting Loose

Шотландія / Scotland / 2011 / 29' / HD

«Мені довіряють ножиці, а я ж тут за вбивство». Уся тюрма готується до щорічного змагання з перукарського мистецтва серед ув'язнених. Учасники борються за головний приз, але думки Френсіса, теперішнього чемпіона, блукають деінде. Глядача втаємничують у мрії та прагнення деяких найнебезпечніших злочинців Шотландії, які знову й знову прокручують своє життя в голові, щодня підстригаючи інших арештантів. «Десять хвилин тут, мов десять хвилин на волі». Ми бачимо, що завдяки перукарській справі чимало в'язнів переосмислюють свої вчинки й готуються до життя поза ґратами.

“I'm trusted with a pair of scissors and I'm in here for murder.” Prison life in the build-up to the annual Scottish Prison Service hairdressing competition. Winning the coveted prize is the ultimate goal, but Francis, the current champion, has other objectives on his mind. We hear the dreams and aspirations of some of Scotland's most dangerous prisoners as they turn their lives around by cutting their fellow inmates' hair on a daily basis. “10 minutes in here is like 10 minutes outside jail.” We discover how hairdressing is helping many of Scotland's prisoners come to terms with their crimes, and preparing them for life outside.

Режисери / Directors:

Фінлі Претселл, Едріен МакДовалл /
Finlay Pretsell, Adrian McDowall

Виробництво / Production:

Imagine Pictures, Finlay Pretsell, Adrian
McDowall, 78 West Port, Scotland EH1 2LE,
+44 0131 651 5873, finlay@scotdoc.com

Дистрибуція / Sales:

Scottish Documentary Institute, 78 West Port,
Scotland EH1 2LE, +44 0131 651 5873,
finlay@scotdoc.com,
www.scottishdocinstitute.com

Фінлі Претселл народився 1979 року. Кінорежисер, лауреат численних нагород, який, утім, планував стати професійним велосипедистом, був членом кількох збірних і не раз представляв Шотландію на міжнародних змаганнях. Кінематографічний прорив стався 2007 року завдяки стрічці «Старт із місяця». Наступні роботи Фінлі були не менш успішні: «Моя штанга» здобула премію Британської кіноакадемії (BAFTA).

Едріен МакДовалл народився 1978 року. Двічі здобував премію Британської кіноакадемії (BAFTA) і двічі потрапляв у список «Зірки завтрашнього дня» журналу Screen International. Універсальний режисер, що працює у багатьох жанрах, зокрема кіно, телебачення, документалістика та реклама. Едріен закінчив Единбурзький коледж мистецтв. Його випускною роботою була стрічка «Хто моя улюблена дівчина?», відзначена BAFTA 2000 року.
Фільмографія (спільні роботи): Старт із місяця (2007), Моя штанга (2009), Перукарська воля (2011)

Finlay Pretsell, born in 1979, is an award-winning filmmaker who once set out on the long road to becoming a professional cyclist, riding for several cycling teams and representing Scotland a number of times. Finlay's breakthrough as a filmmaker was in 2007 with *Standing Start*, a short film which followed his passion for cycling. Finlay has followed up that success with several more short films, winning Scotland's top prize, a BAFTA for *Ma Bar*.
Adrian McDowall, born in 1978, is a double BAFTA award-winning filmmaker, and was twice named on Screen International's 'Stars of Tomorrow' list. He is a versatile director who works across multiple genres, including film, TV, documentary and commercials. He spent his childhood in Wigtown, a small coastal town in the south west of Scotland, before moving to Edinburgh to study art at the Edinburgh College of Art. His graduation film *Who's My Favourite Girl?* won a BAFTA in 2000.
Filmography (co-directing): Standing Start (2007), Ma Bar (2009), Cutting Loose (2011)

Режисер / Director:

Павел Земільський / Paweł Ziemilski

Виробництво / Production:

Polish National Film School in Łódź, Marcin Malatyński, Targowa 61/63, 90-323 Łódź, Poland, +48426345880, wczolnowska@filmschool.lodz.pl, mg@filmschool.lodz.pl

Дистрибуція / Sales:

Krakow Film Foundation, Katarzyna Wilk, Basztowa 15/8a, 31-143 Krakow, Poland, +48122946945, katarzyna@kff.com.pl, www.kff.com.pl

Павел Земільський народився 1981 року, нині навчається на п'ятому курсі на факультеті режисури в Національній кіношколі в Лодзі. Він також закінчив Варшавський університет як магістр соціології. Павел знімає короткометражні стрічки і займається соціальними кінопроектами про маргінальні верстви суспільства. У невеликому селі Павел створив Фонд для молоді, де з 2009 року проводить майстер-класи з кіномистецтва. Героями деяких документальних робіт Земільського стали люди, з якими він познайомився саме завдяки таким проектам.

Фільмографія: Шведська робота (2011),

Рогалик (2012)

Paweł Ziemilski, born in 1981, is a fifth-year student of Directing at the National Film School in Łódź. He also has a Master's in Sociology from the University of Warsaw. He has been dividing his time between directing short films, finishing his Master's at the Łódź School, and social film projects among different marginalized communities. This latter activity recently evolved into a fund for youth from a small village where he first started giving cinema workshops in 2009. Several of Ziemilski's documentary films deal with the places and people he has come to know through such projects.

Filmography: Swedish Job (2011), Rogalik (2012)

ДОСУ/КОРОТКО
DOCU/SHORT

Рогалик / Rogalik

Польща / Poland / 2012 / 17' / DigiBeta

Подорожуючи серед людей та предметів, ми відкриваємо для себе світ, який зазвичай вважається потворним і непоказним. Ця подорож-сон насправді не сон. Хто ці люди у «великому акваріумі»? І хто ми для них? Чи можна знайти художню красу в спорожнілих або забитих речами кімнатах, мешканці яких сновигають туди-сюди, читають книжки, варять каву і видають різні звуки, маневруючи серед приладів, що пишуть, телевізорів і радіоприймачів, увімкнених на повну потужність? Ця коротка відеоекскурсія різними помешканнями показує, наскільки живими, унікальними й захопливими можуть бути такі місця. Ми немов потай споглядаємо різні сцени в ляльковому будиночку. То хто ж ці люди в кіноакваріумі? Чи знають вони, що ми не спускаємо з них ока? Які між ними взаємини? І який стосунок до нас має ця експериментальна подорож-сон найбільш недооціненим місцем – домом?

While traveling among people and objects we discover a world usually considered as ugly and unattractive. This dream-like journey is not a dream. Who are the people in this 'big aquarium'? And what is our attitude towards them? Is it possible to detect any visual beauty at all in empty or cluttered rooms, with their occupants of all ages running around, reading a book, brewing coffee and making noises as they move among all kinds of beeping appliances, blaring TVs and radios? This short visual journey through various households shows just how lively, unique and atmospheric these places can be. It's as if we're secretly watching different scenes in a dolls' house. So, who are the people in this cinematic aquarium? Are they aware of us, the voyeurs? What is their relationship with each other? And how should we relate to their experimental dream journey in what is perhaps the most visually underrated of all locations – home?

DOCU/КОРОТКО
DOCU/SHORT

Сери та сеньйори / *Sirs and Masters*

Україна / *Ukraine* / 2013 / 35' / HD

Екскурсовод, військовий, банківський службовець, авіамеханік та інші неприкаяні мужики з усієї України щоосені з'їжджаються до Умані, аби попрацювати під час паломництва хасидів на свято Рош ха-Шана. Протягом чотирьох діб до цього містечка безперервним потоком тягнуться десятки тисяч хасидів – у святковому настрої, з піснями, танцями та... величезною кількістю вантажу. Чотири доби місцеві носильники сплять по три години у саморобних халабудах при дорозі, а в інший час тягають на собі тонни різноманітних речей, щоб заробити свою двомісячну зарплатню. Дорогою їм постійно доводиться шукати порозуміння з практично «позаземним» клієнтом та один із одним. Проте жодні тягари, здається, не спроможні загасити їхнього оптимізму і почуття гумору. Врешті-решт вони впевнені: «Бозя знає, що робить».

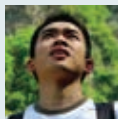
A museum guide, a military man, a bank clerk, an aircraft mechanic and other desperate Ukrainian men from all over the country get together every fall to work as porters during the pilgrimage of Hasidim to the town of Uman. Within four days, tens of thousands of Hasidim flock together to this tiny town – in a celebrating mood, singing, dancing and... bringing enormous amounts of baggage with them. Throughout these four days, the local porters sleep no more than three hours a night in handmade tents along the side of the road, while they spend the rest of the time carrying tons of loads to earn more than twice their usual monthly salaries. On their way, they have to reach mutual understanding with their almost 'alien' clients, as well as with each other. However, it seems that no burdens can suppress their optimism and humor. Finally, they are sure – "The Lord God knows what he's doing".

Режисер / Director:
Олександр Течинський / Olexandr Techynskiy
Виробництво та дистрибуція /
Production and Sales:
Honest Fish Documentary Stories, Yulia Serdyukova, vul. Naberezhno-Korchuvatska, 82, kv. 30, 03045 Kyiv, Ukraine, +380 67 240 21 39, yulia.serdyukova@gmail.com, www.honestfish.com.ua

Олександр Течинський народився 1979 року в Дніпропетровську. Дитинство провів у Якутії. 1999 року закінчив Дніпропетровське медичне училище, після чого працював фельдшером у бригаді швидкої психіатричної допомоги. У 2001 році залишив медицину і почав працювати як фотограф. З 2005 року – штатний фотокореспондент газети "Комерсант-Україна". У 2010 році звільнився з газети і зосередився на власних документальних фото- та кінопроектах. «Сери та сеньйори» – перший фільм Олександра.

Olexandr Techynskiy was born in 1979 in Dnipropetrovsk. He spent childhood in the Sakha Republic, Yakutia. In 1999 he graduated from Dnipropetrovsk Medical College, then he worked as a medical assistant in a psychiatric emergency team. In 2001 he left medicine and started to work as a freelance photographer. Since 2005 has worked at the *Kommersant-Ukraine* daily newspaper. In 2010 he left *Kommersant* and focused on his own documentary projects, including photography and film. *Sirs and Masters* is his first film.

Режисер / Director:

Хуацін Цзінь / Huaqing Jin

Виробництво / Production:

Zhengjiang Satellite TV, 111 Moganshan
RD Hangzhou China, 13586097871,
6545677@163.com

Хуацін Цзінь народився 1980 року в Китаї. Він працює режисером на телеканалі Zhejiang Satellite. Як режисера-документаліста його цікавлять теми довкілля, життя робітників, проблеми молоді. Його фільми брали участь у багатьох міжнародних фестивалях, здобули 22 відзнаки на міжнародних кінофестивалях і були номіновані на нагороди понад 100 разів.
Фільмографія: Живучи з соромом (2007), Хеві-метал (2009), Прагнення Чанху (2010), Попіл (Пил) (2011), Цвіт крізь сльози (2012), Крик Юмена (2012)

Huaqing Jin was born in 1980 in Zhejiang, China. He works at Zhejiang Satellite TV as a director. As a documentary maker, he is concerned about the themes of the environment, workers, and youth issues. His films have been screened at many international film festivals, received 22 awards at international film festivals, and have been nominated nearly 100 times.

Filmography: Living with Shame (2007), Heavy Metal (2009), Desire of Changhu (2010), Ash (Dust) (2011), Blossom with Tears (2012), Lament of Yumen (2012)

УКРАЇНСЬКА ПРЕМ'ЄРА
UKRAINIAN PREMIERE

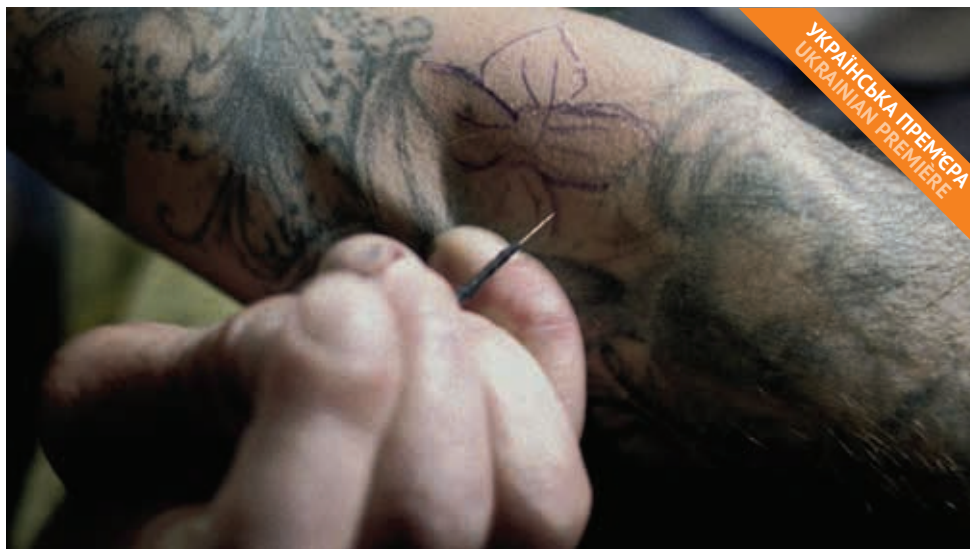
DOCU/КОРОТКО
DOCU/SHORT

Цвіт крізь сльози / Blossom with Tears /
Hua Duo

Kumai / China / 2012 / 38' / HDCAM

Це історія боротьби і виживання: група дітей-квіточок намагається торувати собі шлях у майбутнє. Героями фільму є Юань і Сян, які займаються акробатикою, та їхні батьки. На худенькі дитячі плечі покладені надії обох родин. Дорослішаючи, вони мусять як фізично, так і морально долати труднощі, але водночас і вчать по-своєму радіти кожному дню. У цій документальній стрічці висловлена турбота режисера про життя звичайних людей у Китаї.

This is a story is about competition and survival: a group of blossom-like children struggle to pave the way for their future lives. The film tells the story of two children (Yuan and Xiang) who are studying acrobatics, and their family. Their thin shoulders bear the hope of both families. While undergoing hardships physically and psychologically as they grow up, they learn to find happiness in life in their own ways. The documentary expresses the director's concern about the life of ordinary people in China.

DOCU/КОРОТКО
DOCU/SHORT

Що написано пером / Written in Ink / Co raz zostało zapisane

Польща / Poland / 2011 / 11'

Головний персонаж – безпритульний алкоголік, що опинився на самому дні. Майже все тіло цього фаната татуювань розписане. Кожен символ має свою історію. Попри скрутну ситуацію, в якій він перебуває, герой фільму намагається знову взяти своє життя під контроль і виправити помилки минулого. Він робить спроби відновити стосунки з родиною, якої не бачив багато років. Хай сестра ігнорує телефонні дзвінки, а брат відмовляється з ним розмовляти, він не втрачає надії на те, що в житті щось таки зміниться. Прекрасно знята документальна стрічка Мартіна Рата показує, як важко стерти з пам'яті події минулого, і водночас доводить, що будь-яке нове переживання визначає подальший плін нашого життя.

The main protagonist is a homeless alcoholic living in the dregs of society. He is a tattoo enthusiast, and has almost all of his body covered in ink. Each tattoo tells a different story, of which there were many. Despite the uneasy position he finds himself in, he is trying to take his life into his own hands once again and make up for the wrong he did in the past. After many years apart he is trying to reconnect with his siblings. Although his sister ignores his telephone calls and his brother doesn't want to speak with him, he doesn't give up hope that something may still change in his life. Martin Rath's beautifully shot documentary shows how difficult it is to erase what has already happened in the past from the memory by revealing how deeply each new experience marks one's life.

Режисер / Director:

Мартін Рат / Martin Rath

Виробництво / Production:

Polish National Film School in Łódź, Targowa 61/63, 90-323 Łódź, Poland, +48426345820, wczolnowska@filmschool.lodz.pl, mg@filmschool.lodz.pl

Дистрибуція / Sales:

Krakow Film Foundation, Katarzyna Wilk, Basztowa 15/8a, 31-143 Krakow, Poland, +48122946945, +48122946945, katarzyna@kff.com.pl, www.kff.com.pl

Мартін Рат провів дитинство у Східному Берліні. Після того як його виключили зі школи, працював рятувальником у місцевому басейні. Врятувавши кілька життів, Мартін вступив до Коледжу мистецтв в Единбурзі, відтак працював на різних роботах, зокрема у службі автошляхів та відділенні психіатрії в Королівській лікарні в Единбурзі. Досить довго Мартін був перевізником меблів у Норвегії та теслюю в Ісландії, після чого опановував мистецтво режисури в Національній кіношколі в Лодзі. Автор короткометражного художнього фільму «Яблуко від яблуні» (2009). «Що написано пером» – це його перша документальна стрічка.

Martin Rath spent his childhood in East Berlin. After getting expelled from school, he worked as a life-guard at the local swimming pool. After saving several lives, Martin attended Edinburgh College of Art before holding several jobs, including positions at the Edinburgh Road Services and the Department of Psychiatry at the Edinburgh Royal Infirmary. After longer spells as a furniture mover in Norway and a carpenter in Iceland, Martin started studying Directing at the National Polish Film School in Łódź. He is an author of the short fiction film *Like Father like Son* (2009). *Written in Ink* is his first documentary.

Режисер / Director:
Мариус Іакоб / Marius Iacob
Виробництво та дистрибуція /
Production and Sales:
Manekino Film, Iulia Hasdeu 7, sect 1 Bucuresti,
Romania, 40722413005,
office@manekinofilm.ro,
www.manekinofilm.ro

Мариус Іакоб народився 1978 року. Румунський кінематографіст, режисер і співзасновник Manekino Film. Мариус 2006 року закінчив факультети історії кіно й кінематографії Національного університету драми і кіно в Бухаресті. Автор багатьох коротко- і повнометражних стрічок, які брали участь у різних престижних кінофестивалях. Оператор фільмів «Кисень» (2010, реж. Адіна Пінтіліє) та «Літаючий пастух» (переможець кінофестивалю в Локарно). «24 відра, 7 мишей, 18 років» – це перша самостійна робота Мариуса як режисера і продюсера і другий фільм студії Manekino Film.

Marius Iacob, born in 1978, is a Romanian cinematographer and director, and the co-founder of Manekino Film. He graduated in 2006 from the National University of Drama and Film in Bucharest, the Film History and Cinematography Departments. He was the cinematographer on short and medium-length films which have been screened at many prestigious festivals. He provided the photography on *Oxygen* (2010, directed by Adina Pintilie) and the Locarno Award-winning documentary *The Flying Shepherd* (2008). *24 Buckets, 7 Mice, 18 Years* is his first film as a director and producer, and the second produced by Manekino Film.

ДОСУ/КОРОТКО
DOCU/SHORT

24 відра, 7 мишей, 18 років /
24 buckets, 7 mice, 18 years /
24 Galeti, 7 Soareci, 18 Ani

Румунія / Romania / 2012 / 30' / HD

Унікальний спосіб життя, що повторюється день у день, повільно перетворив Імре та Пірошку на такі собі музейні експонати. У тихій, ізольованій місцині ми зустрічаємося з подружжям, існування якого залежить від взаємодії з іншим світом та його абсурдністю. Та при цьому їхнє життя стоїть на місці, немов музейна діорама, з якої вони намагаються вибратись.

A unique way of life, that repeats itself every day, has slowly transformed Imre and Piroška into museum exhibits. In a quiet and isolated world, we meet a couple whose existence begins to depend on the interaction with a different world and the absurdity within. Yet their life stands still, as in a museum diorama, from which they are trying to break free.

DOCU DAYS UA

Доволі! До волі... / Enough! To Freedom... 61

Сток: Вибрані епізоди /
The Term: Selected Episodes... 62

Від шепоту до крику / A Whisper to a Roar... 64

В И Б І Р Є !
T H E R E I S A C H O I C E

Єгор Соболев

*активіст,
редактор бюро журналістських
розслідувань «Свідомо»*

Згвалтування поліційними кийками, зникнення опозиційних активістів, у кращому разі – брутальні вуличні арешти. Помстою за що є тиранія, яка досі не дає дихати цілим народам? Через що, задля яких уроків тирані занапащають життя десятків і майбутнє мільйонів? Світло в очах людей, які подолали страх. Коли мусульмани єднаються з християнами, Схід – із Заходом, а старість – із юністю. Як у душах людей з'являється еліксир віри в свої сили, довіри до незнайомих, усе те, що робить людину Людиною? Коли це стається? З яких чарівних інгредієнтів складається цей еліксир? І як його зберігати? Переслідування колишніх соратників по революції. Повстанці, які стали тиранами. Іржава отрута зневіри, що перетворює надію на апатію, сили – на безсилля, натхнення – на сором. Чому це постійно супроводжує найкращі моменти людської історії? Яке щеплення зробили країнам, котрі спромоглися не втратити шанс? Фільми програми «Вибір є!» шукають відповіді на ці запитання у тих країнах, де вони порушені. Символічним є показ програми у столиці країни, що застрягла між Помаранчевою революцією та «пакращенням» Віктора Януковича. Дивіться і думайте разом із режисерами стрічки «Доволі! До волі...» білорусами Андреем Куцілюю та Вячаславом Ракіцьким, дослідником революцій у Єгипті, Венесуелі, Малайзії, Зімбабве і Україні та режисером стрічки «Від шепоту до крику» американцем Беном Мозесом, а також авторами інтернет-проекту «Строк: Вибрані епізоди» росіянами Павлом Костомаровим, Александром Расторгуєвим та Алексеем Півоваровим.

Igor Soboliev

*activist and director of Svidomo,
the Bureau of Journalistic
Investigations*

Rapes with police batons, the disappearance of opposition activists – in the best-case scenario, brutal street arrests. What are they taking revenge for, those tyrants, who still prevent whole nations from breathing? Why, for what reasons are the tyrants ruining lives of dozens and the future of millions? The light in the eyes of people who have managed to overcome fear. When Muslims come together with Christians, East with West, old age with youth. Where do people find this potion of faith in their power, trust to strangers, all of those other things that make person a Human? When does this happen? What are the magic ingredients of this potion? How do we preserve it? The persecution of former revolutionary allies. Rebels who became tyrants themselves. The rusty poison of disbelief, which turns hope into apathy, strength into impotence, inspiration into shame. Why does this always go hand in hand with the best moments of human history? What vaccination was given to those countries that managed not to lose their chance? The films in the program *There is a Choice* are looking for answers to these questions in the countries where they have been raised. It is quite symbolic that this program will be shown in the capital of the country which is stuck between the Orange Revolution and the so-called 'improvement' of the Viktor Yanukovich regime. Watch and think, together with the Belarusian filmmakers Andrey Kutsila and Viachaslau Rakitski and their film *Enough! To Freedom...*; a researcher of revolutions in Egypt, Venezuela, Malaysia, Zimbabwe and Ukraine, the director of the film *A Whisper to a Roar*, the American, Ben Moses; and the authors of the online project *The Term: Selected Episodes*, the Russian filmmakers Pavel Kostomarov, Aleksandr Rastorguev and Aleksey Pivovarov.

**ВИБІР Є!
THERE IS A CHOICE**

**Доволі! До волі... / Даволі! Да волі... /
Enough! To Freedom...**

Білорусь, Польща / Belarus, Poland / 2012 / 50' / Betacam SP

Мінськ. 19 грудня 2010 року. Після того як уряд нахабно викрав голоси виборців, десятки тисяч білорусів вийшли на вулиці з мирними протестами. З них годі всюдусушої брехні, тож демонстранти сподіваються на правду та свободу.

Minsk. December 19, 2010. After the Belarus government blatantly hijacked the results of the presidential election, tens of thousands of Belarusians came onto the streets in a peaceful protest. Tired of a ubiquitous system of lies, these demonstrators set their sights on truth and freedom.

Режисер / Director:
Андрей Куціла, Вячаслау Ракіцкі /
Andrei Kutsila, Viachaslau Rakitski
**Виробництво та дистрибуція /
Production and Sales:**
Belsat TV, TVP S.A., Jarosław Kamieński, pl.
Powstańców Warszawy 7, 00-999 Warsaw,
Poland, +48 22 5476907, tv.belarus@tvp.pl,
www.belsat.eu

Фестивалі / Selection:
2012 – A FILM FOR PEACE КФ, Opuzen КФ,
Міжнародний фестиваль документального
кіно про права людини Document 10 /
2012 – A FILM FOR PEACE FF, Opuzen FF,
Document 10 International Human Rights DFF

Андрей Куціла народився 1983 року в місті Барановичі (Білорусь). 2007-го закінчив факультет журналістики Білоруського державного університету. У 2009 році – Білоруську державну академію мистецтв. Зараз як фрілансер співпрацює з телеканалами й кіностудіями.

Фільмографія: Фокусна відстань (2008), Дняка (2010), Доволі! До волі... (2012)

Вячаслау Ракіцкі народився 1953 року в селі Прозороки у Білорусі. Кандидат мистецтвознавства, письменник, режисер, журналіст. У своїх книжках та документальних фільмах досліджує білоруську культуру і сучасну політичну історію. Наразі співпрацює з радіо «Вільна Європа»/Радіо «Свобода» і телеканалами.

Фільмографія: Вибір Саннікова (2011), Дорога Статкевіча (2011), Доволі! До волі... (2012)

Andrei Kutsila was born 1983 in Baranovich, Belarus. He graduated from Belarusian State University with a degree in journalism in 2007. In 2009 he graduated from the Belarusian State Academy of Arts. He now works as a freelancer with broadcasting channels and studios.

Filmography: Focal Distance (2008), Kill the Day (2010), Enough! To Freedom... (2012)

Viachaslau Rakitski was born in 1953 in Prazaroki, Belarus. PhD in Art, writer, director, reporter. In his books and documentaries he explores Belarusian culture and contemporary political history. Currently he works with Radio Free Europe/Radio Liberty and broadcasting channels.

Filmography: Sannikov's Choice (2011), Statkevich's Road (2011), Enough! To Freedom... (2012)

Режисери:

Павел Костомаров, Александр Расторгуев, Алексей Пивоваров

Виробництво:

Aviator Production / Russia, Aleksei Pivovarov, Akademiya Koroleva 21, Moscow 127427, +7 499 271 78 01, sorbelyan@mail.ru

Дистрибуція:

Marx Film / Estonia, Maxim Tuula, Keeia 19 – 257, Tallinn 10616, +7 926 175 25 72, max.tuula@marxfilm.com, www.marxfilm.com

Нагороди:

2012 – премія «Зроблено в Росії» в номінації «Журналістика та інфотеймент»

Павел Костомаров народився 1975 року. За першою освітою біолог. У 2002 році закінчив операторський факультет Всеросійського державного інституту кінематографії (ВГИК). Як оператор-постановник знімав ігрові фільми з Алексеем Учителем, Алексеем Попогребським, Борисом Хлебніковим. З 2003 року працює як режисер і оператор на власних проектах. 2010 року здобув премію «Срібний ведмідь» на Берліналі «за видатний внесок у кінематографічне мистецтво».

Фільмографія (вибране): Трансформатор (2003), Мирне життя (2004), Мати (2007) – спільно з Антуаном Каптейном; Удвох (2009), Я тебе люблю (2010), Я тебе не люблю (2012) – спільно з Александром Расторгуєвим

Александр Расторгуєв народився 1971 року. 1999-го закінчив Державну академію театрального мистецтва в Санкт-Петербурзі. Працював режисером на ДТРК «Дон-ТР», звідки був звільнений разом із творчою групою за зйомки фільму «Чистий четвер». 2001 року організував студію «Кіно». Лауреат численних премій, зокрема, Національної премії «Лаврова гілка», спецпризу IDFA, премії «Білий слон», премії «Тріумф».

Фільмографія (вибране): Мамочки (2011), Чистий четвер (2003), Дикий, дикий пляж. Жар ніжних (2005); Я тебе люблю (2010), Я тебе не люблю (2012) – спільно з Павлом Костомаровим
Алексей Пивоваров народився 1974 року. У 1997 році закінчив факультет журналістики Московського державного університету (МГУ). З 2008 року – керівник вечірніх інформаційних програм на телеканалі НТВ. Автор документальних проектів «Ржев. Невідома битва Георгія Жукова» (2009, спеціальний приз кіноакадемії «Ніка»), «Москва. Осінь. 41-й», «Брест. Кріпосні герої» (2010) та «Друга Ударна. Віддана армія Власова» (2011). Автор програм «Дело темное», «Капитал.гу». Ініціатор проекту «Строк». Лауреат загальнонаціональної премії журналу GQ «Людина року-2010» в номінації «Обличчя з телевізора».

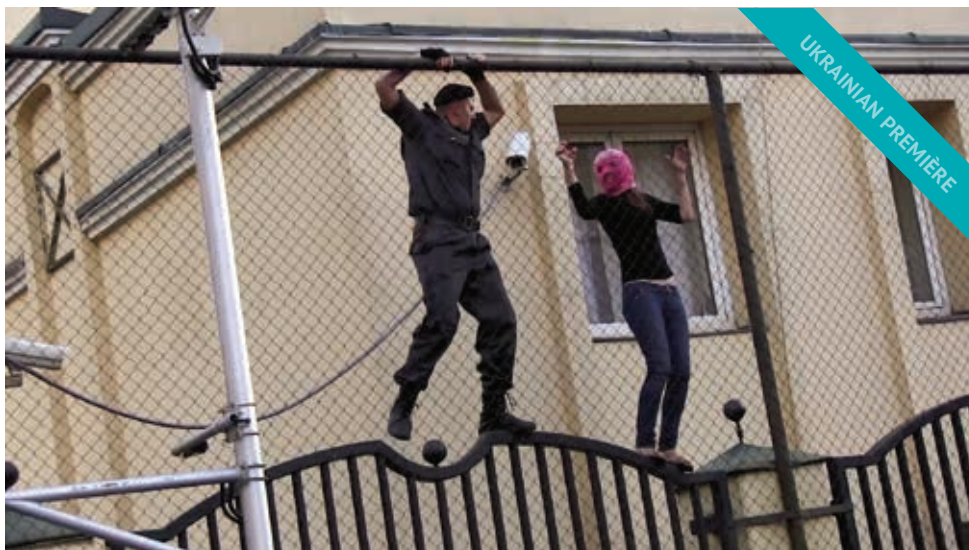
ВИБІР Є!

Строк: Вибрані епізоди /
Срок: Избранные эпизоды

Росія / 2012 / 60' / HD

У травні 2012 року розпочався новий президентський строк Владіміра Путіна. За півроку до цього збіг термін путінської стабільності. Болотна... Проспект Сахарова... Поклонна... Лужники... Чисті буди. Час пришвидшився. Часи змінилися. Що буде далі? Хто стане героєм завтрашнього дня? Навальний? Удальцов? Яшин? Ксенія Собчак? Чи геть інші люди? Ми бачимо їх на екрані, бачимо на трибунах. У натовпі на площі. Часом – під вартою. Та що в них на думці? Що на серці? Чим вони керуються і що відчують? Азарт, страх, любов... А може, розчарування... Як дізнатись? Ми вирішили відповісти саме на ці питання, розпочинаючи зйомки. Ми не ведемо літопису протестів, не робимо репортажу про ці події.

Натомість фіксуємо думки та емоції лідерів. Ми хочемо зрозуміти, куди вони нас ведуть. І до чого закликають. Навть тоді, коли їм самим загрожує строк. Поки ми далекі від відповідей. Ми пропонуємо шукати їх разом. Фрагменти майбутнього фільму з'являтимуться на сторінці <http://lenta.ru/rubrics/lentadoc>. З'являтимуться доти, доки не складуться в єдине ціле. Коли це станеться? Ми не знаємо... Адже це залежить не тільки від нас. Спробуйте подивитися на героїв цієї стрічки неупереджено. Спробуйте зрозуміти їх. Коли вам здасться, що зрозуміли – це і буде «Строк». Нам залишиться тільки змонтувати фільм.

THERE IS A CHOICE

The Term: Selected Episodes

Russia / 2012 / 60' / HD

Vladimir Putin's new presidential term began in May 2012. Six months before that, Putin's stability had reached its term. Bolotnaya Square, Sakharov Avenue, Poklonnaya Hill, the Luzhniki Stadium, Chistiye Prudy—all these central places of Moscow became the eyes of a political maelstrom. Time sped up. Time has changed. Time is flowing in a different direction. What will happen next? Who's going to be tomorrow's hero? Which of the opposition leaders: a provocative lawyer, a scandalous pop star, a challenging leftist politician? Or someone completely different? We see them speaking on the screen, speaking on the floor. In the thick of the crowd at the rallies. And sometimes in detention. But what do they have on their minds? What drives them and what do they feel? Thrill, fear, love, or maybe disappointment—how do we know?

We neither kept a chronicle of the protest rallies, nor made a news report. We have recorded the thoughts and emotions of these leaders. We want to understand where they lead us. What they call us up for. Even when they are also facing a term—in jail.

We don't have the answers yet. What we want is to find the answers together. The pieces of the future film appear online at <http://lenta.ru/rubrics/lentadoc> as we shoot them, until the puzzle has been assembled. When will it happen? We don't know. Soon enough. But it doesn't depend on us alone.

Try to look at the film characters in an unbiased way. Try to understand them. When you think you do understand—that will be The Term. All we'll have to do is edit the footage.

Directors:

Pavel Kostomarov, Alexander Rastorguev, Aleksei Pivovarov

Production:

Aviator Production / Russia, Aleksei Pivovarov, Akademika Koroleva 21, Moscow 127427, +7 499 271 78 01, sorbelyan@mail.ru

Sales:

Marx Film / Estonia, Maxim Tuula, Keeia 19 – 257, Tallinn 10616, +7 926 175 25 72, max.tuula@marxfilm.com, www.marxfilm.com

Awards:

2012 – Made in Russia Award, Best Journalism and Infotainment

Pavel Kostomarov was born in 1975. After earning his first degree in biology, Kostomarov graduated from VGik's Cinematography Department in 2002. As a DoP, Kostomarov shot features with Aleksei Uchitel, Aleksei Pogorebsky and Boris Khlebnikov. Since 2003, he has also worked as a director and cinematographer on his own projects. In 2010 Kostomarov received the Berlinale's Silver Bear for Outstanding Artistic Achievement.

Filmography (selected): *The Transformer* (2003), *Life in Peace* (2004), *The Mother* (2007) – co-directed with Antoine Cattin; *I Love You* (2010), *I Don't Love You* (2012) – co-director Alexander Rastorguev

Alexander Rastorguev was born in 1971. In 1999 he graduated from the St. Petersburg State Theatre Arts Academy and worked as a director on the state regional channel Don TV, but was fired along with the crew for directing the documentary *Clean Thursday*. In 2001 he founded Kino Studio. He has won various prizes, including the Laur Russian National Award, the Special Jury Award at IDFA, the White Elephant Award, and the Triumph Award.

Filmography (selected): *Mommies* (2011), *Clean Thursday* (2003), *Tender's Heat*, *Wild Wild Beach* (2005); *I Love You* (2010), *I Don't Love You* (2012) – co-directed with Pavel Kostomarov

Alexey Pivovarov was born in 1974. In 1997 he graduated from the philology faculty of MGU. In 2008 he became a managing editor and a prime-time news anchor at NTV. In recent years Alexey has written, produced and presented five docudramas: *Rzhev: General Zhukov's Unknown Battle* (2009, NIKA Special Prize), *Moscow. Fall of 1941* (2010), *The Captive Heroes of Brest* (2010), *Betrayal: The Story of Vlasov's Second Shock Army* (2011). He initiated *The Term* project. In 2010 Alexey was the recipient of Russian GQ's Media Personality of the Year Award.

Режисер / Director: Бен Мозес / Ben Moses
Виробництво та дистрибуція /
Production and Sales:
Appleaseed Entertainment, Ben Moses & Amy
Martinez, 7715 W. Sunset Blvd., Ste. 100, LA, CA
90046 USA, +1 818.718.6000,
lynne@appleaseedent.com,
www.appleaseedent.com

Фестивали / Selection:

2012 – Reel Awareness Amnesty Int'l КФ з
прав людини, Heartland Truly Moving Pictures,
New Hampshire КФ, Cine-World КФ, Flagstaff
Mountain КФ /
2012 – Reel Awareness Amnesty Int'l Human Rights
FF, Heartland Truly Moving Pictures, New Hampshire
FF, Cine-World FF, Flagstaff Mountain FF

Бен Мозес народився 1942 року. У його
добробку безліч телепрограм і фільмів, що
здобули 21 премію/номінацію на «Еммі» та
«Оскар». Як співзасновник компанії Appleaseed
Entertainment він 2006 року очолив відділ до-
кументальних фільмів, працюючи і сценаристом,
і режисером, і продюсером. Найвідоміша робота
Мозеса-продюсера – це справжній хіт «Доброго
ранку, В'єтнаме» з Робіном Вільямсом у головній
ролі. Однак перед початком роботи над худож-
ними стрічками Мозес займався режисурою та
виробництвом документальних телефільмів
на різноманітні теми – від голоду до еваназії.
Ці стрічки були нагороджені премією «Еммі»,
адже вони перехоплюють подих і змушують
замислитись.

Фільмографія (вибране): На схід від ріки Лос-
Анджелес (1984), Доброго ранку, В'єтнам (1987),
Долаючи гору: подорож воїна додому (2009), Від
шепоту до крику (2012)

Ben Moses, born in 1942, has an extensive pro-
duction background which includes shows that
have garnered 21 Emmy® wins and/or nomi-
nations and an Oscar nomination. Since co-founding
Appleaseed Entertainment in 2006, he has taken
the lead on the company's documentary films,
which he has written, directed and produced. He
is best known as the creator and co-producer of
Disney/Touchstone's megahit *Good Morning, Viet-
nam*, starring Robin Williams. Before his move into
features, Moses produced and directed a string of
Emmy award-winning broadcast documentaries,
delivering thought-provoking and emotionally
gripping programming on subjects ranging from
hunger to euthanasia.

Filmography (selected): East of the L.A. River
(1984), Good Morning, Vietnam (1987), Taking the
Hill: The Warrior's Journey Home (2009), A Whisper
to a Roar (2012)

ЄВРОПЕЙСЬКА ПРЕМЕРА
EUROPEAN PREMIERE

ВИБІР Є!
THERE IS A CHOICE

Від шепоту до крику / A Whisper to a Roar

США / USA / 2012 / 95' / HD

Цей театралізований документальний фільм
досліджує героїчні спроби борців за демокра-
тію у п'яти країнах – Єгипті, Малайзії, Україні,
Венесуелі та Зімбабве, а також виклики, котрі
кидають диктатори, проти яких вони висту-
пають. Герої стрічки – це студентські лідери
(Венесуела), молоді фахівці (Єгипет), політи-
ки-опозиціонери (Малайзія та Зімбабве) та
колишній президент (Україна). Усі вони живуть
на різних континентах і належать до різних
культур, але всі прагнуть справедливості. Щоб
здобути політичну свободу для себе та своїх
співвітчизників, вони ризикують усім.

This theatrical documentary explores the heroic
efforts of courageous democracy activists in five
countries – Egypt, Malaysia, Ukraine, Venezuela
and Zimbabwe – and the challenges posed by
the dictators they oppose(d). The film's subjects
span the full spectrum of democratic activists:
student leaders (Venezuela); young professionals
(Egypt); currently active opposition politicians
(Malaysia and Zimbabwe) and a former president
(Ukraine). They come from a variety of cultures
and live on different continents, yet they all
aspire for justice and accountability from their
governments, and take enormous risks to pursue
political freedom for themselves and their fellow
citizens.

DOCU DAYS UA

Завтра було краще / It Was Better Tomorrow 67

Назад на площу / Back to the Square..... 68

Револьюціонер із примусу /
The Reluctant Revolutionary..... 69

А Р А Б С Ь К А В Е С Н А
A R A B S P R I N G

Наталія Гуменюк
*незалежний
журналіст-міжнародник*

Поки політики на Сході й Заході про-
раховують геополітичні та економічні
втрати і вигоди, які принесла Арабська
весна, а впливові медіа пишуть про загрози
й міжнародну безпеку, в українців є чимало
причин подивитися на арабські повстання
під іншим кутом. Постсоціалістичні суспіль-
ства досі намагаються осягнути досвід
перетворень, через який вони пройшли
після падіння Берлінського муру, оксамі-
тових та кольорових революцій. Питання,
які арабські активісти порушують сьогодні,
актуальні також для нас. Чому демократія
не настає, щойно йде диктатор? Чи можуть
права і свободи замінити кусень хліба? Що
безпечніше: хаотичні часи змін чи життя
за тотального поліцейського контролю? Чи
бійки в парламенті справді ефективніші
за «сильну руку»? Хіба політика – це не
брудна гра для спраглих грошей та влади?
Зрештою, що пішло не так? Знайомство із
постреволюційним життям у Єгипті, Тунісі та
Ємені – не просто шанс побачити знайомі
проблеми та замислитися над спільними
розчаруваннями. Це спосіб подивитися на
суспільства, які мали набагато гірші, ніж ми,
умови для спротиву. Утім, вони таки пов-
стали, не змирилися, не залишили вулиць і
намагаються й далі контролювати тих, кого
привели до влади. Це шанс побачити, як
громадяни зуміли об'єднатися не довко-
ла постатей, а ідей, шанс надихнутися і
переосмислити те, що видається даниною.
Програма «Арабська весна» на фестивалі
Docudays UA – це можливість поглянути на
себе з боку, простежити, як люди вчаться
бути відповідальними громадянами, і зро-
зуміти, що революція – не подія, а процес,
який залежить від кожного.

Nataliya Gumenyuk
*independent journalist specializing
in foreign affairs*

While politicians and diplomats from
the West and East are trying to assess
geopolitical challenges that the Arab Spring
has posed; and while international media
are analyzing the risks to global security, for
Ukrainians it's essential to look at the Arab
Uprising from a different perspective. All the
post-socialist societies are still reflecting on
the transitions they have experienced since the
fall of the Berlin Wall, the velvet revolutions
in Eastern Europe and the popular uprisings
in post-Soviet countries. The questions asked
by Arabs today are still relevant for us. Why
doesn't democracy come right after the dictator
is gone? Can human rights and freedom replace
a piece of bread? What brings more security:
chaos during the time of change, or totalitarian
police surveillance? Isn't politics a dirty game
for those thirsty for money and power? Are
fights in Parliament more efficient than 'the
rule of a strong hand'? And finally, what went
wrong? By learning more about the post-Arab
Spring developments in Egypt, Tunisia, Yemen,
the Ukrainian audience has a chance not just to
note the similarities and share the disappoint-
ments. It's a way of seeing how those societies
in which preconditions for civic uprising were
more critical and limited managed to stand up,
and found the strength not just to go out on
the streets, but not to give up and to demand
accountability from those they had brought to
power. It's an opportunity to be inspired once
again, and re-evaluate what we had already tak-
en for granted. The *Arab Spring* program during
the Docudays UA film festival is an opportunity
to see ourselves from a distance, to see how
other societies learn to be mature and respon-
sible, and that a revolution is not an event but
a process.

АРАБСЬКА ВЕСНА
ARAB SPRING

Завтра було краще /
It Was Better Tomorrow /
Ya man aach

Tunis / Tunisia / 2012 / 74'

Фільм «Завтра було краще» стежить за долею безпритульної жінки Аїди крізь призму хаосу революції. Вона мріє про нове життя й не хоче озиратися назад. Більшість часу Аїда зайнята переїздами з одного бідного району до іншого. Вона не зважає на всі ті історичні події, що розгортаються навколо неї, адже має непереборне бажання – знайти дах над головою для себе та дітей. Вона переконана, що вихід мусить бути – і все завдяки революції. «Завтра було краще» зображує незвичайну подорож цієї сміливої, аж до зухвалості, жінки в той час, коли в країні відбуваються революційні перетворення.

Through the hubbub of a revolution, *Ya man aach* follows Aida, a Tunisian woman who has to rebuild her entire life and who does not wish to look back. She spends her time moving from one poor neighbourhood to another. Driven by the will to find a roof over her head and for her children, she takes no notice of the historical events taking place around her. Her only goal is to find a way out, and she is convinced that the revolution is a blessing. *Ya man aach* shows the atypical journey of this brazen and bold woman in the intense interval of a country's revolution.

Режисер / Director:

Хінде Бужемаа / Hinde Boujema

Виробництво / Production:

CINETELEFILMS, Habib Attia, 23, Rue d'Andalousie - Borj Baccouche 2080 l'Ariana Tunisie, +216 70 731 985, cinetelefilms@cinetelefilms.net, www.cinetelefilms.net

Дистрибуція / Sales:

FilmDelights/Austria, Christa Auderlitzky, Lindengasse 25/10 1070 Wien, auderlitzky@filmDelights.com, www.filmDelights.com

Нагороди та фестивалі (вибрано) /

Awards and Selection (selected):

2012 – нагорода за найкращу режисуру на Дубайському КФ; найкращий документальний фільм на Douz Doc Days; 69-й Венеційський МКФ; Стокгольмський КФ / 2012 – Best Director at Dubai FF; Best Documentary at Douz Doc Days; 69th Venice IFF; Stockholm FF

Хінде Бужемаа закінчила Інститут економіки у Брюсселі зі спеціальності «маркетинг», згодом вивчала сценарне мистецтво в Educatel-Paris. Брала участь у написанні сценаріїв до кількох художніх фільмів у Тунісі. Перший короткометражний фільм зняла 2008 року. Сценарій до художнього фільму «Нижче від раю» було відібрано для участі в навчальних програмах MEDA FILM DEVELOPMENT та SUD ECRITURE. Режисер рекламних роликів для Карфагенського кінофестивалю у 2008 та 2010 роках.

Hinde Boujema graduated in marketing from the Institut Economique de Bruxelles, and studied screenwriting with Educatel-Paris. She then contributed to the scripts of several Tunisian feature films. She directed her first short film in 2008. She entered her feature film script *Below Paradise* in the MEDA FILM DEVELOPMENT and SUD ECRITURE training programs. She directed the promotional films for the Carthage Film Festival in 2008 and 2010.

Режисер / Director:

Петр Лом / Petr Lom

Виробництво / Production:

Piraya Film AS, Torstein Grude

Дистрибуція / Sales:

Kudos Family Distribution, Bjarte Mørner Tveit,

+4740870587, Bjarte@kudosfamily.com,

www.kudosfamily.com

Нагороди та фестивали (вибране) /

Awards and Selection (selected):

2012 – нагорода журі за найкращий документальний фільм на МКФ у Гонконгу; МКФ у Роттердамі /

2012 – Jury Prize, Documentary Competition at Hong Kong IFF; Rotterdam IFF

Петр Лом народився 1968 року в Празі, виріс у Канаді. Захистив кандидатську дисертацію з політичної філософії в Гарвардському університеті. Однак 2003 року відмовився від кар'єри науковця, щоб цілком присвятити себе зйомкам документального кіно зі спеціалізацією на захисті прав людини.

Фільмографія: Викрадення нареченої у Киргизстані (2004), На канаті (2007), Листи до президента (2009), Назад на площу (2012)

Petr Lom was born in Prague in 1968, and grew up in Canada. A former academic with a Ph.D. in political philosophy from Harvard, he gave up his university career in 2003 to become a full-time documentary filmmaker, specializing in human rights subjects.

Filmography: Bride Kidnapping in Kyrgyzstan (2004), On a Tightrope (2007), Letters to the President (2009), Back to the Square (2012)

**АРАБСЬКА ВЕСНА
ARAB SPRING**

Назад на площу / Back to the Square

Норвегія, Канада / Norway, Canada / 2012/ 83' / HD

Минув рік від ейфорії площі Тахрір та падіння режиму Мубарака, однак кінця єгипетської революції досі не видно. Чимало людей і далі потерпають від жорстокості уряду. Більш ніж 12 тисяч повстанців були заарештовані військовими і таємною поліцією: їх віддали під трибунал, а часто й катували. Разом із режисером фільму «Назад на площу» ми стежимо за долею п'ятох людей, котрі постраждали від рук постреволуційного військового режиму. Навіть після перевороту новий уряд вдається до насильства й залякувань, так само, як і за часів Мубарака. Творчу команду стрічки «Назад на площу», що почала зйомки на початку революції в січні, надихнула небачена доти Арабська весна. Однак через рік ми обурені щоденним порушенням основних прав людини в Єгипті.

One year after the euphoria of Tahrir Square and Mubarak's fall, Egypt's revolution remains incomplete: many continue to suffer from state-inflicted cruelty. More than 12,000 protesters have been arrested by the army and secret police, sentenced by summary military tribunals, and often tortured. *Back to the Square* follows five people who have suffered injustice at the hands of the current post-revolutionary military regime. It shows how the systematic use of violence and fear by Mubarak's regime has continued essentially unchanged after the revolution. Shooting in Egypt since the very beginning of the revolution in January, the creative team of *Back to the Square* has been inspired by this unprecedented Arab Spring. One year later, we are outraged by daily stories of ongoing basic human rights violations in Egypt.

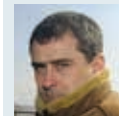
АРАБСЬКА ВЕСНА
ARAB SPRING

Революціонер із примусу /
The Reluctant Revolutionary

Велика Британія / UK / 2012 / 69' / HDV

«Революціонер із примусу» – це портрет Ємену часів початку революції. Режисер дивиться на світ очима Каїса, який сумнівається в доцільності таких перетворень, розмірковуючи про втрати, гнів та надію, що стали незмінними супутниками революційних змін. У цій документальній стрічці, зйомки якої велися цілий рік, відображена напруга, що висіла в повітрі вже за три місяці до початку заворушень у Ємені. Люди виступили на знак протесту проти диктатури Алі Абдулли Салеха, яка тривала три роки. На роль головного персонажа режисер Шон МакАллістер обрав напозір скромного Каїса, котрий виявився справжнім героєм. Він не з чуток знає про події, що розгортаються довкола і саме завдяки цьому стають зрозумілішими й ближчими для глядача.

The Reluctant Revolutionary is an intimate portrait of Yemen as the revolution unfolds, told through the eyes of Kais, an intelligent if ambivalent commentator on the changing times in Yemen, offering poignant moments of reflection, loss, anger and hope on the unknown road to revolution and change. Filmed over a period of one year, this documentary reveals the tension that was already present in Yemen three months prior to the first protests – a result of thirty-three years of Ali Abdullah Saleh's dictatorship. Director Sean McAllister takes a seemingly unobtrusive protagonist and turns him into a genuine hero who experiences his country's revolution at first hand and, in doing so, makes events tangible for the viewer.

Режисер / Director:
Шон МакАллістер / Sean McAllister
Виробництво та дистрибуція /
Production and Sales:
Tenfoot Films Ltd, 87 Athlone Road, SW2
2DU London, UK, +44 7800558256, elhum@
postcodefilms.com / films@seanmcallister.com,
www.seanmcallister.com

Нагороди та фестивалі (вибрано) /
Awards and Selection (selected):
2012 – спеціальний приз журі на Міжнародному арт-хаусному кінофестивалі в Батумі; приз глядацьких симпатій на EBS МДКФ; Берлінале МКФ; Hot Docs МДКФ; IDFA; Шеф-фільдський МКФ; Traverse City KF / 2012 – Special Jury Prize at Batumi International Art-House Film Festival; Audience Award at EBS IDF; Berlinale IFF; Hot Docs IDFF; IDFA; Sheffield FF; Traverse City FF

Шон МакАллістер народився в Кінгстон-і-апон-Халлі в Англії 1965 року. У шістнадцять років він покинув школу, працював на кількох фабриках на півночі країни й незабаром вступив до Національної школи кіно та телебачення у Біконсфілді, яку закінчив 1996 року. Здобув кілька нагород за свої телевізійні документальні фільми і 2000 року заснував власну продюсерську компанію Tenfoot Films. *Фільмографія: Працюючи на ворога (1997), Охоронці (1998), Осілі (2000), Янгол з Хала (2001), Лібераче з Багдада (2008), Японія: історія любові та ненависті (2008), Революціонер із примусу (2012)*

Sean McAllister was born in Kingston-upon-Hull in England in 1965. Leaving school at the age of sixteen, he worked in a number of factories in the north of England before attending the National Film and Television School in Beaconsfield, graduating in 1996. After several award-winning television documentaries, he founded his own production company, Tenfoot Films, in the year 2000. *Filmography: Working for the Enemy (1997), The Minders (1998), Settlers (2000), Hull's Angel (2001), The Liberator of Baghdad (2008), Japan: A Story of Love and Hate (2008), The Reluctant Revolutionary (2012)*

OLEKSANDR DOVZHENKO

NATIONAL FILM CENTRE

The biggest film archive of feature, documentary and animation films in Ukraine

Collection containing over 6 000 films produced since 1909

Film preservation and restoration

Est. 1994

T. +380 44 201 65 09
F. +380 44 201 65 47
Vasylkivska str. 1, Kyiv 03040 Ukraine

info@dovzhenkocentre.org
dovzhenkocentre.org

 /DOVZHENKO.CENTRE

DOCU DAYS UA

Завтра свято / Tomorrow Is a Holiday	73
Стіна / The Wall.....	74
Дах / The Roof	75
Щаблі демократії / Levels of Democracy	76
Прощавай, кіно! / A Farewell to Cinema	77

ПРОЩАВАЙ, КІНО!

КРИТИЧНА ШКОЛА УКРАЇНСЬКОЇ ДОКУМЕНТАЛІСТИКИ, 1987–1995

A FAREWELL TO CINEMA.

THE CRITICAL SCHOOL OF UKRAINIAN DOCUMENTARY FILM, 1987–1995

Олексій Радинський
*медіа-активіст, кінознавець,
редактор української версії журналу
«Політична критика»*

Oleksiy Radynsky
*media activist, film critic,
editor of Political Critique
(Ukrainian edition)*

Перебудова та перші роки незалежності були унікальним періодом в історії українського документального кіно. Поступове зняття цензурних заборон у цій сфері спричинило хвилю критичної кінопубліцистики. Українська документалістика, що протягом майже всієї своєї історії була обмежена до функцій пропаганди та обслуговування ідеологічних замовлень, перетворилася на ефективне знаряддя соціальної критики. Документальні та хронікальні стрічки, як і раніше, часто демонструвалися в кінотеатрах перед «основними», художніми фільмами, але замість ритуальних репортажів про досягнення народного господарства глядачі бачили гостру й дедалі більш радикальну критику наявного стану речей. Автори документальних фільмів усе частіше зверталися до таких тем, як неефективність радянського державного устрою, становище виключених категорій громадян СРСР, катастрофа на ЧАЕС, Голодомор, масові демократичні рухи. Оскільки установка на «перебудову» та «гласність» відтепер була офіційною державною політикою, виникла парадоксальна ситуація: дедалі жорсткіша критика радянського устрою створювалась у рамках державної системи кіновиробництва. Фактично почалося формування демократичної публічної сфери у вигляді громадських мас-медіа, фінансованих державою та спрямованих на відкрити критику суспільних негараздів. Ця модель проіснувала недовго: разом із занепадом СРСР практично зникає запит на критику новоствореного державного устрою в форматі документалістики, кінохроніки та кінопубліцистики. Шляхом відмови від державної підтримки виробництва документальних і хронікальних фільмів українська влада позбавила суспільство одного з демократичних інструментів громадянського впливу та контролю над політичними й суспільними процесами. У середині 1990-х років створення неігрового кіно в Україні майже припинилося. Документом цього процесу є фільм Ізраїля Гольдштейна «Прощавай, кіно!», що дав назву всій програмі української критичної документалістики.

The process of 'perestroika' before the disintegration of the USSR and the first years of independence were unique in the history of Ukrainian documentary film. The gradual lifting of censorship in this area gave birth to a wave of critical film journalism. Ukrainian documentary film, which through most of its history had been forced to carry out propaganda functions and serve ideological orders, now turned into an effective tool for social criticism. Documentaries were still quite often shown in cinemas before the main feature, but instead of ritual reports about the accomplishments of the 'people's economy', viewers saw sharp and gradually increasingly radical criticism of the current state of affairs. Documentary filmmakers were turning more and more often to such topics as the inefficiency of the Soviet state system, the lives of excluded categories of people in the USSR, the Chernobyl catastrophe, the Great Famine (Holodomor), and mass democratic movements. Now that the ideas of 'perestroika' and 'glasnost' were official policy, a paradoxical situation occurred: the criticism of the Soviet system, that was becoming harsher every day, was being created within the Soviet system of film production itself. In effect, a democratic public sphere was being created in the form of public mass media, financed by the state and aimed at an open criticism of the social problems. This model didn't live long though: together with the collapse of the USSR, the demand for criticism of the newly created state system in the form of documentaries, film chronicles and film journalism practically disappeared. By canceling state support of documentary and chronicle film production, the Ukrainian authorities virtually deprived the people of a democratic tool for influencing and controlling political and social processes in the country. In the middle of the 1990s, production of non-fiction films practically ceased in Ukraine. This process is documented in Israel Goldstein's film *A Farewell to Cinema*, which gave its name to the entire program of Ukrainian critical documentary film.

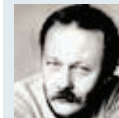
ПРОЩАВАЙ, КІНО!
A FAREWELL TO CINEMA

Завтра свято / Tomorrow Is a Holiday

УРСР / UkrSSR / 1987 / 20'

Дебютний фільм режисера Сергія Буковського, створений на Українській студії хронікально-документальних фільмів, поклав початок новій, критичній хвилі українського неігрового кіно. Отримавши замовлення зняти нарис на, здавалося б, невдячну та безнадійно заяложену радянською пропагандою тему – життя провінційної птахофабрики – Буковський несподівано створив документальний фільм про глибоку соціальну кризу в радянському суспільстві. Замість типової репрезентації соціалістичної праці у фільмі показано буденну безвихідну ситуацію радянських жінок-робітниць, чий соціальний статус позбавляє їх будь-яких життєвих перспектив. Стрічка ледь не потрапила на полицю, її екранну долю врятувала конфліктна комісія Спілки кінематографістів у Москві. Вийшовши на екрани, фільм здобув гран-прі кінофестивалю «Молодість» та кілька призів на міжнародних кінофестивалях.

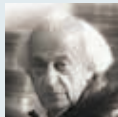
The debut film by Serhiy Bukovsky, created at the Ukrainian documentary film studio, gave birth to a new critical wave of Ukrainian non-fiction films. Having received a request to create a film with a seemingly hopeless topic, which has long been overused by Soviet propaganda – the life of a provincial poultry plant – Bukovsky unexpectedly created a film about the deep social crisis of Soviet society. Instead of the typical presentation of socialist work, the film demonstrates the day-to-day dead-end lives of Soviet working women, whose social status strips them of any prospects for a better life. The film risked being put on the shelf and forgotten about, but it was saved by the mediation committee of the Filmmakers' Union in Moscow. Having hit the screens, the film won the top award at the Molodist Film Festival, as well as several international film festival awards.

Режисер / Director:
Сергій Буковський / Serhiy Bukovsky
Виробництво / Production:
Українська студія хронікально-документальних фільмів /
Ukrainian News and Documentary Film Studio

Сергій Буковський народився 1959 року. Режисер неігрового кіно, автор понад 30 документальних фільмів, серед яких – «Завтра свято» (1987), «Дах» (1989), «Знак тире» (1992), «На Берлін!» (1995), «Війна. Український рахунок» (2002), *Spell Your Name* (2006), «Живі» (2008).

Serhiy Bukovsky was born in 1959. He is non-fiction film director, maker of more than 30 documentary films, including *Tomorrow Is a Holiday* (1987), *The Roof* (1989), *The Dash Sign* (1992), *To Berlin!* (1995), *The War. Ukrainian Count* (2002), *Spell Your Name* (2006), *The Living* (2008).

Режисер / Director:
Ізраїль Гольдштейн / Israel Goldstein
Виробництво / Production:
Українська студія хронікально-
документальних фільмів /
Ukrainian News and Documentary Film Studio

Ізраїль Гольдштейн народився 1918 року. Український радянський оператор і режисер, автор понад 100 документальних і хронікальних фільмів. Фронтний кінооператор, учасник Сталінградської битви. Серед його фільмів – «Стіна» (1988), «Бабин Яр» (1989), «Крик птаха» (1990), «Листок із записної книжки» (1993), «Прощавай, кіно!» (1995).

Israel Goldstein was born in 1918. He is Ukrainian/Soviet cameraman and film director, maker of over 100 documentary films. Frontline cameraman, participant in the Battle of Stalingrad. His films include *The Wall* (1988), *Babyn Yar* (1989), *The Cry of a Bird* (1990), *A Leaf of the Notebook* (1993), *A Farewell to Cinema* (1995).

ПРОЩАВАЙ, КІНО! A FAREWELL TO CINEMA

Стіна / The Wall

УРСР / UkrSSR / 1988 / 20'

Київські художники Ада Рибачук та Володимир Мельниченко більше десяти років працювали над проектом Парку пам'яті на Байковій горі в Києві. Поряд із всевітньо відомою будівлею залів прощання київського крематорію (у співпраці з архітектором Авраамом Мілецьким) Рибачук і Мельниченко створили Стіну пам'яті – серію монументальних авторських рельєфів розміром понад 2000 квадратних метрів, що представляли різноманітні ключові трагічні події з історії людства. Ця стіна мала стати центральним елементом Парку пам'яті – неоавангардистського твору мистецтва, який задумали Рибачук та Мельниченко. Однак на початку 1982 року місцева влада прийняла рішення припинити роботу над Стіною і залити бетоном кількесот квадратних метрів готових рельєфів. Це рішення призвело до одного з наймасштабніших актів художньої цензури в СРСР. Фільм Ізраїля Гольдштейна став першим публічним виступом на підтримку художників, котрі тривалий час боролися за відновлення своєї багаторічної роботи.

For over ten years, Kyiv artists Ada Rybachuk and Volodymyr Melnychenko have been working on the project of the Park of Memory at Baykovy Hill in Kyiv. Next to the world-famous building of the Halls of Farewell at Kyiv crematorium (in cooperation with the architect Avraam Miletsky), Rybachuk and Melnychenko created the Wall of Memory project – a series of monumental unique sculptures over 2000 square meters in size which represented various key tragedies from the history of mankind. This wall was intended to be the central element of the Park of Memory – a neo-avant-garde art piece, devised by Rybachuk and Melnychenko. However, at the beginning of 1982, the local authorities decided to cancel the work on the Wall, and to pour concrete over several hundred square meters of ready sculptures. This decision was one of the largest-scale acts of art censorship in the USSR. Israel Goldstein's film was the first public act of support for the artists, who for years have been fighting for the restoration of their long-term project.

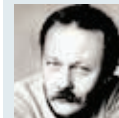
ПРОЩАВАЙ, КІНО!
A FAREWELL TO CINEMA

Дах / The Roof

УРСР / UkrSSR / 1989 / 20'

Фільм, знятий у притулку для людей з обмеженими можливостями, що розташований у волинському монастирі, – один із найжорсткіших документів занепаду радянської соціальної сфери наприкінці «перебудови». «Дах» Сергія Буковського балансує між двома оповідями про життя цього притулку для людей, виключених із «нормального» радянського життя: опікунки, що пишається своїми щоденними «добрими ділами», та підопічної закладу, яка демонструє знімальній групі нелюдські умови життя місцевих мешканців. Завдяки винятковій точності спостережень та цілковитому зануренню кінокамери в життя притулку Буковському вдалося перетворити свій фільм на узагальнений образ руйнування соціальної держави, котре лише посилилося після занепаду СРСР.

Filmed at a shelter for disabled people in a local monastery in Western Ukraine (Volyn), this is one of the most brutal documentations of decline in the Soviet social sphere at the end of 'perestroika'. *The Roof* by Serhiy Bukovsky balances between the stories of two people in this shelter who have been excluded from 'normal' Soviet life – a warden, who is proud of her daily 'good deeds'; and a patient in the shelter, who shows the film crew the residents' inhumane living conditions. Thanks to the exceptional accuracy of observation and the complete immersion of the camera into the life of the shelter, Bukovsky was able to turn his film into a general image of the disintegration of the social state, which only worsened after the collapse of the USSR.

Режисер / Director:
Сергій Буковський / Serhiy Bukovsky
Виробництво / Production:
Українська студія хронікально-документальних фільмів /
Ukrainian News and Documentary Film Studio

Сергій Буковський народився 1959 року. Режисер неігрового кіно, автор понад 30 документальних фільмів, серед яких – «Завтра свято» (1987), «Дах» (1989), «Знак тире» (1992), «На Берлін!» (1995), «Війна. Український рахунок» (2002), *Spell Your Name* (2006), «Живі» (2008).

Serhiy Bukovsky was born in 1959. He is non-fiction film director, maker of more than 30 documentary films, including *Tomorrow Is a Holiday* (1987), *The Roof* (1989), *The Dash Sign* (1992), *To Berlin!* (1995), *The War. Ukrainian Count* (2002), *Spell Your Name* (2006), *The Living* (2008).

Режисер / Director:
Георгій Шкляревський / Heorhiy Shkliarevskiy

Георгій Шкляревський народився 1937 року. Режисер документальних фільмів. Серед його фільмів – «Мі-кро-фон!» (1989), «Тінь саркофага» (1989), «Щаблі демократії» (1992), «Гайд-парк по-київськи» (1993).

Heorhiy Shkliarevskiy was born in 1937. He is a documentary film director. Among his films – *Mi-cro-phone!* (1989), *Shadow of the Sarcophagus* (1989), *Levels of Democracy* (1992), *Hyde Park, Kyiv Style* (1993).

ПРОЩАВАЙ, КІНО! A FAREWELL TO CINEMA

Щаблі демократії / Levels of Democracy

Україна / Ukraine / 1992 / 20'

Фільм документує різноманітні публічні масові акції, що відбувалися в Києві протягом останніх років «перебудови» та першого року незалежності. Зроблена з матеріалів «кінолітопису», що створювався на Українській студії хронікально-документальних фільмів, стрічка, на перший погляд, являє собою безпристрасний колаж репортерських зйомок, які мають здебільшого історичну цінність. Проте, незалежно від намірів авторів, фільм «Щаблі демократії» віддзеркалює парадокси трансформації українського радянського суспільства на суспільство «незалежне». Перші сцени картини фіксують піднесення демократичних масових рухів у Києві, насамперед Народного руху України та його акцій у публічному просторі, що проходили здебільшого під національними гаслами. Однак протягом 1991 року, одночасно з виникненням незалежної України, ситуація докорінно змінюється – суспільна фрустрація зростає, вуличні акції стають усе більш радикальними та соціально спрямованими, а невдовзі переростають в апатичне незадоволення новим суспільним ладом.

The film documents the various mass public protests that took place in Kyiv during the last years of 'perestroika' and the first year of independence. Made from materials that had been shot at the Ukrainian documentary film studio, at first sight this film seems to be a passionless collage of reportage videos of mostly historical value. However, regardless of the authors' intentions, *Levels of Democracy* is a reflection of the paradoxical transformation of Ukrainian Soviet society into an 'independent' one. The first scenes document the rise of mass democratic protests in Kyiv, principally the People's Movement of Ukraine and its public actions, which were mostly nationalist in nature. However, during 1991, together with the birth of an independent Ukraine, the situation changed drastically – social frustration grew, the street events became more radical and socially motivated, and shortly turned into apathetic anger at the new social order.

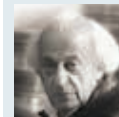
ПРОЩАВАЙ, КІНО! A FAREWELL TO CINEMA

Прощавай, кіно! / A Farewell to Cinema

Україна / Ukraine / 1995 / 30'

Ще недавно режисери документального кіно займалися фільмуванням масових акцій протесту на вулицях українських міст, а тепер самі змушені організувати демонстрації, щоб отримати змогу знімати фільми. Протягом перших років української незалежності виробництво кінохроніки та документальних фільмів скоротилося до мінімуму. Брак фінансування та будь-якої державної підтримки змусили ветерана української документалістики Ізраїля Гольдштейна стверджувати: «Влада не дає нам знімати, бо боїться, що за кількадесять років глядачі наших фільмів могли б запитати: а хто тоді був начальником, що довів людей до такого?» Сьогодні «начальники» добре відомі, але кінематографічних свідчень про наслідки їхньої роботи майже не залишилось. Фільм «Прощавай, кіно!» демонструє, чому так сталося: режисери пішли працювати сторожами, студії було замкнено, фінансування зйомок припинено. Цей фільм – один із найбільш радикальних у жанрі «кіно про кіно»: це кіно про те, як кіно перестало існувати.

Recently documentary filmmakers have been filming mass protests in the streets of Ukrainian cities, and now they themselves have to organize demonstrations in order to receive an opportunity to film. During the first years of Ukrainian independence, the production of chronicle and documentary films was cut to a minimum. The lack of financing or any state support whatsoever drove the veteran of Ukrainian documentary film, Israel Goldstein, to state: "The authorities are preventing us from filming because they are afraid that in several decades, the viewers of our films might ask: who was in power back then? Who put the people in such a state?" Today, the 'authorities' are well-known to everybody, but there is almost no film evidence of the consequences of their work. *A Farewell to Cinema* demonstrates why it happened this way: the filmmakers had to work as doormen, the studios were closed down, film financing was stopped. This film is one of the most radical in the genre 'cinema about cinema: this is a film about the way that cinema ceased to exist.

Режисер / Director:
Ізраїль Гольдштейн / Israel Goldstein
Виробництво / Production:
Українська студія хронікально-документальних фільмів /
Ukrainian News and Documentary Film Studio

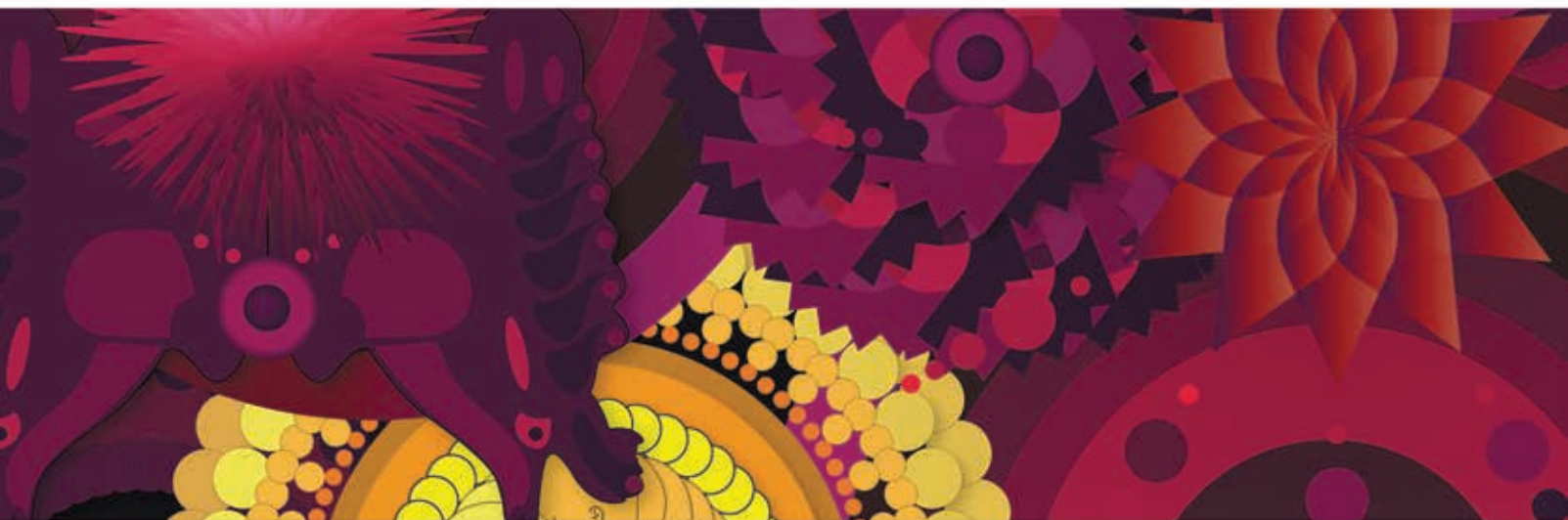
Ізраїль Гольдштейн народився 1918 року. Український радянський оператор і режисер, автор понад 100 документальних і хронікальних фільмів. Фронтний кінооператор, учасник Сталінградської битви. Серед його фільмів – «Стіна» (1988), «Бабин Яр» (1989), «Крик птаха» (1990), «Листок із записної книжки» (1993), «Прощавай, кіно» (1995).

Israel Goldstein was born in 1918. He is Ukrainian/Soviet cameraman and film director, maker of over 100 documentary films. Frontline cameraman, participant in the Battle of Stalingrad. His films include *The Wall* (1988), *Babyn Yar* (1989), *The Cry of a Bird* (1990), *A Leaf of the Notebook* (1993), *A Farewell to Cinema* (1995).

molodist

kyiv international film festival

call for entries!

International competition sections: student film / first short film / first full-length fiction film
National short film competition

Deadline for applications is July 1st, 2013. No entry fee is necessary. Online application / Regulations at:
www.molodist.com
join us at [facebook.com/molodistfest](https://www.facebook.com/molodistfest)

#43 festival
edition

19-27.10.2013
kyiv/ukraine

DOCU DAYS UA

Англійський хірург / The English Surgeon.....	81
Аргентинський урок / Argentinian Lesson.....	82
Бірма ВЖ – репортаж із закритої країни / Burma VJ – Reporting from a Closed Country.....	83
Голосуйте за мене, будь ласка / Please Vote for Me.....	84
Плати й одружуйся / Cash and Marry.....	85
Революція, якої не було / The Revolution That Wasn't.....	86

НАЙКРАЩІ ФІЛЬМИ

D O C U D A Y S U A

T H E B E S T O F

D O C U D A Y S U A

Надія Заварова *кінокритик*

Коли фільму виповнюється десять років, він вступає в нелегку боротьбу з байдужим, але завжди справедливим Часом за право посісти своє місце в історії кіно та пам'яті глядачів. Коли герою документальної стрічки виповнюється десять, він відкриває для себе захопливий навколишній світ. Коли кінофестиваль відзначає десяту річницю, він влаштовує свято та прагне запросити якомога більше гостей (глядачів, кінематографістів), але справжніми почесними гостями цього святкування завжди є фільми, котрі протягом десяти років творили історію кінофоруму. Міжнародний фестиваль документального кіно про права людини Docudays UA до власного дня народження підготував безцінний подарунок кіноманам – програму своїх найкращих кінострічок. У кожного з фільмів програми своя фестивальна доля: хтось переміг, хтось здобув приз глядацьких симпатій, хтось мав честь бути фільмом-відкриттям, комусь аплодували члени журі інших славетних документальних кінофорумів. Немає сенсу специфікувати фестивальні здобутки кінострічок, бо найголовніше те, що їх об'єднує – індивідуальність режисерського стилю та велика увага до людської особистості. Певною мірою кожен фільм програми присвячено проблемі самовизначення людини в сучасному світі та подоланню внутрішніх і зовнішніх проблем, якими сповнене наше життя.

Nadiya Zavarova *film critic*

When a film turns ten, it takes up a difficult struggle with Time, apathetic but always impartial, for the right to take its place in the history of cinema and the memories of the audience. When a character in a documentary turns ten, he discovers an exciting world around him. When a film festival celebrates its tenth anniversary, it organizes a full-blown celebration and strives to invite as many guests as possible, viewers and filmmakers. However, the real Guests of Honor at this celebration are always the films, the ones that for ten years have made up the history of the Film Forum. For its anniversary, the Docudays UA International Human Rights Documentary Film Festival has prepared a priceless gift for film fans: the program of its best films. Each film from the program has its own history within the festival: some won, some got the Audience Award, some had the honor of being the Opening Film, some were applauded by jurors at other famous documentary film forums. There is no sense in listing the achievements in festivals of these films, as the main things that unite them are their originality of direction and their close attention to the human personality. To a certain extent, each film on the program is dedicated to the problem of a person's self-identification in the modern world, and overcoming the inner and outer problems that our lives are full of.

НАЙКРАЩІ ФІЛЬМИ DOCUDAYS UA
THE BEST OF DOCUDAYS UA

Англійський хірург / The English Surgeon

Велика Британія, Україна / UK, Ukraine / 2007 / 93' / HD

Як це – бути хірургом від Бога і водночас боротися із власною людською натурою? Як це – спробувати врятувати життя і не спромогтися? Ця стрічка, знята в українській лікарні, переповненій зневіреними пацієнтами і саморобним обладнанням, є особистим портретом нейрохірурга Генрі Марша. Він щодня змушений давати собі раду у взаєминах із пацієнтом. «Це наче продати душу дияволу. Але що тут вдієш? У мого маленького сина була пухлина мозку. Я був ладен на все заради його порятунку. Просто не можу відвернутися від людей, котрі також благають про це». У фільмі «Англійський хірург» порушені болючі моральні та етичні питання, а музика Ніка Кейва та Воррена Елліса тільки посилює враження від перегляду.

What is it like to have God-like surgical powers, yet to struggle against your own humanity? What's it like to try and save a life, and yet to fail? Shot in a Ukrainian hospital full of desperate patients and makeshift equipment, this film is an intimate portrait of neurosurgeon Henry Marsh as he wrestles with the dilemmas of the doctor-patient relationship. "It's like selling your soul to the devil, but what can you do? My baby son had a brain tumor and I was desperate for someone to help me. I simply can't walk away from that need in others." With an original soundtrack by Nick Cave and Warren Ellis, *The English Surgeon* openly confronts moral and ethical issues.

Режисер / Director:

Джеффри Сміт / Geoffrey Smith

Виробництво / Production:

Geoffrey Smith, Eyeline Films, 23 Sussex Rd, Watford, WD24 5HL, Herts, UK, 44 7957 855787, geoffrey@eyelinefilms.co.uk, www.theenglishsurgeon.com

Дистрибуція / Sales:

Roco Films, Annie Roney, 80 Liberty Ship Way, Suite 5, Sausalito, CA 94965, USA, 1 415 332 6471, annie@rocofilms.com, www.rocofilms.com

Нагороди та фестивалі (вибране) /

Awards and festivals (selected):

2007 – приз глядацьких симпатій на Шеффілдському МФДК; 2008 – найкращий документальний фільм на Hot Docs МФДК; найкращий документальний фільм на Silverdocs ДФ; найкращий документальний фільм на Expression En Corto; 2009 – приз глядацьких симпатій на Docudays UA; 2010 – Нагорода «Еммі» / 2007 – Audience Award at Sheffield IDFF; 2008 – Best International Feature Documentary at Hot Docs IDFF; Best International Feature Documentary at Silverdocs DF; Best International Feature Documentary at Expression En Corto; 2009 – Audience Award at Docudays UA; 2010 – Emmy Award

Джеффри Сміт народився в Мельбурні (Австралія). Володар численних нагород, автор понад двадцяти двох стрічок на замовлення всіх провідних британських телекомпаній. Джеффри Сміт також веде семінари в усьому світі, він викладав у літній школі Міжнародного фестивалю документального кіно в Амстердамі (IDFA), крім того, виступає консультантом з виробництва документального кіно в Шотландії та експертом з виробництва повнометражних документальних стрічок. *Фільмографія: Шукаючи вбивцю (1987), Нова ладина (1999), Ковток життя (2000), Рятівник життя (2000), Обережно, бомба ще не вибухнула! (2001), Справжнє життя: Історія батька (2002), Твоє життя у їхніх руках (2004), Англійський хірург (2007), Імовірно винний (2009)*

Geoffrey Smith was born in Melbourne, Australia. The winner of numerous awards, he has made over twenty films for all the major UK broadcasters. Geoffrey's feature documentary In addition to film-making, Geoffrey has taught master classes all over the world, was a tutor at the IDFA summer school, and is also a consultant for documentary production in Scotland and an editorial consultant on a variety of feature-length documentaries. *Filmography: Searching for a Killer (1987), The New Man (1999), Breath of Life (2000), The Life Saver (2000), Danger Unexploded Bomb! (2001), Real Life: A Father's Story (2002), Your Life in Their Hands (2004), The English Surgeon (2007), Presumed Guilty (2009)*

Режисер / Director:

Войцех Староń / Wojciech Staroń

Виробництво / Production:

Staroń Film / TVP1

Дистрибуція / Sales:

TVP S.A. 17, J.P. ul. Woronicza, 00-999 Warsaw, Poland, tel: /48 22/547 6139, fax: /48 22/547 7583, sales@tvp.pl, www.international.tvp.pl

Нагороди (вибране) / Awards (selected):

2011 – гран-прі та нагорода за найкращу операторську роботу на 46-му Краківському КФ; Silver Dove на DOK Leipzig МФДАФ; найкраща режисура на Festival dei Popoli; 2012 – гран-прі Let's CEE ДКФ; гран-прі Docudays UA / 2011 – Grand Prix and Best Cinematography Prize at the 46th Krakow FF; Silver Dove at the DOK Leipzig IDAF; Best Director Prize at the Festival dei Popoli; 2012 – Grand Prix of the Let's CEE DFF; Grand Prix of the Docudays UA

Войцех Староń народився 1973 року в Польщі. Закінчив відділення операторського мистецтва Національної кіношколи в Лодзі. Оператор численних художніх і документальних фільмів, зокрема, «Площа Спасителя» Йоанни Кос-Краузе та Кшиштофа Краузе, «Шість тижнів» Марціна Яноса Кравчика, «Горілчанний завод» Єжи Слядковського. Володар «Срібного ведмедя» за операторську роботу у фільмі El Premio Паули Маркович на Берлінале 2011 року. Член Європейської кіноакадемії та Польського товариства кінематографістів.
Фільмографія: Час тривання (1998), Сибірський урок (1998), El Misionero (2000), Babilon.pl (2004), На хвилю (2005), Пані Нікіфор (2005), У бік світу (2007), Аргентинський урок (2011)

Wojciech Staroń was born in 1973 in Poland. He graduated from the Cinematography Department of the National Film School in Łódź. Cinematographer of numerous feature and documentary films, such as *Savior's Square* by Joanna Kos-Krauze and Krzysztof Krauze, *Six Weeks* by Marcin Janos Krawczyk, *Vodka Factory* by Jerzy Śladkowski, and *El Premio* by Paula Markovitch – the one that earned him the Silver Bear for the Best Cinematography at the Berlinale 2011. Staroń is a member of the European Film Academy and the Polish Society of Cinematographers (PSC), an association of feature filmmakers.

Filmography: *Time of Duration* (1998), *Siberian Lesson* (1998), *El Misionero* (2000), *Babilon.pl* (2004), *For a Moment* (2005), *Mrs. Nikifor* (2005), *Towards the World* (2007), *Argentinian Lesson* (2011)

НАЙКРАЩІ ФІЛЬМИ DOCUDAYS UA
THE BEST OF DOCUDAYS UA

**Аргентинський урок / Argentinian Lesson /
Argentyńska lekcja**

Польща / Poland / 2011 / 61' / 35 mm

Візуальна естетика цієї документальної стрічки, її ритм, композиція та стиль оповіді подібні до художнього фільму. Це історія восьми-дев'ятирічного хлопчика, який поволі адаптується у незвичному культурному середовищі. Головним героєм фільму є син режисера, який переїздить із Польщі до Аргентини разом зі своєю матір'ю, вчителькою польської мови. Відтепер Янек ходить до нової, аргентинської школи, скрізь звучить мова, якої він досі ніколи не чув. Незабаром він затоваришував із 11-річною Марсією. Дівчинка сама ще дитина, але вже змушена дбати про свою родину. Ця дружба і нове оточення змінюють Янека.

The film's visual aesthetics, its rhythm and composition parallel the narration of a fiction film, while it shows a process of slow integration of a boy of 8 or 9 into a completely strange cultural environment. The main character is the director's son Janek, who comes to Argentina from Poland with his mother, a teacher of Polish. He goes to a new, Argentinian school, where he is surrounded by a language he has never heard before. Slowly, he befriends an 11-year-old Marcia, who although a child herself, has to take care of her family's existence. This friendship and the new environment change Janek.

НАЙКРАЩІ ФІЛЬМИ DOCUDAYS UA
THE BEST OF DOCUDAYS UA

Бірма ВЖ – репортаж із закритої країни /
Burma VJ – Reporting from a Closed Country

Данія / Denmark / 2008 / 84' / HDCAM SR

Озброєні маленькими камерами, відеожурналісти (ВЖ) у Бірмі є таємними агентами, які передають новини з цієї закритої країни, незважаючи на загрозу ув'язнення і тортур. Їхній матеріал незаконно переганяють із Бірми і транслюють через супутник. 27-річний «Джосуа» стає тактичним лідером групи репортерів, коли у вересні 2007 року буддистські ченці піднімають повстання. Іноземним тележурналістам перебувати у країні заборонено, тож усі надії покладаються на Джосуа та його команду. Саме завдяки їм увесь світ з екранів телевізорів дізнається про цю революцію. Урядова розвідка розуміє, що камера має надзвичайну силу, тож головною мішенню влади стають саме відеожурналісти.

Armed with small handycams, undercover Video Journalists (VJs) in Burma keep up the flow of news from their closed country, despite risking torture and life in jail. Their material is smuggled out of Burma and broadcast back via satellite. Joshua, age 27, becomes the tactical leader of a group of reporters, as Buddhist monks in September 2007 lead a massive uprising. Foreign TV crews are banned from the country, so it's left to Joshua and his crew to keep the revolution alive on TV screens all over the world. As government intelligence understands the power of the camera, the VJs become their prime target.

Режисер / Director:
Андерс Естерґорд / Anders Østergaard
Виробництво / Production:
Magic Hour Films, Lise Lense-Møller
Дистрибуція / Sales:
First Hand Films World Sales, Esther van Messel,
+41 44 312 2060, Fritz Heeb Weg 5,
8050 Zürich Switzerland,
esther.van.messel@firsthandfilms.com,
www.firsthandfilms.com

Нагороди (вибране) / Awards (selected):
2009 – World Cinema Documentary Editing Award на Sundance КФ; міжнародна правозахисна відзнака «Кіно заради миру» на Берлінале; спеціальна нагорода імені Вацлава Гавела на One World МПДКФ; Joris Ivens на IDFA; 2009 – премія Грісона за найкращий документальний кінофільм; номінація на премію «Оскар»; 2010 – переможець конкурсу DOCU/ПРАВО на Docudays UA
2009 – World Cinema Documentary Editing Award at Sundance FF; Cinema for Peace International Human Rights Film Award at Berlinale; The Vaclav Havel Special Award at One World IHRDF; Joris Ivens Award at IDFA; 2009 – Grierson Award for the Best Cinema Documentary; Oscar Nominee; 2010 – winner in DOCU/RIGHT competition at Docudays UA

Андерс Естерґорд народився 1965 року. У 1991 році закінчив Данську школу журналістики. Сценарист і режисер документальних фільмів, лауреат численних міжнародних кінопремій. «Бірма ВЖ» була номінована на премію «Оскар» і здобула рекордну кількість нагород – 51.
Фільмографія: *Повернення в Йоганнесбург* (1996), *Маг* (1999), *Нагальне питання* (2000), *Маларія!* (2001), *Тінтін і я* (2003), *Авангард демократії* (2004), *Gasolin'* (2006), *Бірма ВЖ – репортаж із закритої країни* (2008)

Anders Østergaard was born in 1965 in Copenhagen. He graduated from the Danish School of Journalism in 1991, and has written and directed numerous award-winning documentaries. *Burma VJ* received an Oscar nomination and has taken home a record-breaking number of 51 international awards.

Filmography: *Johannesburg Revisited* (1996), *The Magus* (1999), *A Burning Issue* (2000), *Malaria!* (2001), *Tintin and I* (2003), *The Vanguard of Diplomacy* (2004), *Gasolin'* (2006), *Burma VJ – Reporting from a Closed Country* (2008)

Режисер / Director:

Вейдзюнь Чен / Weijun Chen

Виробництво / Production:

Don Edkins, Steps International, Axeltoiv 12
Bygning C, DK-1609 Copenhagen V, Denmark,
vote@pleasevoteforme.org,
http://pleasevoteforme.org

Нагороди (вибрано) / Awards (selected):

2007 – найкращий документальний фільм на Silverdocs ДФ; Founders Award на Traverse City КФ; 2008 – нагорода журі, Golden Bull на МКФ з прав людини в Бахреїні; номінація на премію «Еммі»; премія Грісона за найзахопливіший документальний фільм / 2007 – Sterling Feature Award at Silverdocs DF; Founders Award at Traverse City FF; 2008 – Jury Award, Golden Bull at Bahrain HRIF; Emmy Award Nominee; Grierson Award for Most Entertaining Documentary

Вейдзюнь Чен, режисер і продюсер документальних фільмів, мешкає у місті Ухань (Китай). Після закінчення факультету журналістики Сичуанського університету 1992 року працював у відділі документальних фільмів регіонального телебачення. Фільм «Голосуйте за мене, будь ласка» є частиною документального проекту «Чому демократія?», котрий здобув понад 15 нагород, зокрема номінацію на премію Грісона та «Еммі».
Фільмографія: Моє життя – моя філософія (1994), Еволюція міста (1999), Краще жити, ніж померти (2003), Голосуйте за мене, будь ласка (2007), Найбільший китайський ресторан у світі (2008), Закон дракона (2011), Освіта, освіта (2012)

Weijun Chen is a documentary director and producer living in Wuhan, China. After graduating in Journalism from Sichuan University in 1992, he joined the Documentary Production Department of the Wuhan regional TV station. *Please Vote for Me* was part of the *Why Democracy?* global documentary project, receiving over 15 awards including a Grierson and an Emmy nomination.

Filmography: My Life Is My Philosophy (1994), The Evolution of the City (1999), To Live Is Better Than To Die (2003), Please Vote For Me (2007), The Biggest Chinese Restaurant in the World (2008), Law of the Dragon (2011), Education, Education (2012)

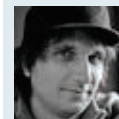
НАЙКРАЦІ ФІЛЬМИ DOCUDAYS UA THE BEST OF DOCUDAYS UA

Голосуйте за мене, будь ласка / Please Vote for Me

Данія, Китай / Denmark, China / 2007 / 55'

Ця стрічка зблизька показує третій клас початкової школи в місті Ухань, що в Центральному Китаї. Тут діти вперше стикаються з демократичними принципами під час експерименту. Троє восьмирічних школярів змагаються за місце старости класу. У ході «передвиборчої кампанії» на них чинять тиск надміру турботливі батьки, для яких ці діти – єдині через державну політику, яку провадить уряд Китаю для контролю кількості населення. Троє головних героїв беруться до справи, використовуючи різноманітні методи: складання стратегії виборчої кампанії, спонукання та передвиборчі обіцянки. Ці школярі поки не залежать від соціальних обмежень, як їхні батьки, тому віддзеркалюють панівні суспільні цінності.

The film zooms in on a third-grade class in a primary school in the city of Wuhan, central China. These schoolchildren have their first encounter with democratic rules through a class experiment. Three eight-year-old children compete for the position of class monitor, influenced by their doting parents, for whom they are their only child – as enforced by state policy. The three main characters take up the challenge in different ways through their campaign strategies, canvassing and election promises. Less self-conscious than their parents, they reflect existing social values more bluntly and honestly than adults.

Режисер / Director:
Атанас Георгиев / Atanas Georgiev
Виробництво / Production:
Ralph Wieser, Sinisha Juricic, Atanas Georgiev,
Mischief Films, Nukleus (Hungary), Tris Film
(Macedonia)
Дистрибуція / Sales:
Autlook Filmsales, Trappelgasse 4/17, 1040
Vienna Austria, +43 720 34 69 34,
welcome@autlookfilms.com,
www.autlookfilms.com

Нагороди та фестивали (вибрано) /
Awards and festivals (selected):
2009 – нагорода Regards Neufs на Visions du
Réal КФ; спеціальний приз журі на ZagrebDox
МДКФ; 2010 – спеціальний приз журі та Пре-
мія імені Андрія Матросова на Docudays UA;
спеціальний приз журі на Makedox Creative
Documentary КФ; Hot Docs МДКФ; DOK
Leipzig МФДАФ /
2009 – Regards Neufs Award at Visions du
Réal FF; Special Jury Award at ZagrebDox IDFF;
2010 – Special Jury Award and Andriy Matrosov
Award at Docudays UA; Special Jury Award at
Makedox Creative Documentary FF; Hot Docs
IDFF; Dok Leipzig IDAF

Атанас Георгиев народився 1977 року в Скопје
(Македонія). У 2000 році закінчив факультет
драматичного мистецтва в Скопје за фахом
«режисер монтажу кінофільмів і телепро-
грам». Протягом своєї кар'єри займався мон-
тажем багатьох художніх, документальних,
короткометражних стрічок та музичних відео.
Наразі працює режисером і редактором, має
власну кіностудію в Скопје. Стрічка «Плати й
одружуйся», яка коштувала режисерові бага-
тьох років важкої праці та емболії легеневої
артерії, здобула велику кількість нагород та
міжнародне визнання.
Фільмографія: Жертвоприношення в селі
Покрайцево (1998), Балканський блюз
(1999–2000), Радість життя (2001), Галасливі
сусіди (2005), Плати й одружуйся (2008)

Atanas Georgiev was born in 1977 in Skopje,
Macedonia. In 2000, he graduated from the
Faculty of Drama Arts in Skopje, Film & TV
Editing Department. During his career he has
edited numerous feature films, documentaries,
shorts and music videos. Now he works as a
director and editor, running his own production
company based in Skopje. The film *Cash & Mar-
ry*, which cost him many years of hard work as
well as a pulmonary embolism, has won many
international awards and recognitions.
Filmography: *Sacrificing in the Village of Pokra-
jcevo* (1998), *Balkan Blue* (1999–2000), *Joy of Life*
(2001), *The Noisy Neighbours* (2005), *Cash and
Marry* (2008)

НАЙКРАЩІ ФІЛЬМИ DOCUDAYS UA THE BEST OF DOCUDAYS UA

Плати й одружуйся / Cash and Marry

Австрія, Хорватія, Македонія, США / Austria, Croatia, Macedonia, US / 2008 / 76' / DVCAM

Марко і Атанас – двоє друзів, життя яких було б солодке, мов яблучний штрудель, коли б не одна невеличка проблемка з документами. Їм потрібні паспорти громадян ЄС, тож вони ладні зробити будь-що – навіть купити собі дружин. У них немає нічого, окрім зухвалості, семи тисяч євро і шаленого бажання знайти жінку своєї мрії – ту, котра за гроші піде до вінця, а потім потусується з ними аж до самого розлучення. Хлопці вирушають в одіссею віденським пеклом – світом іммігрантів. У цій кумедній та зворушливій історії показано, скільки зусиль треба докласти, аби перестрибнути мури євро-союзівської фортеці.

Marko and Atanas are two dudes whose lives would be sweet as strudel but for an annoying little problem with their papers. They need a European passport and they are prepared to do almost anything to get one, including buying a wife. With nothing but their brass necks and 7,000 euros, they set out to find the woman of their dreams – one who will walk them down the aisle and then hang around long enough for the divorce. An odyssey through Vienna's immigrant netherworld, this real-life Green Card is a hilarious and touching insight into what it takes to jump the barriers of Fortress Europe.

Режисер / Director:

Альона Полуніна / Aliona Polunina

Виробництво / Production:

Kuukulgur Film (Estonia), Jaak Kilmi (Яаак Кілмі), +3725640354/+3726177069, jaak@kuukulgur.ee, www.kuukulgur.ee

Дистрибуція / Sales:

Stefan Kloos, Kloos & Co. Medien GmbH, Schlesische Straße 29/30, 10997 Berlin, +49-30-4737 298 10, stefan.kloos@kloosundco.de, www.kloosundco.com

Нагороди / Awards:

2008 – спеціальна відзнака на МДКФ в Іглаві; почесна відзнака на DOK Leipzig МФДФ; 2009 – Російська національна премія «Лаврова гілка»; переможець конкурсу DOCU/ЖИТТЯ на Docudays UA

2008 – Special Mention at Jihlava IDFF; Honorary Mention at DokLeipzig IDAF; 2009 – Laur Russian National Award; 2009 - winner in DOCU/LIFE competition at Docudays UA

Альона Полуніна народилася 1977 року в Росії. Перед тим як почати знімати документальне кіно, навчалася живопису, на початку 2000-х років працювала редактором у глянцевиx виданнях. У 2002 році отримала грант на навчання і вступила на Вищі курси сценаристів та режисерів (майстерня неірного кіно).

Фільмографія: Так, смерть (2004), Святе місце (2006), Фестиваль (2007), Жінки згори (2007), Революція, якої не було (2008), Непалforeва (2013)

Aliona Polunina was born in 1977 in Russia. Before making documentaries she studied painting, and at the beginning of the 2000s she was a copy-editor in glossy and life-style magazines. In 2002 she won an educational grant and was enrolled in the Higher Courses for Script Writers and Producers, department of nonfiction films.

Filmography: Yes, Death (2004), Sacrum (Holy Place) (2006), Festival (2007), Women Above (2007), The Revolution That Wasn't (2008), Nepal Forever (2013)

**НАЙКРАЩІ ФІЛЬМИ DOCUDAYS UA
THE BEST OF DOCUDAYS UA**

**Революція, якої не було /
The Revolution That Wasn't /
Революция, которой не было**

Естонія, Фінляндія / Estonia, Finland / 2008 / 96' / DigiBeta

Дія фільму відбувається 2007-го, за рік до виборів президента Росії. Опозиція мріє про владу. На вулицях проходять акції протесту, і здається, що ось-ось почнеться справжній хаос. Головні герої фільму Анатолій та Андрей – революціонери «зі стажем»: вони обое вже більше 10 років є членами забороненої політичної організації. Але політика у фільмі – лише тло. «Революція, якої не було» – це приватна історія гордині, зради, розчарування і початку нового життя.

It is Russia in 2007, a year before the next presidential elections. The opposition is set to act decisively and to take power. The two central figures, Anatoly and Andrey, are veteran revolutionaries. They have been members of a banned political organization for more than 10 years. Politics, however, only serves as the background to the main action, providing the environment in which the protagonists exist. It's a story of arrogance, betrayal and the start of a new life.

DOCU DAYS UA

Брак доказів / Lack of Evidence	89
Ірландські народні меблі / Irish Folk Furniture	90
Картонна коробка / Paper Box	91
Мадагаскар: подорожні нотатки / Madagascar, a Journey Diary	92
Марсель – король Тервурену / Marcel, King of Tervuren	93
Моя «довга пташка» / The Making of Longbird	94
Раби / Slaves	95

D O C U / A N I M A
D O C U / A N I M A

Вікторія Лещенко *програмний координатор*

Розмови про замордованих у рабстві дітей і вічне почуття провини серед солдатів, реконструкція жорстоких африканських звичаїв, свідчення жертв тероризму – ці теми, на перший погляд, не надто поєднуються з мультиплікацією. Однак саме до них звертаються аніматори для створення яскравого і популярного документального кіно.

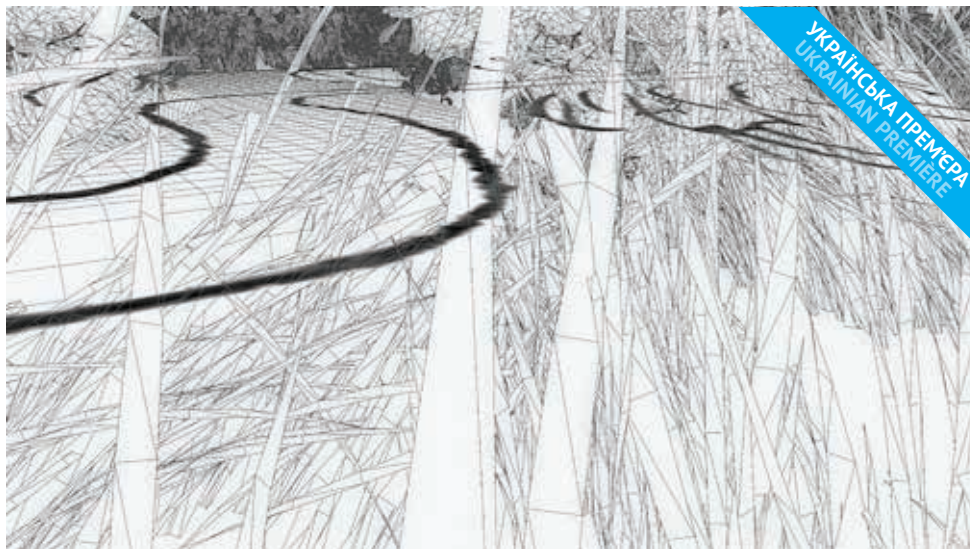
Ще кілька років тому словосполучення «документальна анімація» видавалося оксюмороном. Уже зараз це найактуальніший спосіб оповіді, що увірвався до світу фейсбучних інтелектуалів струменем гострої соціальної критики сьогодення. Більше того, він став перепусткою для самих аніматорів не лише у світ престижних міжнародних кінооглядів, а й до раніше закритого середовища правозахисників та лівих мислителів. Адже сучасна фестивальна спільнота потребує конфліктного соціального кіно не менше, ніж розважального контенту. Слідом за старим лейпцизьким Animadok у крихітному італійському містечку заснують DOCartoon. Реактуалізація травматичних зламів дійсності та захоплення оновленою поетикою пригадування відбуваються на майданчиках найбільш авторитетних анімаційних фестивалів у Лондоні та Аннесі. Стежачи за прогресивними трансформаціями у світі документального кіно, Docudays UA упевнено клікає свій Like. До півторогодинної добірки експериментальних короткометражок DOCU/ANIMA увійшли найкращі та найсвіжіші зразки документальної анімації: призери МКФ у Берліні й Амстердамі, а також Sundance; номінант на премію «Оскар» і хіти правозахисних фестивалів. Запевняємо – ви не відчуєте себе нудьгуючим фейсбуківцем, роздратованим перегляданням одноманітних повідомлень у френдстрічці. Це – справжнє кіно!

Viktoriya Leshchenko *program coordinator*

Talk about children being tortured in slavery and the eternal feeling of guilt among soldiers, reconstructions of brutal African customs, testimonies of terrorism victims – at first glance, none of these topics is very compatible with cartoon animation. However, these are the subjects that animators have been using to create brilliant and popular documentaries.

A couple of years ago, the combination of words 'cartoon animation' seemed to be a tautology in itself. And yet now, it's a very modern way of expression, which burst into the world of Facebook intellectuals with a bright stream of sharp social realist criticism. Moreover, it became a pass for animators themselves, not only into the world of prestigious international festivals, but also into the previously closed world of human rights advocates and left-wing thinkers. The modern festival community needs not only films which are rich in social conflict, but also in entertaining content. Following the old Leipzig Animadok, DOCartoon is being founded in a tiny town in Italy. The reenactment of traumatic true events and admiration of the new poetics of remembrance can be witnessed at the most respected animation festivals in London and Annecy. Following progressive transformations in the world of documentary films, Docudays UA is glad to click its own 'like' button. The 90-minute selection of experimental shorts DOCU/ANIMA includes the best and the latest specimens of documentary animation: winners of International Film Festivals in Berlin and Amsterdam, as well as Sundance; an Oscar nominee, and the favorites of human rights festivals. We assure you, you won't feel like another bored Facebook-user, irritated by reading dull stories on your friend feed. This is real film!

DOCU/ANIMA
DOCU/ANIMA

Брак доказів / Lack of Evidence / Manque de preuves

Австрія, Хорватія, Македонія, США / Austria, Croatia, Macedonia, US / 2008 / 76' / DV CAM

У Нігерії близнюки можуть бути благословенням або прокляттям. Одного дня батько Оскара та його брата, шаман, під час ритуальної церемонії спробував убити обох синів. Оскарові вдалося втекти, але хлопець на власні очі бачив, як помирав його брат. Він покинув країну й опинився у Франції. Там Оскар попросив політичного притулку, але йому відмовили через відсутність доказів...

In Nigeria, twins can be a blessing or a curse. One day, the father of Oscar and his brother, a witch doctor, tried to kill his two sons during a ritual ceremony. Oscar managed to escape, but saw his brother being murdered. Having fled across the country, he succeeded by chance in leaving Nigeria and going into exile in France. In this context he applied for asylum, but his application was refused because he could not produce any proof...

Режисер / Director:

Ха Йон Квон / Hayoun Kwon

Виробництво / Production:

Le Fresnoy, Eric Prigent, 22, rue du Fresnoy
59200 Tourcoing France, 33 3 20 28 38 64,
eprigent@lefresnoy.net, www.lefresnoy.net,
www.panorama13.net

Дистрибуція / Sales:

Le Fresnoy, Natalia Trebik,
ntrebik@lefresnoy.net

Нагороди (вибране) / Awards (selected):

2012 – найкращий документальний фільм в конкурсі короткометражних європейських фільмів на New Horizons МКФ; Prix Scam 2012 de l'œuvre d'art numérique; нагорода Європейського фестивалю медіа-мистецтва; нагорода Ken Burns за найкращий фільм на Ann Arbor КФ; гран-прі на Міжнародному фестивалі експериментального кіно та відео 25 FPS; найкращий документальний фільм на Лілльському МФКФ /

2012 – Best Documentary in European Short Films Competition at New Horizons IFF; Prix Scam 2012 de l'œuvre d'art numérique; EMAF Award at European Media Art Festival; Ken Burns Award for Best of the Festival at Ann Arbor FF; Grand Prix at 25 FPS International Experimental Film and Video Festival; Best Documentary at Lille ISFF

Ха Йон Квон народився 1981 року в Сеулі (Південна Корея). Закінчила школу образотворчого мистецтва в Нанті. Живе і працює в Ліллі (Франція).

Haoun Kwon was born in 1981 in Seoul, South Korea. He graduated from the School of Fine Arts in Nantes, and lives and works in Lille, France.

Режисер / Director:

Тоні Доноґю / Tony Donoghue

Виробництво / Production:

Mayfly Films Limited, Ballinderry, Nenagh,
County Tipperary, Ireland, +353 873269819,
tonydonoghue@gmail.com

Дистрибуція / Sales:

Network Ireland Television, Sadhbh Murphy, 23
South Frederick Street, Dublin 2, Ireland,
+353 6729891, sadhbh@network-irl,
www.network-irl-tv.com

Нагороди та фестивалі (вибране) /

Awards and Selection (selected):

2012 – нагорода журі за найкращий анімаційний фільм на Sundance КФ; приз глядацьких симпатій за експериментальний фільм на Red Rock КФ; Dok Leipzig МФДАФ; МФДФ в Ітлаві / 2012 – Jury Award for Best Animation at Sundance FF; Audience Award for Experimental Film at Red Rock FF; Dok Leipzig IDAFF; Jihlava IDFF

Тоні Доноґю сім років працював у Товаристві урбоекології та Природничому музеї в Лондоні, а згодом перекваліфікувався на кінематографіста. Вивчав анімацію у Школі мистецтв Західного Суррею, а нині сам викладає в Дун-Леаре в Ірландії. Використовує засоби анімації для дослідження сільських традицій та звичаїв. Фільм «Ірландські народні меблі» на кінофестивалі Sundance був відзначений як найкращий короткометражний анімаційний фільм 2013 року.

Фільмографія: Проекції тіла (1996), Фільм з моєї парафії – 6 ферм (2008), Ірландські народні меблі (2012)

Tony Donoghue moved into filmmaking after seven years as a biologist at the Ecological Parks Trust and the Natural History Museum in London, England. He studied animation at West Surrey College of Art and runs the animation course at Dun Laoghaire, Eire. He now uses film and animation to explore rural traditions and ritual. *Irish Folk Furniture* was named best animated short film at the Sundance Film Festival in 2013.

Filmography: Body Projections (1996), A Film from My Parish - 6 Farms (2008), Irish Folk Furniture (2012)

УКРАЇНЬСЬКА ПРЕМ'ЄРА
UKRAINIAN PREMIERE

DOCU/ANIMA
DOCU/ANIMA

Ірландські народні меблі / Irish Folk Furniture

Ірландія / Ireland / 2012 / 9' / HD

В ірландських селах розмальовані вручну меблі часто викликають згадку про скрутні, злиденні часи, які багато хто волів би забути. Саме тому безцінна національна спадщина лежить занехаяна в коморах і на горищах. Спеціально для зйомок цього фільму 16 предметів народних меблів відреставровано й повернуто до шоденного вжитку. До знімального процесу були залучені місцеві ремісники й оповідачі. Режисер, що переймається охороною довкілля, для зйомок використовував лише живану не-дорогу кіноапаратуру й природне денне світло.

In rural Ireland old hand painted furniture is often associated with hard times, with poverty and with a time many would rather forget. Because of these associations, much of the country's furniture heritage lies rotting in barns and sheds. In the making of this film 16 pieces of abandoned folk furniture were restored and returned to daily use. This film was shot in an environmentally friendly way using local craftspeople, local narrators, and inexpensive secondhand equipment. Only natural light was used to shoot this film.

DOCU/ANIMA
DOCU/ANIMA

Картонна коробка / Paper Box / Papierowe pudełko

Польща / Poland / 2012 / 9' / HD

У травні 2010 року внаслідок рекордної кількості опадів Вісла вийшла з берегів поблизу села Вільков. Стихійне лихо позбавило тисячі людей майна та даху над головою. Кілька тижнів потому Збігнєв Чапля в родинному домі, який повинь також не оминула, знайшов коробку зі старими фотографіями. Унікальні пам'ятки були знищені водою, брудом і пліснявою. Завдяки оперативній документальній зйомці вдалося призупинити процес руйнування, залишивши в пам'яті режисера образ болісної порожнечі. Усе, що вдалося врятувати, – це фрагменти композиції, обривки портретів та силуети, які тепер важко впізнати. Сирість роз'їла фотографії, що розпались на клапті, зоставивши по собі візерунки знаків, плям та уламків. «Картонна коробка» – це відчайдушна спроба затримати спогади, відтворити події минулого і оживити їх учасників. Людська пам'ять ефемерна, згасання неминує, а стихія – безжална.

In May 2010, after record rainfall, a flash flood broke the embankments of the Vistula near Wilków. Catastrophic flooding deprived thousands of people of all their possessions as well as the roofs over their heads. A few weeks later Zbigniew Czaplą found a box of old photographs in his family house which had also been ravaged by the elements. The unique family mementoes that remained were destroyed by water, mud and mold. His rapid documentation stopped the ongoing decay for just a brief moment, leaving in the director's memory the image of excruciating emptiness. What remained were just some fragments of compositions, shreds of portraits and silhouettes hard to identify. The photographs touched by dampness were blurred and fell to pieces, leaving rich structures of marks, stains and splinters. This film is a desperate attempt to keep memories, and reconstruct the people and events of the past. An impression of the transitory nature of memory, the inevitability of fading and the destructive force of the elements.

Режисер / Director:
Збігнєв Чапля / Zbigniew Czaplą
Виробництво / Production:
Zbigniew Czaplą, info@zbigniewczapla.pl,
www.zbigniewczapla.pl
Дистрибуція / Sales:
Krakow Film Foundation, Zofia Ścisłowska,
ul. Basztowa 15/8a, Krakow, Poland,
+48122946945, zofia@kff.com.pl,
www.kff.com.pl

**Нагороди та фестивалі (вибране) /
Awards and Selection (selected):**
2012 – 52-й Краківський КФ; Нагорода
Асоціації польських кінематографістів за
найкращий польський короткометражний
фільм на ANIMATOR МАКФ; 21st dokumentART
КФ; UNLIMITED ФКФ; DOK Leipzig МФДАФ /
2012 – 52nd Krakow FF; The Polish Filmmakers
Association's Award for the Best Polish Short
Film at ANIMATOR International Animated
Film Festival; 21st dokumentART Film Festival;
UNLIMITED Short Film Festival; DOK Leipzig
IDAF

Збігнєв Чапля народився 1972 року.
Графічний дизайнер, сценарист, художник
та аніматор. Закінчив факультет графічного
мистецтва Академії мистецтв у Кракові. Автор
експериментальних анімаційних фільмів,
що були відзначені численними нагородами
на міжнародних кінофестивалях («КРОК»,
Tindirinds, Animator, «Послание к человеку»
та ін.). Стипендіат Фонду Елізабет Гріншилд
(Канада), DAAD (Німеччина) та Міністерства
культури та національної спадщини Республіки
Польща. Член Міжнародного товариства
анімаційних фільмів (ASIFA).
Фільмографія: Ритуал (2010), Картонна коробка
(2012), Тото (2013)

Zbigniew Czaplą, born in 1972, is a graphic
designer, screenwriter, painter and animator.
He graduated from the Faculty of Graphic Arts
at the Academy of Fine Arts in Krakow. He is
an author of experimental animated films,
for which he has received numerous awards
at international film festivals such as KROK,
Tindirinds, Animator and Message to Man, to
name just a few. He studied at the Elizabeth
Greenshields Foundation (Canada), DAAD (Ger-
many) and the Ministry of Culture and National
Heritage. Member of International Animated
Film Society ASIFA.
Filmography: Ritual (2010), Paper Box (2012),
Toto (2013)

Режисер / Director:

Бастьєн Дюбуа / Bastien Dubois

Виробництво та дистрибуція /

Production and Sales:

Sacrebleu Productions, 10 bis Rue Bisson,
75020 Paris, France, +33142253027,
contact@sacrebleuprod.com,
www.sacrebleuprod.com

Нагороди та фестивали (вибране) /

Awards and Selection (selected):

приз Canal+ на МАКФ в Аннесі; 2010 – гран-
прі МАКФ КРОК; 2011 – номінація на премію
«Оскар» /

Prix Canal+ at Annecy IAFF; 2010 – Grand Prix
KROK IAFF; 2011 – Oscar Nominee

Бастьєн Дюбуа народився 1983 року. У 2006 році закінчив університет комп'ютерної графіки Supinfocom College у Валансьєнні зі спеціальності «комп'ютерне фільмовиробництво». Відтак працював над створенням веб-сайтів та анімації для комп'ютерних ігор. Бастьєн Дюбуа, зятятий мандрівник, вирішив екранізувати власні подорожні нотатки після поїздки на Мадагаскар.

Фільмографія: Мадагаскар: подорожні нотатки (2009), Портрети подорожей (2013)

Bastien Dubois was born in 1983. In 2006, he graduated from Supinfocom College in Valenciennes with a diploma in computer filmmaking. After leaving Supinfocom, he gained a lot of experience in creating web sites and animating video games. Bastien Dubois is a keen traveller, and it was during a trip to Madagascar that he had the idea of making this animated travelogue.

Filmography: Madagascar, a Journey Diary (2009), Portraits de voyages (2013)

DOCU/ANIMA
DOCU/ANIMA

Мадагаскар: подорожні нотатки / Madagascar, a Journey Diary / Madagascar, carnet de voyage

Франція / France / 2009 / 12' / 35 mm

«Мадагаскар» – це подорожні нотатки європейця, який був присутній під час виконання Фамадіхана, малагасійського поховального обряду, що в дослівному перекладі означає «струшування кісток»... Глядач гортає сторінки зошита, малюнки оживають, і перед очима постають мальовничі пейзажі острова Мадагаскар. Незабаром відбувається і знайомство з його населенням. Стрічка здобула численні нагороди і 2011 року була номінована на премію «Оскар» у категорії короткометражних анімаційних фільмів.

Madagascar is a diary of a journey that redraws the trip of a European traveller confronted with Famadihana customs, a Malagasy custom which means 'the stirring of the bones'... The pages of the diary turn, then the drawings come to life, and we cover the luxuriant landscapes of Madagascar before being introduced to the Malagasy culture. This film has received numerous awards and was nominated for an Oscar in 2011 in the animated short films category.

DOCU/ANIMA
DOCU/ANIMA

Марсель – король Тервурену / Marcel, King of Tervuren

США / USA / 2012 / 6' / DCP

Марсея не бере ані пташиний грип, ані алкоголь, ані снодійне. Здолавши навіть свого сина Макса, він залишається королем Тервурену. Хай і однооким. Грецька трагедія у виконанні бельгійських півнів.

Marcel survives the bird flu, alcohol, sleeping pills and his son Max. Though blinded in one eye, he remains the King of Tervuren. Greek tragedy as acted out by Belgian roosters.

Режисер / Director:

Том Шрьодер / Tom Schroeder

Виробництво / Production:

Ein Aus Animation, Tom Schroeder,
tschroeder@mcad.edu

Дистрибуція / Sales:

Magnet Film, Georg Gruber, +49 (0) 163 80
10 753, Rheinsberger Str. 38 10435 Berlin
Germany, georg.gruber@magnetfilm.de,
www.magnetfilm.de

Фестивалі / Selection:

Sundance KФ, South by Southwest МКФ /
Sundance FF, South by Southwest IFF

Том Шрьодер займається створенням мальованих вручну анімаційних фільмів з 1990 року. Його роботи були показані на Independent Lens та Sundance Channel, а також American Cinematique у Лос-Анджелесі та Anthology Film Archives у Нью-Йорку. Фільми Шрьодера брали участь у таких міжнародних кінофестивалях, як Sundance, фестивалі в Аннесі, Роттердамі, Оттаві та Единбургу. Том викладає анімацію в Коледжі мистецтва та дизайну Міннеаполіса.

Фільмографія: Поїздка на велосипеді (2001), План (2004), Халепа з мексиканською гойдалкою на хмарі (2006), Жовтий птах (2009), Велоперегони (2010), Марсель – король Тервурену (2012)

Tom Schroeder has been making hand-drawn animated films since 1990. His films have been broadcast on Independent Lens and the Sundance Channel, and screened at the American Cinematique in Los Angeles and the Anthology Film Archives in New York. The films have also played widely on the international festival circuit, including Anney, Rotterdam, Sundance, Ottawa and Edinburgh. Tom teaches animation at the Minneapolis College of Art and Design.
Filmography: Bike Ride (2001), A Plan (2004), The Mexican Cloud Swing Disaster (2006), The Yellow Bird (2009), Bike Race (2010), Marcel, King of Tervuren (2012)

Режисер / Director:

Вілл Андерсон / Will Anderson

Виробництво / Production:

Donald Holwill, ECA, 74 Lauriston Place,
Edinburgh, Scotland, UK, +44(0)1312216000,
Jared.taylor@ed.ac.uk, www.eca.ac.uk

Дистрибуція / Sales:

Will Anderson, 81/2 Gilmore Place, Tollcross,
Edinburgh, Scotland, UK, +44(0)7970574061,
will@whiterobot.co.uk, www.whiterobot.co.uk

Нагороди (вибрано) / Awards (selected):

2011 – гран-прі за короткометражний фільм на Варшавському МКФ; 2012 – найкращий британський короткометражний фільм та Нагорода Макларена на Единбурзькому МКФ; приз Александра Татарського та приз глядацьких симпатій на КРОК МАКФ; приз глядацьких симпатій на Міжнародному анімаційному вікенді у Вісбадені; BAFTA Scotland; номінація на BAFTA 2013 в категорії «Найкращий короткометражний анімаційний фільм» /

2011 – Short Grand Prix at Warsaw IFF; 2012 – British Short Film Award & McLaren Award at Edinburgh IFF; Alexander Tatarskiy prize & Audience Award at KROK IAFF; Audience Award at Wiedsbaden International Weekend of Animation; British Academy Scotland Awards – Best Animation; EE BAFTA 2013 – Nominee Short Animation

Вілл Андерсон народився 1989 року. 2D-аніматор та режисер з Північної Шотландії. Його дебютний короткометражний фільм «Моя довга пташка» був відзначений різноманітними нагородами на численних міжнародних кінофестивалях, зокрема, «Найкращий диплом» (Best Graduation Film) в Аннесі, а також премія BAFTA Scotland (2012). Вілл як режисер та аніматор працює над кіно- і телепроектами.

Will Anderson, born in 1989, is a 2D Animator/Director from the Scottish Highlands. Will's first short film *The Making of Longbird* has won numerous awards internationally at film festivals, including the Best Graduation Film at Anney International Animated film festival, and the BAFTA Scotland award for Animation 2012. Will works as a freelance director and animator working on film and television productions.

DOCU/ANIMA
DOCU/ANIMA

Моя «довга пташка» / The Making of Longbird

Шотландія / Scotland / 2011 / 15' / DigiBeta PAL

Погляд «з-за лаштунків» на боротьбу аніматора/режисера-постановника зі своїм персонажем. На створення цього фільму Вілла Андерсона надихнула робота російського мультиплікатора-першопрохідця Владислава Фелтова «Длинная птица» («Довга пташка», 1911). Режисер-початківець намагається поселити в сучасному світі загадкового довготілого персонажа. «Моя "довга пташка"» – це гумористична оповідь про довжелезну невсидючу пташку, що безперестанку скаржиться на свого легендарного творця. Цей фільм постав як сплав реальності та вигадки у результаті «співпраці» між мультиплікатором і мультфільмом.

A 'behind-the-scenes' look at an animator/filmmaker as he struggles with his character. Inspired by animation pioneer Vladislav Felto's 1911 Russian classic «Длинная птица» (translation: Long Bird), a budding animator/filmmaker attempts to make its mysteriously long character relevant in the modern world. 'The Making of Longbird' is something of a re-imagining: a moving portrayal of a bird who laments his 'iconic' master; a humorous account of his contemporary comeback with Anderson. The film is an amalgamation of 'fact' and 'fiction' between animator and animation.

DOCU/ANIMA
DOCU/ANIMA

Раби / Sklavar / Slaves

Швеція, Норвегія, Данія / Sweden, Norway, Denmark / 2008 / 15' / 35 mm

«Усіх нас викрали: маму, батька, сестру та мене. Потім батьків убили, а нас із сестрою розлучили. Мені було п'ять, – розповідає Аbuk стисненим голосом. – Я залишився в одного з викрадачів, щоб доглядати його кіз». «Раби» – це фільм про дев'ятирічного Абука та п'ятнадцятирічну Макієк. Суданська міліція, яку фінансує уряд, забрала їх, як і тисячі інших дітей, у рабство. Через деякий час брата і сестру звільнив Комітет протидії викраденню жінок та дітей (CEAWC), що його очолює Джеймс Агуер. Сюжет фільму «Раби» заснований на інтерв'ю 2003 року. Це друга спільна робота Давіда Ароновича та Ханни Хейльборн (дизайн – Матс Йогансон, Асне JR) про дітей, котрі опинилися у скрутних життєвих ситуаціях.

'We were abducted – my mother, father, sister and me. Then they killed my parents and separated me from my sister. I was five,' Abuk tells us in a low voice. 'I stayed with one of the men who kidnapped us and took care of his goats.' *Slaves* is about Abuk, nine, and Machiek, fifteen. Like thousands of other children they were taken by the government sponsored militia in Sudan and used as slaves. They were later liberated by the CEAWC organisation (Committee for the Eradication of Abduction of Women and Children) in Sudan headed by James Aguer. *Slaves* is based on an interview made in 2003, and is the second film in a series of animated documentaries with and about children in difficult situations by David Aronowitsch and Hanna Heilborn, and with design by Mats Johansson/Acne JR.

Режисери / Directors:

Давід Аронович, Ханна Хейльборн / David Aronowitsch, Hanna Heilborn

Виробництво / Production:

The Swedish Film Institute, SVT Documentary, The Norwegian Film Institute, The Danish Film Institute, YLE Co-productions, The Nordic Film and TV Fund, The Foundation for the Culture of the Future, Konstnärnämnden, Story AB, Virkesvägen 2A, S-12030 Stockholm, +46 8 156280, hanna@story.se, david@story.se, www.story.se

Дистрибуція / Sales:

The Swedish Film Institute, Sara Yamashita Ruster, +46 8 6651141, sara.ruster@sfi.se, www.sfi.se

Нагороди та фестивалі (вибране) /

Awards and Selection (selected):

2008 – Silver Cub за найкращий короткометражний документальний фільм на IDFA; 2009 – спеціальна відзнака на Берлінале; 2010 – Annelly Cristal за найкращий короткометражний анімаційний фільм та нагорода ЮНІСЕФ на МАКФ в Аннесі; 2011 – Шведська дизайнерська нагорода Kolla! За найкращий короткометражний фільм / 2008 – Silver Cub Award for the Best Short Documentary at IDFA; 2009 – Special Mention at Berlinale; 2010 – The Annelly Cristal for Best Short Animation and the UNICEF Award at The Annelly International Animation Film Festival; 2011 – Kolla! Swedish design award for Best Short film

Давід Аронович народився у Стокгольмі 1964 року. Після навчання у Національній кіношколі в Лодзі створив кілька документальних стрічок для Шведського інституту кінематографії та шведської телерадіомовної компанії SVT. Співзасновник компанії Story AB.

Ханна Хейльборн народилася у Гюльдсмедсхюттані (Швеція) 1968 року. Вивчала кінематографію у Стокгольмі та Нью-Йорку. Працює як режисер-постановник, консультант із написання сценаріїв та лектор-мистецтво-знавець.

David Aronowitsch was born in Stockholm in 1964. After studying at the National Film School in Łódź, he made a number of documentaries for the Swedish Film Institute and Swedish broadcaster SVT. Co-founder of the Story AB company.

Hanna Heilborn was born in Guldsmedshyttan in Sweden in 1968. She studied film in Stockholm and New York. She works as a filmmaker, screenwriting consultant and art lecturer.

KROK 2013

INTERNATIONAL ANIMATED FILM FESTIVAL

September
1

ODESA

SEBASTOPOL

ZAPORIZHZHYA

KYIV

September
10

www.krokfestival.com

DOCU DAYS UA

Ай Вейвей: Ні про що не шкодуй / Ai Weiwei: Never Sorry.....	99
Це не фільм / This Is Not a Film.....	100
Діти води / Water Children.....	101

D O C U / A P T
D O C U / A R T

Ольга Бірзул *куратор програми*

К оли задумувалася програма DOCU/APT, ми були певні, що легко знайдемо різнопланові фільми про митців. Кого з глядачів не зацікавить можливість побачити відомих особистостей очима пильних документалістів? Але програма, мов свавільний оркестр, уже від самого початку грала власну патетичну мелодію. Героїчного пафосу збірці надав сучасний китайський художник і дисидент Ай Вейвей, відомий усьому світові завдяки мистецьким акціям, що викривають антигуманну політику китайського режиму. Незабаром до бойового гасла художника «Ні про що не шкодуй» ніби магнітом притягнуло історію іранського кінематографіста Джафара Панахі. «Якщо ти – режисер і твої руки не зв'язані, ти обов'язково знайдеш спосіб робити кіно», – заявив він і, незважаючи на домашній арешт та заборону знімати на батьківщині, довів сказане, знявши «Це не фільм». Японська піаністка Томоко Мукаяма, зазирнувши вглиб жіночих табу в «Дітях води», побачила одвічну боротьбу між тілом та розумом усередині кожного з нас. Таким чином у DOCU/APT з'явився логічний і безмежно красивий фінал.

Olha Birzul *program curator*

W hen we were devising the DOCU/APT program, we were sure that we would have no trouble finding various films about artists. Who wouldn't be interested in seeing famous personalities through the eyes of vigilant documentary-makers? But the program, as a self-willed orchestra, played its own moving melody from the very beginning. Heroic pathos was added by the contemporary Chinese artist and dissident, Ai Weiwei, known throughout the world for his art events which expose the inhumane politics of the Chinese regime. Soon after, the Iranian filmmaker Jafar Panahi found himself drawn to the artist's warlike slogan of 'Never sorry' as if by a magnet. "If you are a filmmaker and your hands aren't tied, you will always find a way to make films," he said, regardless of his house arrest and a ban on filming in Iran, and proved his words by making *This Is Not a Film*. Japanese pianist Tomoko Mukaiyama examined women's taboos in the film *Water Children*, and saw the age-long battle between body and mind inside each one of us. In this way, DOCU/APT received its logical and infinitely beautiful ending.

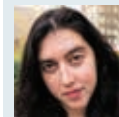
DOCU/ART
DOCU/ART

Ай Вейвей: Ні про що не шкодуй / Ai Weiwei: Never Sorry

США / USA / 2012 / 91' / DCP

«Ай Вейвей: Ні про що не шкодуй» – це перша повнометражна стрічка про славетного китайського художника й активіста. Останніми роками Ай Вейвей привертав увагу міжнародної спільноти не лише завдяки своїм амбіційним творчим роботам, а й завдяки політичним провокаціям. У фільмі «Ай Вейвей: Ні про що не шкодуй» досліджується поєднання творчості та активізму крізь призму життя найвидатнішого китайського художника сучасності. З 2008 до 2010 року журналістка і режисерка Елісон Клеймен жила в Пекіні. Їй вдалося отримати безпрецедентний доступ до Ай Вейвея. Клеймен знімала його під час роботи і підготовки до великих музейних виставок, фільмувала родинні сцени та щодалі відвертіші зіткнення з китайською владою. Портрет художника авторства Клеймен є водночас непересічним дослідженням сучасного Китаю.

Ai Weiwei: Never Sorry is the first feature-length film about the internationally renowned Chinese artist and activist, Ai Weiwei. In recent years, Ai has garnered international attention as much for his ambitious artwork as his political provocations. *Ai Weiwei: Never Sorry* examines this complex intersection of artistic practice and social activism as seen through the life and art of China's preeminent contemporary artist. From 2008 to 2010, Beijing-based journalist and filmmaker Alison Klayman gained unprecedented access to Ai Weiwei. Klayman documented Ai's artistic process in preparation for major museum exhibitions, his intimate exchanges with family members and his increasingly public clashes with the Chinese government. Klayman's detailed portrait of the artist provides a nuanced exploration of contemporary China.

Режисер / Director:
Елісон Клеймен / Alison Klayman
Виробництво / Production:
Alison Klayman, Adam Schlesinger

Нагороди та фестивалі / Awards and Festivals:
2012 – спеціальна відзнака журі, Sundance КФ; фільм-відкриття, Hot Docs МКФ; Берлінале; номінація на Golden Satellite в категорії «Найкращий документальний фільм»; 2013 – номінація на Cinema Eye Honors у категорії «Найкращий повнометражний дебют (режисура і виробництво)» / 2012 – Special Jury Prize at Sundance FF, Opening Night Film at Hot Docs IDF, Berlinale, Golden Satellite Awards Best Documentary Nominee; 2013 – Cinema Eye Honors Best Debut Feature & Production Nominee

Елісон Клеймен народилася 1984 року у Філадельфії (США). 2006 року вона закінчила Університет Брауна, після чого чотири роки прожила в Китаї, де займалася виробництвом радіо- і телепрограм для міжнародних і місцевих каналів. «Ай Вейвей: Ні про що не шкодуй» – це дебют Клеймен як режисера, продюсера і оператора. 2011 року вона стала Sundance Documentary Fellow і потрапила до переліку «25 нових облич незалежного кіно» за версією журналу *Filmmaker Magazine*.

Alison Klayman was born in 1984 in Philadelphia, USA. She graduated with a BA in history from Brown University in 2006, and subsequently spent four years living in China where she produced radio and television features for various international and local channels. *Ai Weiwei: Never Sorry* is Alison Klayman's debut feature documentary, which she directed, produced, filmed and co-edited. She is a 2011 Sundance Documentary Fellow and one of *Filmmaker Magazine's* '25 New Faces of Independent Film'.

Режисери / Directors:

Джафар Панахі, Моджтаба Міртахмасб /
Jafar Panahi, Mojtaba Mirtahmasb

Виробництво/ Production:

Jafar Panahi Film Productions, Iran

Дистрибуція / Sales:

WIDE Management, 9, rue Bleue, 75009 Paris,
France, +33 1 53 95 24 44,
festivals@widemanagement.com

Нагороди / Awards:

2011 – Канський МКФ; 2012 – нагорода
ЮНЕСКО в категорії «Найкращий доку-
ментальний фільм» на Софійському МКФ;
номінація на премію «Оскар» /
2011 – Cannes IFF; 2012 – UNESCO Award for
Best Documentary at Sofia IFF; Oscar nominee

Джафар Панахі народився у 1960 році. Він є відомим режисером, автором і продюсером. Його режисерський дебют «Біла кулька» здобув нагороду «Золота камера» на Каннському кінофестивалі у 1995 році. У своїх стрічках Джафар Панахі вдається до критики соціальних обставин в Ірані. У 2011 році Панахі засудили до шести років ув'язнення та заборонили знімати кіно протягом наступних 20 років.

Фільмографія (вибрано): Біла кулька (1995), Дзеркало (1997), Коло (2000), Поза грою (2006), Це не фільм (2011)

Моджтаба Міртахмасб народився 1971 року. Закінчив Тегеранський університет мистецтв у 1995 році. На початку вересня 2011 року Міртахмасб разом із шістьма іншими режисерами був заарештований за звинуваченням у «співпраці з перським каналом BBC». Він провів три місяці у тюрмі Евін у Тегерані.
Фільмографія (вибрано): Трояндова леді (2008), Це не фільм (2011)

Jafar Panahi, born in 1960, is a renowned director, author and producer. His directorial debut *The White Balloon* earned him the Camera d'Or in Cannes in 1995. In his films Panahi critically examines the social circumstances in his country. In 2011, Panahi was sentenced to six years' imprisonment and banned from filmmaking for the next 20 years.

Filmography (selected): The White Balloon (1995), The Mirror (1997), The Circle (2000), Offside (2006), This Is Not a Film (2011)

Mojtaba Mirtahmasb was born in 1971. He graduated from Tehran's University of Art in 1995. In early September 2011, Mirtahmasb, along with six other Iranian filmmakers, was arrested later that month on the charge of collaborating with the Persian BBC, and was forced to spend three months in Evin Prison in Tehran.

Filmography (selected): Lady of the Roses (2008), This Is Not a Film (2011)

УКРАЇНСЬКА ПРЕМ'ЄРА
UKRAINIAN PREMIERE

DOCU/ART
DOCU/ART

Це не фільм / This Is Not a Film

Іран / Iran / 2011 / 75'

Цей незаконно знятий фільм було заховано в торт і таємно переправлено до Франції, щоб в останню мить устигнути подати його на участь у конкурсі Каннського кінофестивалю. «Це не фільм» про будні відомого режисера Джафара Панахі, котрий перебуває під домашнім арештом у своїй квартирі в Тегерані. Він саме подає апеляцію, адже його засудили до шести років ув'язнення і на 20 років заборонили знімати. Глядач стає свідком його розмов із родиною та адвокатом, обговорень із Міртахмасбом та роздумів про важливість кіномистецтва.

This clandestine documentary, smuggled into France in a cake for a last-minute submission to Cannes, depicts the day-to-day life of acclaimed director Jafar Panahi during his house arrest in his Tehran apartment. While appealing his sentence – six years in prison and a 20-year ban on filmmaking – Panahi is seen talking to his family and lawyer on the phone, discussing his plight with Mirtahmasb, and reflecting on the meaning of the art of filmmaking.

DOCU/ART
DOCU/ART

Діти води / Water Children

Нідерланди / The Netherlands / 2011 / 75' / DCP

Поетична, чуттєва і красива стрічка про народження дітей, а отже, ода жінкам та їхньому тілу. Режисерка простежує шлях незвичайної піаністки Томоко Мукаями, яка за допомогою мистецького проекту в Японії запросила жінок – та чоловіків – до бесіди, присвяченої цьому делікатному питанню: про дітей, що були або не були народжені, про сексуальність та життєвий вибір. Фільм став поемою на тему материнства, викиднів і менопаузи, в якій режисерка досліджує універсальні питання життя і смерті. Величні пейзажі та музика Баха перетворюють перегляд цієї картини на ритуал, достоту похвальний обряд. Назва стрічки пов'язана з японським обрядом на знак пам'яті про ненароджених, а отже – невидимих дітей.

A poetic, sensuous and visual film about fertility, and by extension an ode to women and their bodies. The filmmaker followed the trail of the unconventional pianist Tomoko Mukaiyama, who within an art project in Japan invited women – and men – to talk about this intimate subject: about children who were or were not born, about sexuality and life-choices. It became an epic about motherhood, miscarriages and menopause, in which the filmmaker explores universal themes around life and death. The majestic landscape and Bach's music turn the viewing of this film into a ritual, almost a kind of mourning. The title refers to a Japanese ritual to commemorate unborn – and therefore invisible – children.

Режисер / Director:

Альона ван дер Хорст / Aliona van der Horst

Виробництво / Production:

Zeppers Film & TV, Judith Vreeriks, Joh. Verhulststraat 174, 1075 HC Amsterdam, the Netherlands, +31 (0)20-6758594, judith@zeppers.nl, www.zeppers.nl

Дистрибуція / Sales:

Doc and Film, Daniela Elstner, 13, rue Portefeuille, 75003 Paris, France, +33 1 42 77 89 65, d.elstner@docandfilm.com, www.docandfilm.com

Нагороди та фестивалі /

Awards and Selection:

2011 – почесна відзнака на DOK Leipzig МФДАФ; номінація на премію «Золоте теля» на Нідерландському КФ /

2011 – Honorary Mention at DOK Leipzig IDAF; Golden Calf Nominee at the Netherlands FF

Альона ван дер Хорст народилася в Москві 1970 року. Вивчала російську літературу в Амстердамському університеті та кінознавство в Голландській академії кіно і телебачення. 1997 року дебютувала як режисер зі стрічкою «Дівчина в білому капелюсі», яка була відзначена численними преміями. Нещодавно Альона була вшанована нагородою Jan Kassies, що вручається Голландським фондом культурного мовлення за визначні досягнення.

Фільмографія (вибране): Дівчина в білому капелюсі (1997), Після весни (2001), Жителі Ермітажу (2004), Борис Рижий (2008), Діти води (2011)

Aliona van der Horst was born in Moscow, Russia, in 1970. She studied Russian literature at the University of Amsterdam and film at the Dutch Film and Television Academy. She began her career in 1997 with the much-acclaimed *The Lady with the White Hat*, and since then has received multiple awards for most of her films. Recently she received the Jan Kassies award from the Dutch Cultural Broadcasting Fund for outstanding achievement.

Filmography (selected): The Lady with the White Hat (1997), After the Spring (2001), The Hermitage Dwellers (2004), Boris Ryzhy (2008), Water Children (2011)

28 Oct —
3 Nov 2013

DOK

LEIPZIG

56th International Leipzig
Festival for Documentary
and Animated Film
DOK Festival & DOK Industry
www.dok-leipzig.de

**ENTRY
DEADLINES:**
15 MAY 2013
FOR PRODUCTIONS
COMPLETED BEFORE
1 MAY 2013
10 JULY 2013
FINAL ENTRY
DEADLINE

Member of

With the support of
the MEDIA Programme
of the European Union

DOCU DAYS UA

Земля сліпих / Earth of the Blind	104
Одна / Alone.....	104
Уку Укай / Uku Ukai	105
Дзвін / The Bell	105

Р Е Т Р О С П Е К Т И В А
А У Д Р Ю С А С Т О Н І С А
A U D R I U S S T O N Y S
R E T R O S P E C T I V E

Режисер / Director:

Аудрюс Стоніс / Audrius Stonys

Виробництво та дистрибуція /

Production and Sales:

Studio 2, Lithuania, Arunas Stoskus

Нагороди / Awards:

2001 – приз глядацьких симпатій на Visions du Réel МКФ; спеціальний приз на Mediawave МКФ; гран-прі на Міжнародному фестивалі нового кіно в Спліті; спеціальна відзнака на Барселонському фестивалі незалежного кіно; нагорода року від Литовської спілки кінематографістів; нагорода Kodak Vision на Arsenalis МКФ /

2001 – Public Prize at Visions du Réel IFF; Special Prize at Mediawave IFF; Grand Prix at Split International Festival of New Film; Special Mention at Barcelona Independent Film Festival; Lithuanian Film Makers Union Prize of the Year; Kodak Vision Award at Arsenalis IFF

Режисер / Director:

Аудрюс Стоніс / Audrius Stonys

Виробництво та дистрибуція /

Production and Sales:

Studio 2, Lithuania, Arunas Stoskus

Фестивалі / Selection:

2008 – Festival dei Popoli МКДФ; Crossing Europe КФ у Лінці; Tertio Millennio Film Fest МКФ /

2008 – Festival dei Popoli IDFF; Crossing Europe Linz FF; Tertio Millennio Film Fest IFF

РЕТРОСПЕКТИВА АУДРЮСА СТОНІСА
AUDRIUS STONY'S RETROSPECTIVE

**Земля сліпих /
Earth of the Blind /
Neregiu zeme**

Литва / Lithuania / 1992 / 24' / 35 mm

Звичне переказування фабули й опис персонажів нічого не скажуть про цей фільм. Адже він являє собою унікальне поєднання зображення й звуку, що підштовхує глядача до краю світу, який ми здатні досягнути органами чуття. Кордони між видимим і невидимим, чутним і нечутним розмиваються. Атмосфера, звуки й люди «Землі сліпих» запрошують глядача зупинитись, прислухатися і на певний час стати частиною іншого, закритого світу.

This film is impossible to explain in the usual plot and character formulas. The film is a unique

synthesis of image and sound that pushes viewers to the border of the world which human senses can grasp. The boundaries between visible and invisible, audible and inaudible are blurred. The atmosphere, sounds and people of *Earth of the Blind* invite one to stop, listen and evaluate human existence in an alienated world.

**Дзвін / The Bell /
Varpas**

Литва / Lithuania / 2007 / 56' / HDV

Історичні згадки свідчать, що 300 років тому, під час польсько-шведської війни було знято дзвін із церкви в литовському місті Плателяй. Його саме перенесли замерзлим озером, коли біля Замкового острова лід проломився, і дзвін потонув. Через 100 років граф Шуазьоль організував підводну експедицію. Кажуть, дзвін тоді знайшли, але за невідомих обставин він знову пішов на дно. Також подекують, що з глибин озера долинає спів плателяйського дзвона. Влітку 2006 року знімальна група разом із командою дайверів організувала експедицію, щоб таки знайти затонулу святиню.

According to records, during the Lithuanian-Swedish war 300 years ago, the bell of Plateliai church belfry was taken down, and it was

being carried over the ice of a frozen lake when the ice broke near Castle Island and the bell sank. 100 years later, an expedition of divers organized by Count Choiseul searched for the sunken bell. It is said that they found the bell but, for reasons unknown, they let it sink again. It is also said that the sound of the sunken bell can be heard from the depths of the lake. A film crew organized an expedition in the summer of 2006 together with a team of divers to trace the sunken bell.

РЕТРОСПЕКТИВА АУДРЮСА СТОНИСА AUDRIUS STONYS RETROSPECTIVE

Уку Укай / Uku Ukai

Литва / Lithuania / 2006 / 30' / 35 mm

«Тугу викликає не лише смерть, яка ставить нас перед Вічністю, а й життя, що ставить нас перед часом», – писав російський філософ Ніколай Бердяєв. Відомий литовський документаліст Аудрюс Стоніс узяв ці слова за епіграф до свого фільму «Уку Укай». Це такий собі візуально-медитативний есей, що зображує літніх людей, які займаються, зокрема, медитацією та групою сміхотерапією. Стоніс досліджує фізичне існування людини, складаючи захопливу мозаїку з естетських, витончених кадрів і при цьому не додаючи жодного коментаря. Рівновага між тілесним і духовним є запорукою того, що старість не перетвориться на болісне очікування останнього подиху. «Уку Укай» просить глядача не зрозуміти, а радше налаштуватися на одну хвилю зі звуками й зображеннями. «Уку Укай» – це душевна гімнастика: тіла біжать, дихають, руки тягнуться вперед, бо хочуть, а не тому, що повинні. Зображення тремтять, звуки відлунують – і глядачі стають частиною стрічки. Вдих, видих.

“Sorrow does not come merely from contemplating death, which forces us to look into Eternity, but

also from life, which compels us to confront Time”, wrote the Russian philosopher Nikolai Berdyayev. The renowned Lithuanian documentary maker Audrius Stonys has taken these words as the motto for his film, a meditative visual essay which portrays old people undertaking all kinds of activities, meditation and group laughter therapy. Without a single word of commentary, he creates from sophisticated, aesthetic images a compelling study of human corporeality which, in an ideal union with spiritual equilibrium, can sustain us with the pledge that old age doesn't have to be a painful wait for the last breath. *Uku Ukai* does not ask the viewer to understand, but rather to enter into synchrony with the sounds and images. *Uku Ukai* is spiritual gymnastics: bodies run, breathe, reach out without needing to reach anything. While images flutter and sounds ricochet, the viewers become the real film. Inhale, exhale.

Одна / Alone / Viena

Литва / Lithuania / 2001 / 28' / 35 mm

Героїня цього фільму – одна з багатьох дітей, кому віддані ідеї благодійники допомагають спілкуватися з ув'язненими батьками. Фільм розповідає про неймовірну здатність кіно створювати більш реальну реальність – реальність внутрішнього світу людини. А також про шлях до реальності, що звеличує. Шляхи дівчинки, її сивочолого товариша і живого дерева мають прямий зв'язок із поетикою казок.

The heroine of the film is one of many children whom some devoted people help to keep in touch with their imprisoned parents. The film ex-

amines the fantastic ability of cinema to create a more real reality – an inner human reality. And also about the path to a sublime reality. The girl's journey, her grey-haired companion, and the living tree are directly related to the poetics of fairy tales.

Режисер / Director:
Аудрюс Стоніс / Audrius Stonys
Виробництво / Production:
Studio 2, Lithuania, Arunas Stoskus
Дистрибуція / Sales:
Deckert Distribution GmbH, Marienplatz 1,
04103 Leipzig, Germany, +49 – 341 215 66 38,
info@deckert-distribution.com

Нагороди та фестивалі (вибране) / Awards and Selection (selected):
2006 – «Золотий Мікельді» на МКФ у Більбао; IDFA; 2007 – найкращий короткометражний фільм на Art Film Fest МКФ; нагорода Лоренцо ді Медічі на Festival dei Popoli МКДФ; МКФ у Карлових Варах / 2006 – Golden Mikeldi Award at Bilbao IFF; IDFA; 2007 – Best Short Film at Art Film Fest IFF; Lorenzo de Medici Prize at Festival dei Popoli IDFF; Karlovy Vary IFF

Режисер / Director:
Аудрюс Стоніс / Audrius Stonys
Виробництво та дистрибуція / Production and Sales:
Studio Kinema, Lithuania, Audrius Kuprevicius

Нагороди та фестивалі (вибране) / Awards and Selection (selected):
1992 – нагорода Європейської кіноакадемії за найкращий європейський документальний фільм; приз за найкращий експериментальний фільм на МКФ в Оберхаузені; приз Mediawave МКФ; приз за найкращу операторську роботу на Міжнародному фестивалі фільмів про любов у Монсі; МКФ у Локарно / 1992 – European Film Academy Award for Best European Documentary; Experimental Film Prize at Oberhausen IFF; Mediawave IFF Prize; Best Image Prize at Mons International Love Film Festival; Locarno IFF

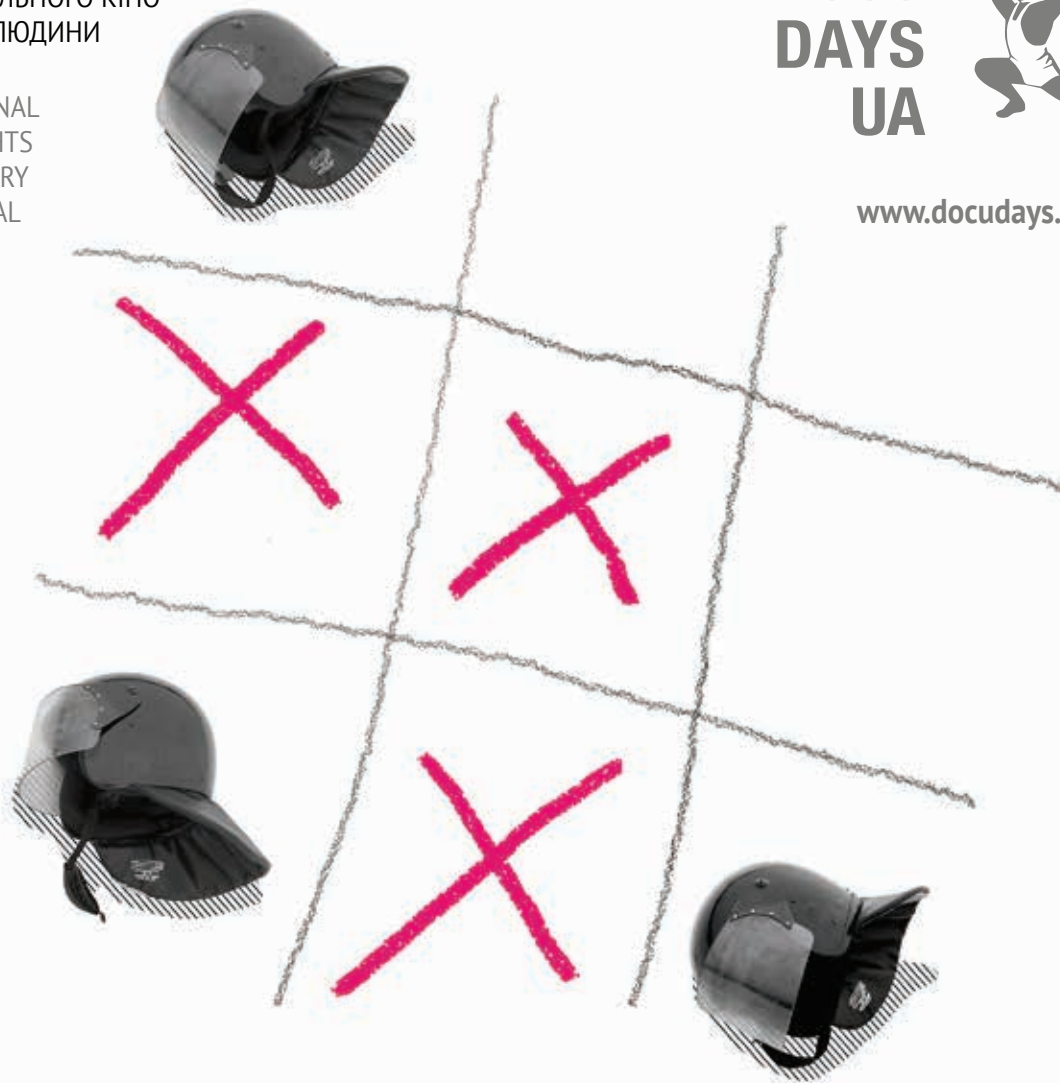
МІЖНАРОДНИЙ ФЕСТИВАЛЬ
ДОКУМЕНТАЛЬНОГО КІНО
ПРО ПРАВА ЛЮДИНИ

INTERNATIONAL
HUMAN RIGHTS
DOCUMENTARY
FILM FESTIVAL

DOCU
DAYS
UA

www.docudays.org.ua

23-27
03/13

КІНОПАНОРАМА / МАЛА ЗАЛА
вул. Шота Руставелі, 19

KINOPANORAMA / SMALL HALL
vul. Shota Rustaveli, 19

DOCU/КЛАС
DOCU/CLASS

DOCU DAYS UA

Антон тут поряд / Anton's Right Here.....	108
Час життя об'єкта в кадрі / Life Span of the Object in Frame	109
Ромська мрія / Roma Dream.....	112
Поза Євро / Beyond The Euros	114
Документальний альманах «Відкритий доступ» / Documentary Almanac Open Access.....	116

СПЕЦІАЛЬНІ ПОДІЇ
SPECIAL EVENTS

Режисер / Director:

Любов Аркус / Lyubov Arkus

Виробництво / Production:

CTB Film Company, Russia, Sergey Selyanov,
+7 495 631-02-45, msk@ctb.ru

Дистрибуція / Sales:

Intercinema Agency, Raisa Fomina,
Druzhinnikovskaya 15, office 305 Moscow,
Russia, 123242, +7 499 2559052,
post@intercinema.ru

Нагороди / Awards:

2012 – нагорода інтернет-критиків «Срібна миша» на Венеційському МКФ; приз імені Фелікса Светова за найкращий дебют на Міжнародному фестивалі фільмів про права людини «Сталкер»; нагорода за найкращий дебют на АРТДОКФЕСТ / 2012 – Silver Mouse Award of internet critics at Venice IFF; Felix Svetov Award for Best Debut at Stalker HRF; Best Debut Award at ARTDOCFEST

Любов Аркус народилась у Львові 1960 року. 1984-го закінчила сценарно-кінознавчий факультет Всеросійського державного інституту кінематографії (ВГИК). Працювала літературним секретарем Віктора Шкловського та редактором кіностудії «Ленфільм». Засновник і головний редактор журналу «Сеанс». З 1993 року є засновником і головним редактором видавництва «Сеанс». З 2010 року – художній керівник майстерні «Сеанс». Від 2006-го – співавтор телепрограми «Закритий показ» на Першому каналі (Росія). З 2006 до 2011 року викладала в Санкт-Петербурзькому державному університеті кіно і телебачення. Ініціатор та упорядник семитомної Енциклопедії новітньої історії вітчизняного кіно 1986-2000 років. Лауреат численних премій.

Lyubov Arkus was born in Lviv in 1960. In 1984 she graduated from the Russian State Institute of Cinematography (VGIK) with a degree in screenwriting and film studies. She worked as a literary secretary for Viktor Shklovsky, and as a screenplay editor at Lenfilm Studios. She is the founder and editor-in-chief of *Séance* magazine. Since 1993, she has been the founder and chief editor of the *Séance* publishing house. Since 2010, she has been artistic director of the *Séance Workshop [Masterskaya Séance]* company. In 2006, she co-created the TV program *Private Screening [Zakrytyi pokaz]* on Channel One (Russia). From 2006 to 2011 she was a lecturer at the Saint Petersburg State University of Film and Television (SPBGUKIT). Originator and compiler of the 7-volume film encyclopedia *A Modern History of Russian Film, 1986–2000 [Noveishaya istoriya otechestvennogo kino, 1986–2000]*. She has won numerous professional awards.

**СПЕЦІАЛЬНІ ПОДІЇ
SPECIAL EVENTS**

**Антон тут поряд / Anton's Right Here /
Антон тут рядом**

Росія / Russia / 2012 / 120' / DCP

Як відчуті чужий біль? Головний герой цього фільму – хлопчик-аутист. Він живе між облупленою квартирою на околиці великого міста й лікарнею для душевнохворих. Антон опиняється в полі зору камери, коли не сьогодні-завтра стане пацієнтом психоневрологічного інтернату – місця, де люди з таким діагнозом, як у нього, довго не живуть. Автор – камера – герой. Відстань між ними щохвилини зменшується, автору доводиться увійти в кадр і стати дійовою особою. Але ця розповідь не про те, як одна людина допомогла іншій, а про те, як одна людина впізнала себе в іншій. Про те, що в кожному з нас живе Інший, котрого щодня доводиться в собі вбивати, щоб вижити.

How is it possible to feel someone else's pain? The hero of this film is an autistic boy. His life is divided between an apartment with peeling walls on the outskirts of a large city, and a mental hospital. Anton comes into the frame when he is on the point of becoming a patient at a residential neuropsychiatric institution, a place where people with the sort of diagnosis that he has do not live long. The author, the camera, the hero. The distance between them shrinks with every passing minute, and the author has to enter the shot and become a character in the story. However, it is not a story about how one person helped another, but about how one person recognized herself in another. About how there is Another who lives in each of us, and must be destroyed every day inside of us in order to survive.

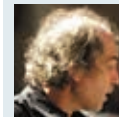
СПЕЦІАЛЬНІ ПОДІЇ
SPECIAL EVENTS

Час життя об'єкта в кадрі /
Life Span of the Object in Frame

Україна, Італія / Ukraine, Italy / 2012 / 116' / DCP

Час експозиції – це час життя об'єкта в кадрі. І в цьому сенсі будь-яка фотографія – не лише двовірна графічна композиція, вона також має третій – часовий вимір, часову глибину. Є носієм, сховищем часу. А отже, пам'яті... Пам'яті чиєї?.. Обличчя, предмета, пейзажу, що лишилися на знімку?.. Самого фотографа?.. Обираючи фотографію за матеріал фільму, темою якого є пам'ять, ми неминуче опиняємось у лабіринті «чужих» та своїх спогадів, «чужого» і свого часу... І в пошуках виходу самі стаємо частиною цього лабіринту і матеріалом власного фільму.

The time of exposure is the life span of an object in frame. In this regard, no photo is just a two-dimensional graphic composition – it always has the third, temporal dimension, the temporal depth. A photo is a time carrier, a time vessel. That means – a vessel of memory... But whose memory?.. Of the Face or the Thing or the Landscape which are still on the photo?.. Of the photographer?.. Having chosen photos as the material of the film and memory as the theme, we inevitably find ourselves in a labyrinth of our own and others' memories, of our own and others' time. And in seeking for the escape, we become a part of this labyrinth and the material of our own film.

Режисер / Director:
Олександр Балагура / Oleksandr Balahura
Виробництво / Production:
Inspiration Films company / Ukraine, co-
prod.: Jolly Roger Filmmaking/ Italy, Svitlana
Zinovyeva, +38 050 334 16 56,
szinov@gmail.com
Дистрибуція / Sales:
Ukrainian State Film Agency, Kateryna Kopylova,
vul. Lavrska 10, Kyiv, Ukraine,
+38 (044) 280-27-18,
kopylova@dergkino.gov.ua,
www.dergkino.gov.ua

Фестивалі / Selection:
2012 – АРТДОКФЕСТ у Москві /
ARTDOCFEST, Moscow

Олександр Балагура народився 1960 року в Любомлі. Закінчив історичний факультет Київського державного університету. У 1989-1998 роках працював як режисер Української студії хронікально-документальних фільмів та телевізійних проєктів. З 1998 року мешкає в Італії з дружиною і трьома дітьми. Незалежний режисер, автор близько 20-ти документальних фільмів – учасників міжнародних кінофестивалів у Києві, Парижі, Турині, Торонто, Тампері, Флоренції, Тальякоццо та ін. Перша самостійна робота «Нашим братам і сестрам» (1990) здобула гран-прі на фестивалі у Флоренції. *Фільмографія: Нашим братам і сестрам (1990), Крила метелика (2008), Час життя об'єкта в кадрі (2012)*

Oleksandr Balahura was born in 1960 in Luboml. He graduated from the Faculty of History of Kyiv State University. From 1989 to 1998, he worked as a director at the Ukrainian Studio of Chronicle and Documentary Films and TV Projects. He has been living in Italy since 1998 with his wife and three children. He is an independent director who has made over 20 documentaries, which have been shown at international film festivals in Kyiv, Paris, Toronto, Florence, Tagliacozzo, etc. His first independent work, *To Our Brothers and Sisters (1990)* won the Grand Prix at the Florence festival. *Filmography: To Our Brothers and Sisters (1990), Wings of a Butterfly (2008), Life Span of the Object in Frame (2012)*

JOIN US AT

BALTIC SEA FORUM FOR DOCUMENTARIES 2013

Riga | Latvia | September 4–8

Are you a European documentary film producer with your future film subject related to the Baltic region, Poland or Russia?

You are welcome to meet your colleagues from the wider Baltic Sea Region countries and developing democracies of the former Soviet Union at:

- Project Development Workshop
 - Pitching Session
 - Screenings of Outstanding Documentaries
-

According to our host Albert Einstein from the Albert Hotel in Riga:
Everything should be made as simple as possible but not simpler.
Do that and prove that pitching sessions are still effective these days!

Application deadline:

June 7, 2013, application forms and guidelines open as of March 7, 2013

More info: Facebook: Baltic Sea Forum for Documentaries / balticforum@nfc.gov.lv / www.mediadesklatvia.eu

Роман Романов
директор програми
«Верховенство права»
Міжнародного фонду «Відродження»

Спальний район Ужгорода. Поміж типових сірих п'ятиповерхівок – кілька десятків малопомітних споруд. Гори побутового сміття. Бруд. Тут живуть роми.

Мукачеве. Велике компактне поселення. На початку вулиці стоять охайні будинки еліти. Далі – халупи із глини, дикту. Діти в старому, заношеному одязі, але зі щирими та добрими посмішками.

Берегове. Двометровий паркан, поставлений керівництвом розташованого неподалік місцевого підприємства, аби приховати умови життя ромів від очей своїх поважних гостей. За цим парканом правова система України має дуже обмежену дію.

Охорона здоров'я, освіта, працевлаштування, правосуддя, власність – тут це не гарантовані державою конституційні права, а доступні лише для місцевої еліти блага, які успадковуються.

Люди, що живуть у таких поселеннях, – українські громадяни, яким за Конституцією гарантовано рівні з кожним із нас права.

Водночас більшість із них не має освіти, роботи, постійних доходів. Багато хто – документів. Хиткі споруди формально не існують. Багатодітні матері, які тут мешкають, часто самі не досягли повноліття. Власність не формалізована, шлюби переважно не зареєстровані.

Документальний цикл «Ромська мрія» – це історії про ромів, які свідомо руйнують паркан, намагаються долати обмеження, стереотипне дискримінаційне ставлення до себе, але прагнуть залишатися ромами і не втрачати своєї культурної ідентичності.

Реалізувати свої здібності й досягнути успіху кожному з них надзвичайно важко. Тому їхні мрії, прагнення, зусилля варті поваги та підтримки. Саме це робить програма «Верховенство права» Міжнародного фонду «Відродження» в рамках ініціативи «Посилення правових можливостей ромів».

Roman Romanov
Director of the Rule of Law program
of the International
Renaissance Foundation

A residential area of Uzhhorod. Among the typical grey five-storey buildings there are several dozen inconspicuous constructions. Piles of household waste. Dirt. Here the Roma people live.

Mukacheve. A big compact settlement. At the top of the street, there are the neat houses of the elite. Further on, there are shacks made of clay and dirt. Children in old, worn-out clothes, but with sincere open smiles.

Berehove. A two-meter fence, erected at the order of a local factory situated nearby, in order to hide the living conditions of the Roma from the eyes of their honored guests. Behind this fence, the legal system of Ukraine has very limited power.

Healthcare, education, employment, justice, ownership – here, these are not constitutional rights guaranteed by the state. These rights, which are hereditary here, are the wealth of the local elite.

The people that live in these settlements are Ukrainian citizens, who by the Constitution have equal rights with every one of us. At the same time, most of them have no education, work or permanent income. A lot of them have no documents. Officially, a lot of them simply do not exist. The mothers of many children, who live here, often haven't even reached legal adulthood themselves. Ownership is not officially documented, and most marriages aren't registered either.

The documentary cycle Roma dream includes the stories of Roma people who are deliberately destroying the walls, trying to overcome the borders, and the discriminatory stereotypical treatment of their people, while still aiming to remain Roma and preserve their cultural identity. For each of them it is very hard to realize their talents and reach success. That is why their dreams, aspirations and efforts deserve respect and support. This is what the Rule of Law program of the International Renaissance Foundation is working to achieve, as part of the Legal Empowerment of Roma initiative.

Режисер: Роман Бондарчук

Виробництво: Kherson City Association of Journalists 'Pivden', vul. Frunze, 2, 73000 Kherson, Ukraine, +380 67 989 9987, daverchenko@gmail.com

Роман Бондарчук народився 1982 року. Закінчив Київський національний університет театру, кіно й телебачення імені І. К. Карпенка-Карого (майстерня Юрія Ілленка). Режисер документальних та короткометражних ігрових фільмів. Володар численних нагород національних та міжнародних кінофестивалів. *Фільмографія (вибрана): Стіни і двері (2003), Микола і німець (2005), Таксист (2007), Радунця (2007), Поліна (2012), Нові герої (2012), Сезонні роботи (2013)*

Фільми створені за підтримки Міжнародного фонду «Відродження» в рамках реалізації ініціативи «Посилення правових можливостей бідних верств населення».

СПЕЦІАЛЬНІ ПОДІЇ

Ромська мрія

Україна / 2012 / 22' / HD

«Ромська мрія» – це чотири історії про мешканців таборів Закарпаття. Дениса, Мирослава, Діану та Ренату вважають успішними в ромському середовищі, тож вони прагнуть бути взірцями. Цикл «Ромська мрія» – це дослідження проблем ромів Закарпатської області.

1. «Денис»

Денис виховувався в інтернаті, тепер він веде тут музичний гурток. Живе у таборі в будинку тещі з дружиною і трьома дітьми. Але на роботу ходить лише в класичних костюмах з краваткою й до блиску начищених черевиках. Денис купив ділянку землі в селі, мріє збудувати там будинок і виїхати з табору.

2. «Мирослав»

Мирослав працює в обласній телерадіокомпанії, знімає та веде щотижневу програму для ромів. Теми програм Мирослава охоплюють і спортивні змагання за участю ромів, і роботу ромських організацій, навіть історичні оповіді, які мають пробуджувати повагу до свого народу.

3. «Діана»

Діані 23 роки, вона мешкає у таборі «Радванка». Мати двох дітей від двох шлюбів не

полишає мрії вивчитися й стати професійним хореографом. Діана веде танцювальний гурток у місцевій ромській школі. Жінка переконана, що нація припиняє своє існування тоді, коли люди перестають виконувати народні танці.

4. «Рената»

Рената народилася в таборі в Мукачевому. Вона вивчилася на юриста в Міжрегіональній академії управління персоналом (МАУП) і переїхала з батьками у квартиру. Нещодавно Рената почала працювати в центрі правової інформації та консультації, створеному в колишньому будинку батьків дівчини. Уперше в історії мукачівського табору ромів безкоштовно консультує юрист. Дівчина допомагає відновлювати паспорти, оформляти свідоцтва про народження дітей, представляє інтереси ромів у судах.

SPECIAL EVENTS

Roma Dream

Ukraine / 2012 / 22' / HD

Roma Dream is a collection of four stories about residents of Roma settlements in Trans-Carpathia. Denys, Myroslav, Diana and Renata are considered successful people in the Roma community, so they strive to be exemplary figures. The *Roma Dream* cycle is an exploration of the problems of Roma people in Trans-Carpathia.

1. Denys

Denys was raised in an orphanage, and now he runs a music workshop. He lives in the settlement, in his mother-in-law's house, with his wife and three children. However, when he goes to work, he always wears a three-piece suit, a neck-tie and shoes polished to shine. Denys has acquired a plot of land in the village, and dreams about building a house there and moving out of the settlement.

2. Myroslav

Myroslav works in the regional broadcasting company, makes and presents a weekly show for Roma people. The topics he covers include sports competitions in which participate, the work of Roma public organizations, and even historical events, which are meant to awaken the Roma people's respect for themselves.

3. Diana

Diana is 23, and lives in the settlement of

Radvanka. She is the mother of two children from two marriages, but she hasn't given up her dream of studying and become a professional choreographer. She teaches a dance workshop at the local Roma school, and is convinced that the nation will stop existing when people stop dancing folk dances.

4. Renata

Renata was born in a settlement in Mukacheve. She studied to be a lawyer at the Interregional Academy of Personnel Management (MAUP), and moved into an apartment with her parents. Recently, Renata started working at the Center for Legal Information and Consulting, created at her parents' old house. For the first time in the history of the Mukacheve settlement, Roma people can receive free legal advice. She helps renew passports and issue birth certificates for Roma children, and represents the interests of Roma in court.

Director: Roman Bondarchuk

Production: Kherson City Association of Journalists 'Pivden', vul. Frunze, 2, 73000 Kherson, Ukraine, +380 67 989 9987, daverchenko@gmail.com

Roman Bondarchuk was born in 1982. He graduated from the Karpenko-Kary National University of Theater, Cinema and Television in Kyiv, under the tutelage of Yuri Ilyenko. He has made a number of documentaries and short films. He has won many national and international film festival awards.

Filmography (selected): Walls and Doors (2003), Mykola and the German (2005), Taxi Driver (2007), Radunycia (2007), Polina (2012), The New Heroes (2012), Seasonal Jobs (2013)

These films have been created with the support of the International Renaissance Foundation as part of the *Legal Empowerment of the Poor initiative*.

Виробництво:

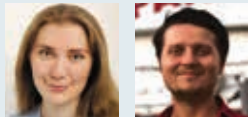
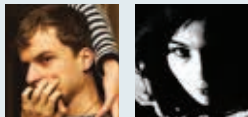
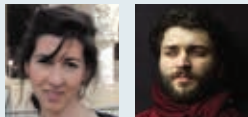
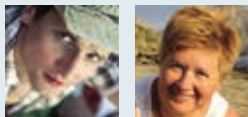
Світлана Зінов'єва, Геннадій Кофман,
Inspiration Films, MaGiKa Film
Company, PO Box 10964, Kharkiv 61013,
Ukraine,+38-057-714-0103,
gkofman@magikafilm.com.ua,
www.magikafilm.com.ua

Артистична опіка:

Яцек Блавуг, Сергій Буковський,
Дорота Рошковська

Художній керівник:

Олександр Балагура

Режисери:

Дмитро Глухенький, Наталія Машталер,
Наталія Красильникова, Іван Зотіков,
Андрій Литвиненко, Поліна Кельм,
Тетяна Харченко, Дмитро Коновалов,
Аліса Коваленко, Любов Дуракова

Цей проект є результатом співпраці Української майстерні документального кіно, Міжнародної академії Dragon Forum, документалістів України та Польщі.

СПЕЦІАЛЬНІ ПОДІЇ

Українсько-польська лабораторія та документальний кіноальманах «Поза Євро»

Україна / 2012 / 122'

Кіноальманах «Поза Євро» – це результат колективної роботи молодіжної творчої лабораторії. Його ідею, напевно, можна визначити як спробу уособлення натовпу. Здатність побачити, виокремити людське обличчя з юрби, що здається безликою, згуртованою на спортивній, політичній чи будь-якій іншій основі. І розповісти про це. У цьому, напевно, суть. Як альманаху, так і лабораторії. Наскільки вдалий цей експеримент – судити-

муть глядачі. У будь-якому разі він відбувся. І перед нами серія уважних, вдумливих, стурбованих чи іронічних, але завжди небайдужих і самостійних поглядів молодих авторів на дійсність, що їх оточує.

Побачити в натовпі окреме людське обличчя – також означає зберегти власне. У будь-якому натовпі... Який таким чином уособлюється і отримує шанс перетворитися на суспільство. Думка не нова, втім вона потребує нагадування.

Металобрухт / 12'
Дмитро Глухенький

Зося і Запара / 15'
Аліса Коваленко,
Любов Дуракова

Після дощу / 12'
Наталія
Красильникова

З даху / 11'
Тетяна Харченко

Відкритий урок / 14'
Наталія Машталер

Очевидець / 11'
Іван Зотіков

Крок до свята / 15'
Поліна Кельм

Фан-зона / 12'
Дмитро Коновалов

По колу / 12'
Андрій Литвиненко

Прадід / 8'
Іван Зотіков

На замовлення Державного агентства України з питань кіно.

SPECIAL EVENTS

Ukrainian-Polish Laboratory and Documentary Almanac Beyond The Euros

Ukraine / 2012 / 122'

The documentary almanac *Beyond The Euros* is the result of group work by a young creative artists' laboratory. Its idea can probably be defined as an attempt to personalize the crowd. To be able to see, to find a human face in the crowd that seems faceless, grouped around a sports event, a political issue or any other focus. And to share this. This is probably the essence – of the almanac, as well as the laboratory itself. How successful this experiment is, is up to the

viewer. In any case, it has happened. And in front of us is a series of independent views of the surrounding reality by young authors – keen, thoughtful, worried or ironic, but never indifferent. To see a separate human face in the crowd also means to keep your own face – in any crowd... which becomes personalized through this, and gets a chance to turn into a society. This is not a new idea; however, people need to be reminded of it.

Scrap Metal / 12'
Dmytro Hlukhenky

Zosya and Zapara / 15'
Alisa Kovalenko,
Lyubov Durakova

After Rain / 12'
Nataliya
Krasylnykova

From the Roof / 11'
Tetiana Kharchenko

Open Lesson / 14'
Natalia Mashtaler

Eyewitness / 11'
Ivan Zotikov

**A Step towards
Event / 15'**
Polina Kelm

Fan Zone / 12'
Dmytro Konovalov

Full Circle / 12'
Andriy Lytvynenko

Great-Grandfather / 8'
Ivan Zotikov

By order of Ukrainian State Film Agency.

Production:

Svitlana Zinovyeva, Gennady Kofman,
Inspiration Films, MaGiKa Film Com-
pany, PO Box 10964, Kharkiv 61013,
Ukraine,+38-057-714-0103,
gkofman@magikafilm.com.ua,
www.magikafilm.com.ua

Artistic Supervision:

Jacek Bławut, Serhiy Bukovsky,
Dorota Roszkowska

Artistic Supervisor:

Oleksandr Balahura

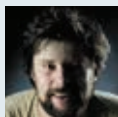
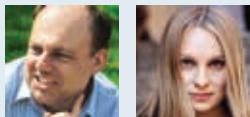
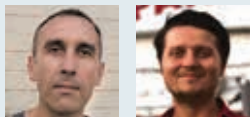
Directors:

Dmytro Hlukhenky, Natalia Mashtaler,
Nataliya Krasylnykova, Ivan Zotikov,
Andriy Lytvynenko, Polina Kelm,
Tetiana Kharchenko, Dmytro Konovalov,
Alisa Kovalenko, Lyubov Durakova

This project is a cooperation of the Ukrainian Documentary Workshop, the Dragon Forum International Academy, and Ukrainian and Polish filmmakers.

Виробництво та дистрибуція:

Аксиня Куріна, Центр UA,
vul. Honchara 36a, office 3, Kyiv 01034, Ukraine,
+380667488316, aksynya@yandex.ru,
<http://uacentre.org.ua/>,
www.vidkrytyi-dostup.com

Режисери:

Володимир Тихий, Дмитро Коновалов,
Сергій Андрушко, Жанна Довгич,
Дмитро Тяжлов

СПЕЦІАЛЬНІ ПОДІЇ

Документальний альманах «Відкритий доступ»

Україна / 2013 / 98'

В Україні 2011 року було ухвалено новий закон «Про доступ до публічної інформації». Він дозволяє запитувати у державних органів інформацію, яка раніше була недоступною або взагалі закритою для звичайного громадянина. Цей закон прийнято за умов, коли в державі йде наступ на демократичні свободи громадян, існує високий рівень корупції, а чимало законів не виконується взагалі. П'ятеро героїв та їхні однодумці кинули виклик системі. Вони стикнулися з певною проблемою

або ж серйозним питанням через невиконання державою чи конкретним службовцем їхніх функцій. Непрозорість, байдужість, приватний інтерес і брак відповідальності керівників країни – ось чому змушені протистояти герої цих документальних фільмів. Вони живуть у різних куточках України, вони не знайомі одне з одним. Їх об'єднує лише бажання вирішити надважливе для них питання, скориставшись можливістю подати запит на отримання публічної інформації.

Межигіря / 22'
Володимир Тихий

Школа / 19'
Сергій Андрушко

У кутку / 25'
Дмитро Тяжлов

Афганець / 14'
Дмитро Коновалов

Дім з химерами / 16'
Жанна Довгич

SPECIAL EVENTS

Documentary almanac Open Access

Ukraine / 2013 / 98'

In 2011, a new law was adopted in Ukraine, 'On Access to Public Information'. It allows information to be requested from state authorities which had previously been inaccessible, or even closed to any ordinary person. This law was approved at a time when the authorities are on the offensive against the people's democratic freedoms, the level of corruption is high and many laws are neglected altogether. Five people and their associates decided to challenge the system. They bumped into a certain

problem or a serious question, as the state or some officials were not performing their duty. The lack of transparency, indifference, private interest, and a lack of responsibility by the country's leaders – that is what the characters in these documentary films have stood up to. They live in different parts of Ukraine, they do not know each other. They are united by one thing only – a desire to solve the most important issues by taking advantage of the possibility to apply for public information.

Mezhyhirya / 22'
Volodymyr Tykhy

School / 19'
Serhiy Andrushko

Cornered / 25'
Dmytro Tiashlov

Afghan War Veteran / 14'
Dmytro Konovalov

House with Chimaeras / 16'
Zhanna Dovhych

Production and Sales:

Aksynya Kurina, Centre UA,
vul. Honchara 36a, office 3, Kyiv 01034, Ukraine,
+380667488316, aksynya@yandex.ru,
<http://uacentre.org.ua/>,
www.vidkrytyi-dostup.com

Directors:

Volodymyr Tykhy, Dmytro Konovalov,
Serhiy Andrushko, Zhanna Dovhych,
Dmytro Tiashlov

КОЛО

МУЗИЧНИЙ КІНОПЕРФОРМАНС

ДЗИГІ

27.03.13

ПОЧАТОК О 21:30
ВХІД ЗА ЗАПРОШЕННЯМИ

АРТ-ПРОСТІР МИН

(КОЛИШНІЙ БУДИНОК ТРАМВАЙНИКІВ)
вул. ДЕГТЯРІВСЬКА 5А

Реж. ДЗИГА ВЕРТОВ, 1928

ОДИНАДЦЯТИЙ

ПРЕМ'ЄРА ВІДРЕСТАВРОВАНОЇ ВЕРСІЇ ФІЛЬМУ В МУЗИЧНОМУ СУПРОВОДІ
АНТОНА БАЙБАКОВА

DOVZHENKOCENTRE.ORG

 /DOVZHENKO.CENTRE

DOCU
DAYS
UA

НАЦІОНАЛЬНИЙ ЦЕНТР

ОЛЕКСАНДРА ДОВЖЕНКА

DOCU DAYS UA

НАЦІОНАЛЬНИЙ ЦЕНТР
ОЛЕКСАНДРА ДОВЖЕНКА ТА
DOCUDAYS UA **ПРЕДСТАВЛЯЮТЬ:**

закриття Міжнародного фестивалю документального кіно
про права людини Docudays UA
у рамках проекту «КОЛО ДЗИГИ» прем'єрний показ
відреставрованої версії фільму Дзиги Вертова
«Одинадцятий» (1928, Українська РСР)
у музичному супроводі Антона Байбакова

THE OLEKSANDR DOVZHENKO
NATIONAL CENTRE, TOGETHER WITH
DOCUDAYS UA, **PRESENTS:**

the closing of the Docudays UA International Human Rights
Documentary Film Festival as part of the *KOLO DZIGI*
program the premiere of the restored film *The Eleventh Year*
by Dziga Vertov (1928, Ukrainian SSR)
with music by Anton Baibakov

Одинадцятий / The Eleventh Year 120

Ф І Л Ь М - З А К Р И Т Т Я
C L O S I N G F I L M

Режисер / Director:

Дзига Вертов (Давид (Денис) Кауфман) /
Dziga Vertov (David (Denis) Kaufman)

Виробництво / Production:

Всеукраїнське фотокіноуправління (ВУФКУ),
Українська РСР /
All-Ukrainian Photo-Cinema-Directorate
(VUFKU), Ukrainian SSR

Дистрибуція / Sales:

Державне агентство України з питань кіно /
Ukrainian State Film Agency, vul. Lavrska 10,
Kyiv, Ukraine, +38 (044) 280-27-18,
www.dergkino.gov.ua

Дзига Вертов (1896–1954) – піонер радянської авангардної документалістики, кінорежисер і теоретик. Його знімальні практики й теорія «кіноока» мали безпрецедентний вплив на прийдешні покоління документалістів. Після звільнення з «Совкіно» Вертов на запрошення Одеської кіностудії переїхав в Україну, де зняв три стрічки: «Одинадцятий» (1928), «Людина з кіноапаратом» (1929), який часто називають одним із найкращих фільмів усіх часів, і «Ентузіазм» (1930). Остання робота стала першою українською звуковою стрічкою і першим звуковим фільмом Вертова. Ці картини не мали шаленого успіху в прокаті, однак переоцінити їхній вплив на подальший розвиток документального кіно неможливо. *Фільмографія (вибране):* Кінооко (1924), Кіноправа (1925), Шоста частина світу (1926), Одинадцятий (1928), Людина з кіноапаратом (1929), Ентузіазм (Симфонія Донбасу) (1930), Три пісні про Леніна (1934), Колицькова (1937)

Dziga Vertov (1896–1954) was a Soviet pioneer of avant-garde documentary film, a newsreel director and cinema theorist. His filming practices and Cine-Eye theory were influential for future generations of documentary filmmakers. Fired from Sovkino, Vertov moved to Ukraine at the request of the Odessa Film Studio. In Ukraine he shot three films: *The Eleventh Year* (1928), *Man with a Movie Camera* (1929), which is often named among the best movies ever, and *Enthusiasm* (1930), which was the first Ukrainian sound film and the first of Vertov's film with a soundtrack. The distribution of these three films was not very successful, yet it is impossible to overestimate their influence on the later development of documentary filmmaking. *Filmography (selected):* *Cine-Eye* (1924), *Cine-Truth* (1925), *A Sixth of the World* (1926), *The Eleventh Year* (1928), *Man with a Movie Camera* (1929), *Enthusiasm* (The Donbas Symphony) (1930), *Three Songs About Lenin* (1934), *Lullaby* (1937)

**ФІЛЬМ-ЗАКРИТТЯ
CLOSING FILM**

**Одинадцятий /
The Eleventh Year / Одиннадцатый**

Українська РСР / Ukrainian SSR / 1928 / 42' / 35 mm

«Одинадцятий» – змонтована з кадрів радянської кінохроніки 1920-х років документальна стрічка, що розповідає про будівництво соціалізму в Українській РСР. Це перший фільм, знятий Вертовим в Україні. Одинадцятий рік радянської влади – період індустріалізації, зведення Дніпровської ГЕС та інших промислових гігантів. Режисер вирішив обійтися без «круглих дат», щоб уникнути зайвого галасу та офіційних урочистостей. Камера фокусується тільки на головному – на праці, невтомному будівництві нової соціалістичної дійсності в УРСР.

28 лютого 1928 року Дзига Вертов сказав, що «Одинадцятий» написано відеокамерою без посередництва сценарію і що камера замінила для нього перо письменника. Це дозволило режисерові стверджувати, що він винайшов чисту кінематографічну мову (водночас глибоко соціалістичну), в якій камера безпосередньо фіксує сиру матерію життя.

The Eleventh Year is a documentary based on a Soviet newsreel shot during the 1920s, telling the story of the construction of socialism. It is the first film filmed by Vertov in Ukraine. The eleventh year of Soviet rule was a period of industrialization, as well as the building of Dni-proHES and other giants of Soviet industry. The director intentionally focused on this non-anniversary year to avoid holiday shows and official government celebrations. The camera is focused only on the most important thing, which is work – the tireless construction of a new socialist reality in Ukrainian SSR.

On February 28, 1928, Dziga Vertov said that *The Eleventh Year* was written directly by the movie camera, without the mediation of a script, and that the camera had replaced the writer's pen. This allowed Vertov to claim that he had invented a pure cinematic language (deeply socialist at the same time), in which the camera deals directly with the raw material of the facts.

«КОЛО ДЗИГИ» – програма популяризації українського кінематографа, започаткована Національним центром Олександра Довженка 2011 року. В її рамках щодва місяці відбуваються музичні кіноперформанси – покази німого авангардного кіно в супроводі сучасної музики, виконуваної наживо. Для показів обирають найнесподіваніші урбаністичні локації: «Людину з кіноапаратом» Дзиги Вертова було представлено в Київському планетарії, а «Турксиб» Віктора Туріна – у колишньому Будинку трамвайників.

KOLO DZIGI is a program to promote Ukrainian cinema, which was initiated by the National Oleksandr Dovzhenko Centre in 2011. Within the program, performances (silent avant-garde film screenings accompanied by live contemporary music) are held every two months, each time in a different non-cinematic location. For instance, Dziga Vertov's *Man with a Movie Camera* was shown in the Kyiv Planetarium, while *Turksib* by Viktor Turin was screened in the former Trolley Drivers' Club.

Антон Байбаков народився 1983 року. Пише музику з 1998-го. У 2005 році Антон закінчив Київський національний університет театру, кіно та телебачення імені І. К. Карпенка-Карого. Працював як звукорежисер ТБ, радіо та кіно. Звукорежисер повнометражних фільмів та рекламних роликів. Незалежний виконавець, що співпрацює з відомими українськими музичними гуртами (ДахаБраха, Катя Chilly). У 2011 році отримав дві нагороди за найкращу звукову доріжку на Міжнародному кінофестивалі на Ібіці в Іспанії («Не скажу», реж. Ігор Копилов) та кінофестивалі «Відкрита ніч» в Україні («Гойдалка», реж. Сергій Мироненко).

Anton Baibakov was born in 1983. He has been composing since 1998. In 2005 Anton graduated from the Ivan Karpenko-Kary National Theater, Cinema and Television University in Kyiv. He worked as a sound director on TV, radio and film post-production, a sound designer and composer for feature, documentary films and commercials. As an independent musician he works constantly with well-known Ukrainian bands (DakhaBrakha, Katya Chilly). In 2011 he got two prizes for best soundtracks at the Ibiza International Film Festival, Spain (*I'm not Telling* by Igor Kopylov) and the Open Night Film Festival, Ukraine (*Hoydalka* by Serhiy Myronenko).

53. KRAKOWSKI
FESTIWAL
FILMOWY
53rd KRAKOW
FILM
FESTIVAL

DO NOT MISS IT

26th May – 2nd June 2013

www.krakowfilmfestival.pl

Accreditation form available
from 10th April 2013

KRAKOWSKI
FESTIWAL
FILMOWY
KRAKOW
FILM
FESTIVAL

INDUSTRY ZONE

27 MAY – 1 JUNE 2013

during 53rd Krakow Film Festival

FOCUS ON SWITZERLAND conference
dedicated to Swiss documentary market

PAUL DRIESSEN'S masterclass

KRAKOW FILM MARKET - digital
videolibrary with more than 300 films

DOCS TO GO! - unique presentation of
upcoming documentary projects from Poland

DRAGON FORUM - pitching session
with attendance of TV representatives

ONE-TO-ONE MEETINGS with documentary film experts

WORKSHOPS, DISCUSSIONS, MEETINGS ...

industry@kff.com.pl
www.krakowfilmfestival.pl

DOCU DAYS UA

Режисери / Directors..... 124

Фільми / Films..... 126

П О К А Ж Ч И К И
І N D Е Х Е С

Абма, Даніель.....	31	Льом, Петр.....	68
Андерсон, Вілл.....	94	Магнуссон, Сігурдур Халлмар.....	29
Андрушко, Сергій.....	116-117	МакАллістер, Шон.....	69
Аркус, Любов.....	108	МакДовалл, Едріен.....	53
Аронович, Давід.....	95	Махмудоглу, Сейран.....	48
Балагура, Олександр.....	109	Машталер, Наталія.....	114-115
Бейноруте, Гієдре.....	42	Міртахмасб, Моджтаба.....	100
Бондарчук, Роман.....	112-113	Мозес, Бен.....	64
Бужемаа, Хінде.....	67	Молодцов, Георгій.....	52
Буковський, Сергій.....	73, 75	Мюллер, Лена.....	38
Вертов, Дзига.....	120	Норман, Крістіна.....	30
Глухенький, Дмитро.....	114-115	Панахі, Джафар.....	100
Гольдштейн, Ізраїль.....	74, 77	Пассі, Яні-Петтері.....	32
Гавран, Джуно.....	45	Петрович фон, Драган.....	38
Гарленд, Крісті.....	36	Півоваров, Алексєй.....	62-63
Гарсія, Хосе Луїс.....	28	Полуніна, Альона.....	86
Георгієв, Атанас.....	85	Претселл, Фінлі.....	53
Гурчіані, Тінатін.....	39	Ракицький, Вячеслау.....	61
Даммас, Якоб.....	41	Расторгуєв, Александр.....	62-63
Довгич, Жанна.....	116-117	Рат, Мартін.....	57
Доног'ю, Тоні.....	90	Реннер, Хельге.....	41
Дрюченко, Дар'я.....	50	Сміт, Джеффрі.....	81
Дуракова, Любов.....	114-115	Спано, Антоніо.....	49
Дюбуа, Баст'єн.....	92	Станкулеску, Ілеана.....	40
Ель Хакім, Карім.....	34	Старонь, Войцех.....	82
Естерґорд, Андерс.....	83	Стоніс, Аудрюс.....	104-105
Жицкіте, Гієдре.....	33	Тасовська, Клара.....	26
Звієдріс, Іварс.....	37	Течинський, Олександр.....	55
Земільський, Павел.....	54	Тихий, Володимир.....	116-117
Зотіков, Іван.....	114-115	Тяжлов, Дмитро.....	116-117
Іакоб, Маріус.....	58	Федель, Девід.....	47
Карккайнен, Юкка.....	32	Фіган, Пол.....	46
Квон, Ха Йон.....	89	Харченко, Тетяна.....	114-115
Кельм, Поліна.....	114-115	Хейльборн, Ханна.....	95
Клеймен, Елісон.....	99	Хетагурі, Арчіл.....	40
Клява, Інєсе.....	37	Хорст ван дер, Альона.....	101
Коваленко, Аліса.....	114-115	Цзінь, Хуацін.....	56
Кокеш, Лукаш.....	26	Чапля, Збігнєв.....	91
Конвалов, Дмитро.....	114-117	Чен, Вейдзюнь.....	84
Костомаров, Павел.....	62-63	Шарґаві, Омар.....	34
Красильникова, Наталія.....	114-115	Шкляревський, Георгій.....	76
Куціла, Андрей.....	61	Шоля-Намі, Арманд.....	29
Литвиненко, Андрій.....	114-115	Шрьодер, Том.....	93
Ляєне, Мадлі.....	44	Юзефовіч, Каміля.....	51

INDEX OF DIRECTORS

Abma, Daniel	31	Krasylnykova, Nataliya	114-115
Anderson, Will	94	Kutsila, Andrei	61
Andrushko, Serhiy	116-117	Kwon, Hayoun	89
Arkus, Lyubov	108	Lääne, Madli	44
Aronowitsch, David	95	Lom, Petr	68
Balahura, Oleksandr	109	Lytvynenko, Andriy	114-115
Beinoriūtė, Giedrė	42	Magnússon, Sigurður Hallmar	29
Bodnarchuk, Roman	112-113	Mahmudoglu, Seyran	48
Boujemaa, Hinde	67	Mashtaler, Natalia	114-115
Bukovsky, Serhiy	73, 75	McAllister, Sean	69
Chen, Weijun	84	McDowall, Adrian	53
Chollat-Namy, Armande	29	Mirtahmasb, Mojtaba	100
Czapla, Zbigniew	91	Molodtsov, Georgy	52
Dammas, Jacob	41	Moses, Ben	64
Donoghue, Tony	90	Müller, Lena	38
Dovhych, Zhanna	116-117	Norman, Kristina	30
Driuchenko, Daria	50	Panahi, Jafar	100
Dubois, Bastien	92	Passi, Jani-Petteri	32
Durakova, Lyubov	114-115	Petrovic von, Dragan	38
El Hakim, Karim	34	Pivovarov, Aleksei	62-63
Fedele, David	47	Polunina, Aliona	86
Fegan, Paul	46	Pretsell, Finlay	53
García, José Luis	28	Rakitski, Viachaslau	61
Garland, Christy	36	Rastorguev, Alexander	62-63
Gavran, Đuro	45	Rath, Martin	57
Georgiev, Atanas	85	Renner, Helge	41
Goldstein, Israel	74, 77	Schroeder, Tom	93
Gurchiani, Tinatin	39	Shargawi, Omar	34
Heilborn, Hanna	95	Shkliarevsky, Heorhiy	76
Hlukhenky, Dmytro	114-115	Smith, Geoffrey	81
Horst van der, Aliona	101	Spanò, Antonio	49
Iacob, Marius	58	Stanculescu, Ileana	40
Jin, Huaqing	56	Staroń, Wojciech	82
Józefowicz, Kamila	51	Stonys, Audrius	104-105
Kärkkäinen, Jukka	32	Tasovská, Klára	26
Kelm, Polina	114-115	Techynsky, Oleksandr	55
Kharchenko, Tetiana	114-115	Tiazhlov, Dmytro	116-117
Khetagouri, Artchil	40	Tykyh, Volodymyr	116-117
Kļava, Inese	37	Vertov, Dziga	120
Klayman, Alison	99	Ziemski, Paweł	54
Kokeš, Lukáš	26	Zotikov, Ivan	114-115
Konovalov, Dmytro	114-117	Zviedris, Ivars	37
Kostomarov, Pavel	62-63	Žickýtė, Giedrė	33
Kovalenko, Alisa	114-115	Østergaard, Anders	83

Абетка.....	44	Мрія.....	50
Ай Вейвей: Ні про що не шкодуй.....	99	Назад на площу.....	68
Англійський хірург.....	81	Незграбною ходою.....	51
Антон тут поряд.....	108	...Нехай життя наше в інших триває.....	52
Аргентинський урок.....	82	Ноосфера.....	40
Афганець.....	116-117	Одинадцятий.....	120-121
Бірма ВЖ – репортаж із закритої країни.....	83	Одна.....	105
Брак доказів.....	89	Очевидець.....	114-115
Виродок співає найсолідше.....	36	Пам'ятник, який сподобається всім.....	30
Вирок.....	45	Перукарська воля.....	53
Від шепоту до крику.....	64	Після Вріцена.....	31
Відкритий урок.....	114-115	Після дощу.....	114-115
Воласті голуби.....	46	Плати й одружуйся.....	85
Голосуйте за мене, будь ласка.....	84	По колу.....	114-115
Дах.....	75	Польські ілюзії.....	41
Дзвін.....	104	Прадід.....	114-115
Дівчина з Півдня.....	28	Прощавай, кіно!.....	77
Дім з химерами.....	116-117	Раби.....	95
Діти води.....	101	Революціонер із примусу.....	69
Доволі! До волі... ..	61	Революція, якої не було.....	86
Документаліст.....	37	Рогалик.....	54
Драґан Венде – Західний Берлін.....	38	Розмови на серйозні теми.....	42
З даху.....	114-115	Ромська мрія.....	112-113
Завтра було краще.....	67	Сери та сеньйори.....	55
Завтра свято.....	73	Синдром панка.....	32
Земля сліпих.....	104	Стіна.....	74
Зося і Запара.....	114-115	Строк: Вибрані епізоди.....	62-63
Ірландські народні меблі.....	90	Твердиня.....	26
Ісландія: нульовий рік.....	29	У кутку.....	116-117
Картонна коробка.....	91	Уку Укай.....	105
Край електросміття.....	47	Фан-зона.....	114-115
Крок до свята.....	114-115	Цвіт крізь сльози.....	56
Людина нафти.....	48	Це не фільм.....	100
Мадагаскар: подорожні нотатки.....	92	Час життя об'єкта в кадрі.....	109
Марсель – король Тервурену.....	93	Школа.....	116-117
Машина, яка змушує все зникати.....	39	Щаблі демократії.....	76
Межигір'я.....	116-117	Що написано пером.....	57
Металобрухт.....	114-115	Як ми зіграли революцію.....	33
Мовчазний хаос.....	49	½ революції.....	34
Моя «довга пташка».....	94	24 відра, 7 мишей, 18 років.....	58

INDEX OF FILMS

ABC.....	44	...Let our lives continue in others	52
Afghan War Veteran	116-117	Levels of Democracy.....	76
After Rain.....	114-115	Life Span of the Object in Frame	109
Ai Weiwei: Never Sorry.....	99	The Machine Which Makes Everything Disappear.....	39
Alone.....	105	Madagascar, a Journey Diary	92
Anton's Right Here	108	The Making of Longbird	94
Argentinian Lesson.....	82	Marcel, King of Tervuren.....	93
Back to the Square	68	Mezhyhirya.....	116-117
The Bastard Sings the Sweetest Song	36	A Monument to Please Everyone	30
The Bell.....	104	Noosfera.....	40
Beyond Wriezen.....	31	Oilman	48
Blossom with Tears	56	Open Lesson	114-115
Burma VJ – Reporting from a Closed Country.....	83	Paper Box.....	91
Cash and Marry.....	85	Please Vote for Me.....	84
Conversations on Serious Topics.....	42	Polish Illusions	41
Cornered.....	116-117	Pouters.....	46
Cutting Loose	53	The Punk Syndrome.....	32
The Documentarian	37	The Reluctant Revolutionary	69
Dragan Wende – West Berlin	38	The Revolution That Wasn't.....	86
The Dream.....	50	Rogalik.....	54
Earth of the Blind	104	Roma Dream	112-113
The Eleventh Year.....	120-121	The Roof.....	75
The English Surgeon	81	School.....	116-117
Enough! To Freedom... ..	61	Scrap Metal.....	114-115
E-WASTELAND.....	47	The Silent Chaos.....	49
Eyewitness	114-115	Sirs and Mistery.....	55
Fan Zone	114-115	Slaves.....	95
A Farewell to Cinema.....	77	A Step towards Event	114-115
Fortress	26	The Term: Selected Episodes.....	62-63
From the Roof	114-115	This Is Not a Film	100
Full Circle	114-115	Tomorrow Is a Holiday	73
Galumphing	51	Uku Ukai.....	105
The Girl from the South	28	The Verdict	45
Great-Grandfather.....	114-115	The Wall	74
House with Chimaeras.....	116-117	Water Children.....	101
How We Played the Revolution.....	33	A Whisper to a Roar.....	64
Iceland, Year Zero	29	Written in Ink.....	57
Irish Folk Furniture.....	90	Zosya and Zapara	114-115
It Was Better Tomorrow	67	½ Revolution	34
Lack of Evidence	89	24 buckets, 7 mice, 18 years	58

**HUMAN RIGHTS HUMAN DIGNITY INTERNATIONAL FILM FESTIVAL
YANGON MYANMAR 15-19 JUNE 2013**

OPEN CALL FOR SUBMISSIONS

Submission Deadline : 10 May 2013
Documentary | Short | Animation

Aung San Suu Kyi Award | Min Ko Naing Award

info@hrhdiff.org | www.hrhdiff.org

DOCU DAYS UA

ОРГАНІЗАТОРИ І ПАРТНЕРИ
ORGANIZERS AND PARTNERS

ОРГАНІЗАТОРИ / ORGANIZERS

Українська Гельсінська
спілка з прав людини

Херсонська міська
Асоціація журналістів
"Південь"

ХЕРСОНСЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ФОНД МИЛОСЕРДЯ ТА ЗДОРОВ'Я

Центр сучасних
інформаційних
технологій та
візуальних
мистецтв"

ЗА ПІДТРИМКИ / WITH THE SUPPORT

SWEDEN

міжнародний фонд
INTERNATIONAL RENAISSANCE FOUNDATION

Фонд розвитку демократії
посольства США в Україні

**National Endowment
for Democracy**
Supporting freedom around the world

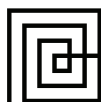

**UKRAINIAN
STATE FILM
AGENCY**

ПАРТНЕРИ / PARTNERS

GOETHE
INSTITUT

**INSTITUT
FRANÇAIS**
UKRAINE

ЧЕСЬКИЙ ЦЕНТР
ČESKÉ CENTRUM

Польський
Інститут

**Government of Canada
Embassy of Canada**

LIETUVOS RESPUBLIKOS
KULTŪROS MINISTERIJA

ULKOASIAINMINISTERIÖ
UTRIKESMINISTERIET

ПАРТНЕРИ / PARTNERS

OLEKSANDR DOVZHENKO
NATIONAL FILM CENTRE

EAST
SILVER

KRAKOWSKI
FESTIWAL
FILMOWY
KRAKOW
FILM
FESTIVAL

DOX
LEIPZIG

Human
Rights
Film
Network

ГЕНЕРАЛЬНИЙ
МЕДІА-ПАРТНЕР /
GENERAL
MEDIA PARTNER

ЕКСКЛЮЗИВНИЙ
МЕДІА-ПАРТНЕР /
EXCLUSIVE
MEDIA PARTNER

УКРАЇНСЬКИЙ
Тиждень

АНГЛОМОВНИЙ
МЕДІА-ПАРТНЕР /
ENGLISH-LANGUAGE
MEDIA PARTNER

WHAT'S ON

ПЕРШИЙ АНАЛІТИЧНИЙ
ПАРТНЕР /
FIRST ANALYTICAL
MEDIA PARTNER

L.B.ua
ІЗБРАННОЕ ДЛЯ ВСЕХ

МЕДІА-ПАРТНЕРИ / MEDIA PARTNERS

Теле
Критика®
www.telekritika.ua

eera
fm
www.radioera.com.ua

ПЛАТФОРМА
WWW.PLATFOR.MA

КИЇВ • СВІДОМО

УКРАЇНСЬКА
КУЛЬТУРА

ТЕХНІЧНІ ПАРТНЕРИ / TECHNICAL PARTNERS

ТУА
ГРАД

ІЗДАТЕЛЬСТВО
АВАНТАЖ

artclub
4+

ЧУЛАН

Human Rights Film Network

Screening human rights films around the world

Film is a powerful medium. It opens eyes to the world around us and touches and inspires audiences. Those who can make a difference. A growing number of film festivals dedicated to the promotion of human rights and dignity are springing up around the world. They cooperate in the Human Rights Film Network. The network supports the activities of individual festivals and creates new platforms and joint projects. It promotes the distribution of films with human rights themes at festivals worldwide. It also assists the establishment of new festivals. As such, the network creates an international supportive environment of human rights films and filmmakers.

www.humanrightsfilmnetwork.org

www.docudays.org.ua